

อนุสัญญาและข้อแนะ
ขององค์การ
การแรงงานระหว่างประเทศ

สมัยประชุมที่ 69 - 71

พ.ศ.2526 — พ.ศ.2528

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961155141

4477

.....
.....
KF
53.5
89940 2526 28
ด.69-81

ห้องสมุดสัญญาธรรมศักดิ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รับวันที่..... 27 ส. 9. 39

อนุสัญญาและข้อแนะ
ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

[Redacted content]

ฉบับการประชุมที่ 69-71 (2526 - 2528)
กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

ข้อชี้แจง

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organisation)

หรือที่มีชื่อย่อในภาษาอังกฤษว่า ILO เป็นองค์การระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจและสังคม
ที่เก่าแก่ที่สุด ก่อตั้งขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๒ ในสมัยสันนิบาตชาติ

ครั้งต่อมาสันนิบาตชาติได้เลิกกันไป องค์การแรงงานระหว่างประเทศก็ยังคงดำรงอยู่ และเมื่อ
ได้จัดตั้งองค์การสหประชาชาติขึ้น องค์การนี้จึงเป็นองค์การชำนาญพิเศษขององค์การแรกที่เข้ามา
อยู่ในเครือของสหประชาชาติ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความ
ยุติธรรมทางสังคม คุ้มครองและเคารพในสิทธิมนุษยชน สนับสนุนให้เกิดความเป็นธรรมในการ
ใช้แรงงาน การเพิ่มผลผลิต การยกมาตรฐานความเป็นอยู่ของลูกจ้าง และให้ความช่วยเหลือ
ประเทศสมาชิกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งคานประกันสังคมและการสหกรณ์ด้วย

สมาชิกขององค์การฯ นี้ นอกจากสมาชิกประเภทก่อตั้งแล้ว ตามธรรมนูญของ
องค์การฯ ได้เปิดรับสมาชิกของสหประชาชาติที่แสดงความจำนงอย่างเป็นทางการ ที่จะสมัคร
เข้าเป็นสมาชิกขององค์การนี้ด้วย ปัจจุบันองค์การฯ มีสมาชิก ๑๕๐ ประเทศ สำหรับประเทศไทย
เป็นสมาชิกประเภทก่อตั้ง เพราะสมัครเข้าเป็นสมาชิกมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งองค์การฯ

สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ อันเป็นสำนักงานใหญ่ขององค์การฯ ตั้งอยู่
ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีสำนักงานส่วนภูมิภาค ๔ แห่ง และสำนักงานสาขา
ต่าง ๆ อีกหลายแห่ง ปัจจุบันสำนักงานส่วนภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ซึ่ง
ช่วยให้การติดต่อระหว่างรัฐบาลกับองค์การฯ สะดวกขึ้น

ILO มีรายได้ ๒ ทางคือ จากค่าบำรุงสมาชิกที่ประเทศต่าง ๆ ชำระเป็น
รายปี สำหรับประเทศไทยชำระค่าบำรุงรายละ ๐.๐๑ (สำหรับปี ๒๕๓๖) ของงบประมาณ
ค่าใช้จ่ายประจำปีขององค์การฯ คิดแล้วเป็นเงินประมาณ ๑๒๓,๑๔๕ เหรียญอเมริกัน สำหรับ
รายได้ที่สำคัญอีกทางหนึ่งคือจากโครงการพัฒนาของสหประชาชาติและจากประเทศอุตสาหกรรม
อื่น ๆ ที่มอบให้दानองค์การฯ นี้เพื่อให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกในด้านเศรษฐกิจแรงงาน

ในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิก ไทยได้รับความช่วยเหลือจากองค์การนี้ด้วยดี
มา เช่น ในด้านการบริหารแรงงาน สติติแรงงาน การเพิ่มผลผลิต การวางแผนกำลังคน
กรรม และการส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือทางด้าน
วิชาชีพในด้านการศึกษารับทุนการศึกษาและทุนงาน และเงินทุนช่วยเหลือในการบริหาร-
งาน ซึ่งเมื่อกำนวนค่าใช้จ่ายที่องค์การนี้ช่วยเหลือประเทศไทยแล้วก็ใกล้เคียงกับที่ไทยได้
จาก FAO, UNESCO และ WHO ความช่วยเหลือทางวิชาการดังกล่าวนี้ได้อำนวยความสะดวก
แก่ด้านแรงงานของประเทศเป็นอย่างมาก

ในเดือนมิถุนายนของทุกปี องค์การฯ จะจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
ที่เมืองเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ ประเทศสมาชิกต่างส่งผู้แทนของตนไปประชุม ซึ่งประกอบด้วย
ฝ่ายรัฐบาล ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายคนงาน และที่ปรึกษาของผู้แทนฝ่ายต่าง ๆ
ของประเทศไทยในระยะ ๑๐ ปีมานี้ ได้ส่งคณะผู้แทนไปประชุมครบทั้ง ๓ ฝ่าย คือ ฝ่าย-
ล ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง

ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีแต่ละครั้ง ที่ประชุมจะลงมติให้ตราอนุสัญญาหรือ
ข้อแนะนำ เพื่อวางมาตรฐานสากลไว้เป็นแนวทางให้ประเทศสมาชิกนำไปปฏิบัติตามความเหมาะสม

อนุสัญญาและข้อแนะนำแต่ละฉบับนั้น ในทางปฏิบัติจะตราขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้ผ่านการ
พิจารณาของที่ประชุมใหญ่มาแล้ว ๒ ปีเป็นอย่างน้อย คือ เมื่อที่ประชุมใหญ่ได้ลงมติให้เสนอเรื่อง
เข้าในระเบียบวาระการประชุมใหญ่มีได้เป็นครั้งแรก ผู้อำนวยกาณ์สำนักงาน
ต่างประเทศ จะรวบรวมปัญหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ โดยละเอียด แล้วจัดพิมพ์
รายงานไปยังประเทศสมาชิกต่าง ๆ ให้เสนอข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือให้ความเห็นและข้อ-
คิดก่อน

เมื่อได้รับคำชี้แจงจากประเทศสมาชิกต่าง ๆ แล้ว ผู้อำนวยกาณ์จะสรุปรวบรวม
รายงานเฉพาะเรื่อง เสนอให้ประเทศสมาชิกทราบล่วงหน้าก่อนเวลาที่จะส่งผู้แทนไป-
ประชุมใหญ่ เมื่อมีการประชุมใหญ่ประจำปี ที่ประชุมใหญ่จะตั้งสมาชิกจากผู้แทนประเทศต่าง ๆ ที่
ทั้งที่เป็นผู้แทนรัฐบาล ผู้แทนนายจ้าง และผู้แทนลูกจ้าง เข้าประชุมในคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาเรื่องนั้น

ใน
ผลประโยชน์
แล้วกรายงาน
ควรจะตราขึ้น
เป็นรูปอนุสัญญา
ทำเป็นรูปข้อ
แล้วกรวบรวม
โดยเวียนราย
ผู้แทนฝ่ายรัฐ
จัดร่างอนุสัญญา
แนะนำนั้นจะคอ
ม
เสนออนุสัญญา
ไม่เกิน ๑๘
ง
ภายในระยะ
ขององค์การ
สิ่งแวดลอม
ว-
หมายถึงผู้
รวม
ของกรรม
ระบบการ
ร
พิจารณา
พิ
พิ
ความ
รัฐสภาแล

ในการพิจารณานี้ผู้แทนทั้งสองฝ่ายต่างก็พิจารณาให้ความเห็นโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของฝ่ายตน และมีการลงคะแนนเสียงในประเด็นที่ตกลงกันไม่ได้ เมื่อพิจารณาแล้วก็รายงานเสนอให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอีกชั้นหนึ่ง และลงมติในรูปข้อยุติว่าเรื่องนั้น ๆ ควรจะตราขึ้นเป็นมาตรฐานแรงงานหรือไม่ ถ้าเห็นว่าควรก็พิจารณาต่อไปว่าจะตราเป็นรูปอนุสัญญาหรือข้อแนะ เมื่อลงมติแล้วจึงมอบหมายให้ผู้อำนวยการฯ เวียนข้อยุติ โดยทำเป็นรูปขอลาเพื่อขอความเห็นและคำตอบจากประเทศสมาชิกต่าง ๆ เมื่อได้รับคำตอบแล้วก็รวบรวมจัดทำเป็นรายงานเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ไปพิจารณาเป็นครั้งที่สอง ทั้งนี้โดยเวียนรายงานนั้นให้ประเทศสมาชิกพิจารณาอย่างละก่อนจากประชุมใหญ่เช่นเดียวกับปีแรก

ในการพิจารณาวาระที่สองนี้ ที่ประชุมใหญ่จะแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายรัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง จากประเทศสมาชิกต่าง ๆ เพื่อพิจารณารายงานและจัดร่างอนุสัญญาหรือข้อแนะแล้วแต่กรณีเพื่อเสนอให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณา ร่างอนุสัญญาหรือข้อแนะนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒ ใน ๓ ของสมาชิกที่ประชุม

ตามธรรมนูญมาตรา ๑๘ ขององค์การฯ ประเทศสมาชิกมีความผูกพันที่จะต้องเสนออนุสัญญาและข้อแนะให้เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจตามกฎหมายทุกฉบับ ภายใน ๑ ปี หรืออย่างช้าไม่เกิน ๑๘ เดือน หลังจากการประชุมใหญ่ครั้งนั้นสิ้นสุดลง ซึ่งในทางปฏิบัติโดยอนันต์ให้เสนอภายในระยะเวลาไม่เกิน ๙ ปี ส่วนการให้สัตยาบันหรือรับเอาอนุสัญญาและข้อแนะนั้น ธรรมนูญขององค์การฯ ไม่บังคับ เป็นสิทธิของประเทศสมาชิกจะพิจารณา หากเห็นว่าเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมภายในประเทศเหมาะสมพอที่จะให้สัตยาบันหรือรับเอาอนุสัญญาและข้อแนะนั้น ๆ ได้

องค์การแรงงานฯ ได้ศึกษาธรรมนูญมาตรา ๑๘ ว่าจะว่าเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจหมายถึงผู้ทรงอำนาจทางนิติบัญญัติ สำหรับกรณีของประเทศไทย ได้มีการประชุมที่ความมาตรา ๑๘ ของธรรมนูญขององค์การฯ และให้ความเห็นเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจ และระเบียบปฏิบัติตามระบบการปกครองของไทยหลายครั้ง ครั้งสุดท้าย เป็นความเห็นของคณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๐๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๔ ซึ่งองความเห็นว่ เจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจตามมาตรา ๑๘ ของธรรมนูญขององค์การฯ ได้แก่ รัฐสภาและให้ทำอนุสัญญาและข้อแนะขององค์การฯ ทุกฉบับเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ ไม่ว่า

จะเป็นเรื่องที่จะต้องออกกฎหมายหรือไม่และรัฐบาลจะเห็นชอบด้วยหรือไม่กับข้อกำหนดใน
อนุสัญญาและขอแนะนำที่ตาม ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๐๕ เห็นชอบ
ตามความเห็นของคณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ

ตามนัยแห่งมติคณะรัฐมนตรีข้างต้นนี้ กระทรวงมหาดไทยได้เสนออนุสัญญาและขอ
แนะนำขององค์การฯ ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจเพื่อทราบ ดังต่อไปนี้

๑. อนุสัญญาและขอแนะนำจากการประชุม สมัยที่ ๓๗ - ๔๗ (พ.ศ. ๒๔๙๙ - ๒๕๐๖)
เสนอต่อสภาาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อทราบในคราวประชุมครั้งที่ ๒๒๓ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤศจิกายน
๒๕๐๕

๒. อนุสัญญาและขอแนะนำจากการประชุม สมัยที่ ๔๘ - ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๐๗ -
๒๕๐๙) เสนอต่อสภาาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อทราบในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๓๗ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐
กรกฎาคม ๒๕๑๐

๓. อนุสัญญาและขอแนะนำจากการประชุม สมัยที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๑๐) เสนอต่อที่
ประชุมวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาทราบ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม
๒๕๑๐

๔. อนุสัญญาและขอแนะนำจากการประชุม สมัยที่ ๕๓ (พ.ศ. ๒๕๑๒) เสนอต่อที่
ประชุมรัฐสภาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๑๓ (สามัญ) วันพุธที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๑๓
และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๑๓ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๓

๕. อนุสัญญาและขอแนะนำจากการประชุม สมัยที่ ๕๔ - ๕๖ (พ.ศ. ๒๕๑๓-๒๕๑๔)
เสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุมเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๑๓

๖. อนุสัญญาและขอแนะนำจากการประชุมสมัยที่ ๕๘ - ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๑๖-๒๕๑๘)
เสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๑๘ (สามัญ) วันพุธที่ ๙ กรกฎาคม
๒๕๑๘ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๘

๗. อนุสัญญาและขอแนะนำจากการประชุมสมัยที่ ๖๑-๖๖ (พ.ศ. ๒๕๑๘ - ๒๕๒๓)
เสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา ในคราวการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๒๔ (สามัญ) วันศุกร์
ที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๒๔ และในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗/๒๕๒๔ (สามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๔

๔. อนุสัญญาและข้อแนะนำจากการประชุมสมัยที่ ๖๗ - ๖๘ (พ.ศ. ๒๕๒๔ - ๒๕๒๕) เสนอต่อที่ประชุมสภายุทธศาสตร์ (สมัยสามัญ) ครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๓ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๒๓ และเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา (สมัยสามัญ) ครั้งที่ ๘/๒๕๒๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๒๓

ในปัจจุบัน ยังมีอนุสัญญาและข้อแนะนำซึ่งยังไม่ได้เสนอเพื่อทราบอีก ๓ สมัย คือ อนุสัญญาและข้อแนะนำจากการประชุมสมัยที่ ๖๙ (พ.ศ. ๒๕๒๖) จำนวน ๓ ฉบับ ข้อแนะนำจากการประชุมสมัยที่ ๗๐ (พ.ศ. ๒๕๒๗) จำนวน ๑ ฉบับ และอนุสัญญาและข้อแนะนำจากการประชุมสมัยที่ ๗๑ (พ.ศ. ๒๕๒๘) จำนวน ๔ ฉบับ รวมเป็นอนุสัญญาและข้อแนะนำทั้งสิ้น ๘ ฉบับ ซึ่งกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้รวบรวมเสนอพร้อมความเห็นประกอบ มาเพื่อรับทราบอย่างเป็นทางการ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทรงอำนาจของประเทศ

กรมแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย

พฤษภาคม ๒๕๓๐

สารบัญ

หน้า

การประชุมสมัยที่ ๖๘ พ.ศ. ๒๕๒๖

ข้อแฉะฉบับที่ ๑๖๗ : การจัดตั้งระบบสากล
เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิค้ำ
ความมั่นคงทางสังคม ๑

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย ๕

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๕๘ : การฟื้นฟูอาชีพและการมีงานทำ
(บุคคลพิการ) ๖

ข้อแฉะฉบับที่ ๑๖๘ : การฟื้นฟูอาชีพและการมีงานทำ
(บุคคลพิการ) ๘

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย ๑๑

การประชุมสมัยที่ ๗๐ พ.ศ. ๒๕๒๗

ข้อแฉะฉบับที่ ๑๖๙ : นโยบายการมีงานทำ ๑๒

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย ๑๔

การประชุมสมัยที่ ๗๑ พ.ศ. ๒๕๒๘

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๖๐ : สถิติแรงงาน ๒๑

ข้อแฉะฉบับที่ ๑๗๐ : สถิติแรงงาน ๒๒

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย ๒๔

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๖๑ : บริการค้ำอาชีพอาชีวนามัย ๒๕

ข้อแฉะฉบับที่ ๑๗๑ : บริการค้ำอาชีพอาชีวนามัย ๒๘

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย ๓๔

ภาคผนวก

ข้อแฉะฉบับที่ ๑๗๒ : ๑๗๒

ก. ๑๗๒ : ๑๗๒

ขอแนะนำที่ ๑๖๗

การจัดตั้งระบบสากลเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิและความมั่นคงทางสังคม

อุปสรรคสำคัญ

๑. ขอแนะนำนี้ตราขึ้นในการประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ ๖๘ เมื่อ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๖ (ค.ศ. ๑๙๘๓)

๒. ในขอแนะนำนี้

ก) คำว่า "สมาชิก" หมายถึงประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ข) คำว่า "นิติบัญญัติ" หมายถึงหลักเกณฑ์ใด ๆ รวมทั้งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางสังคม

ค) คำว่า "ผู้ลี้ภัย" มีความหมายเช่นเดียวกับที่กำหนดอยู่ในมาตรา ๑ ของอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพของผู้ลี้ภัย ซึ่งตราขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ (ค.ศ. ๑๙๕๑) และในวรรค ๒ ของมาตรา ๑ ในพิธีสารเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ลี้ภัย ซึ่งตราขึ้นเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐ (ค.ศ. ๑๙๖๗) โดยไม่มีข้อจำกัดด้านภูมิศาสตร์

ง) คำว่า "บุคคลไร้สัญชาติ" มีความหมายกำหนดอยู่ในมาตรา ๑ ของอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพของบุคคลไร้สัญชาติ ซึ่งตราขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๗ (ค.ศ. ๑๙๕๔)

จ) คำว่า "สมาชิกของครอบครัว" หมายถึงบุคคลที่ถูกกำหนด หรือถือเป็นบุคคลดังกล่าว หรือถือเป็นสมาชิกของครัวเรือน โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ หรือเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดขึ้นโดยข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้บุคคลที่ถูกกำหนด ซึ่งถือว่าเป็นสมาชิกของครอบครัว หรือเป็นสมาชิกของครัวเรือนภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายในเรื่องนี้ มีเงื่อนไขว่าปัจจุบันอาศัยอยู่กับบุคคลหลักในครัวเรือนและได้รับการช่วยเหลือส่วนใหญ่จากบุคคลหลักนั้น

ฉ) คำว่า "ทายาท" หมายถึงบุคคลที่ได้รับการกำหนดหรือถือว่าเป็นบุคคลดังกล่าวโดยทางกฎหมาย ซึ่งกำหนดให้ได้รับประโยชน์ทดแทน

ได้ในกรณีที่ถูกคุกคาม หรือถือว่าเป็นทายาทภายใต้กฎหมาย จะต้องมีเงื่อนไขว่าต้องอาศัยอยู่กับผู้ตาย เงื่อนไขนี้จะถือว่าเป็นที่พอใจเมื่อบุคคลนั้นได้รับความช่วยเหลือส่วนใหญ่จากผู้ตาย

ข) คำว่า "ถิ่นที่อยู่" หมายถึงการพำนักอยู่ปกติ

๓. ประเทศสมาชิกที่เป็นภาคีกับความมั่นคงทางสังคมแบบ ๒ ฝ่าย หรือหลายฝ่ายจะต้องพยายามกำหนดบทบัญญัติให้ครอบคลุมถึงคนในบังคับของประเทศสมาชิกอื่น ๆ ควบโดยผ่านทางข้อตกลงร่วม ตลอดจนให้ครอบคลุมผู้ลี้ภัย และผู้ไร้สัญชาติที่อาศัยอยู่ในดินแดนของประเทศสมาชิกนั้น ๆ ทั้งนี้บทบัญญัติในข้อตกลงจะต้องกำหนดเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- ก) ให้มีบทบัญญัติทางกฎหมายที่ปฏิบัติได้
- ข) ให้มีการรักษาไว้ซึ่งสิทธิที่ได้มา
- ค) ให้มีการรักษาไว้ซึ่งสิทธิที่ควรได้ และบทบัญญัติเกี่ยวกับผลประโยชน์ในดินแดนแห่งประเทศอื่น

๔. ประเทศสมาชิกควรจะมีมติร่วมกันในเรื่องข้อตกลงทางด้านการเงินหรือการบริหาร เพื่อที่จะขจัดอุปสรรคที่จะมีต่อบทบัญญัติว่าด้วยคนทุพพลภาพ คนสูงอายุ และประโยชน์ของผู้เป็นทายาท บำเหน็จบำนาญที่เกิดจากการประสบอันตรายในการทำงาน ตลอดจนเงินช่วยเหลือเมื่อเกิดการเสียชีวิต อันเป็นสิทธิที่ควรได้ภายใต้บทบัญญัติทางกฎหมาย ซึ่งให้แก่ทายาทผู้มีสัญชาติของประเทศสมาชิกหนึ่ง หรือเป็นผู้ลี้ภัย หรือเป็นบุคคลไร้สัญชาติซึ่งอาศัยอยู่ในต่างประเทศ

๕. หากหนึ่งในบรรดาประเทศสมาชิกที่เป็นภาคีด้านความมั่นคงทางสังคมแบบหลายฝ่าย หรือ ๒ ฝ่าย ไม่มีบทบัญญัติทางกฎหมายเกี่ยวกับผลประโยชน์การว่างงาน หรือผลประโยชน์สงเคราะห์แก่ครอบครัว ประเทศสมาชิกอื่น ๆ ซึ่งร่วมเป็นภาคีอยู่จะต้องพยายามทำความตกลงระหว่างกันให้ข้อตกลงที่จะทดแทนส่วนที่ขาดหายไปหรือสิทธิที่หายไป เพื่อให้บุคคลที่ย้ายถิ่นที่อยู่จากดินแดนของประเทศสมาชิกหนึ่งซึ่งมีบทบัญญัติทางกฎหมายเกี่ยวกับผลประโยชน์ดังกล่าวนี้ไปยังดินแดนของอีกประเทศสมาชิกหนึ่ง ซึ่งไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว หรือในกรณีสมาชิกของครอบครัวที่มีสิทธิได้รับผลประโยชน์สงเคราะห์แก่ครอบครัวตามบทบัญญัติทางกฎหมายของประเทศสมาชิกแรก และสมาชิกในครอบครัวเหล่านี้ได้ย้ายไปอาศัยอยู่ในดินแดนของประเทศสมาชิกที่ ๒ ซึ่งไม่มีบทบัญญัติดังกล่าว

๖. หากการปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกัน (ด้านความมั่นคงทางสังคม) พ.ศ. ๒๕๐๕ (ค.ศ. ๑๙๖๒) อนุสัญญาว่าด้วยการสร้างไว้ซึ่งสิทธิในด้านการมั่นคงทางสังคม พ.ศ. ๒๕๒๕ (ค.ศ. ๑๙๘๒) ตลอดจนวิธีการด้านความมั่นคงทางสังคมแบบ ๒ ฝ่าย หรือหลายฝ่าย กำหนดให้ประโยชน์ที่ได้รับเป็นเงินจะต้องจ่ายให้แก่ทายาทที่อาศัยอยู่ในดินแดนของรัฐหนึ่งมากกว่าจ่ายในรัฐซึ่งมีองค์กรที่มีอำนาจการจ่ายเงินตั้งอยู่ หากเป็นไปได้องค์กรดังกล่าวนี้จะต้องจ่ายผลประโยชน์ให้แก่ทายาทโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีทุพพลภาพ ชราภาพ และประโยชน์ที่ทายาทควรได้รับ ตลอดจนบำเหน็จบำนาญเกี่ยวกับการขาดเจ็บจากการทำงาน หากมีการโยกย้ายผลประโยชน์และบำเหน็จบำนาญเหล่านี้ ควรจะดำเนินการโดยให้ความล่าช้าน้อยที่สุด เพื่อว่าทายาทจะได้นำเงินไปใช้จ่ายได้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ ในกรณีไม่สามารถจ่ายเงินได้โดยตรง องค์กรซึ่งทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในประเทศที่ทายาทอาศัยอยู่จะต้องพยายามอย่างดีที่สุดที่จะให้ทายาทได้รับผลประโยชน์ที่ควรได้ในกำหนด

๗. ประเทศสมาชิกที่เป็นภาคีกันในด้านความมั่นคงทางสังคมแบบ ๒ ฝ่าย และหลายฝ่ายจะต้องพยายามตกลงกันในกลไกด้านความมั่นคงทางสังคมนี้ครอบคลุมความมั่นคงทางสังคมทั้ง ๔ สาขาที่กล่าวแล้วในวรรค ๑ ของมาตรา ๒ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการสร้างไว้ซึ่งสิทธิในด้านการมั่นคงทางสังคม พ.ศ. ๒๕๒๕ (ค.ศ. ๑๙๘๒) ตลอดจนพยายามพัฒนาความร่วมมือประสานงานกันในด้านความมั่นคงทางสังคมแบบหลายฝ่ายหรือ ๒ ฝ่าย ที่ประเทศต่าง ๆ เป็นภาคีอยู่และพยายามทำความตกลงกันระหว่างประเทศเพื่อที่จะให้มีผลต่อเรื่องนี้ ทั้งนี้ด้วยความช่วยเหลือของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ความเหมาะสม

๘. เพื่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๖ - ๘ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ (ค.ศ. ๑๙๖๒) และตามวรรค ๑ แห่งมาตรา ๔ ของอนุสัญญาว่าด้วยการสร้างไว้ซึ่งสิทธิในด้านการมั่นคงทางสังคม พ.ศ. ๒๕๒๕ (ค.ศ. ๑๙๘๒) ประเทศสมาชิกที่เป็นภาคีอนุสัญญาเหล่านี้ควรจะดำเนินถึงบทบัญญัติ ตัวอย่างและข้อตกลงตัวอย่างที่แนบมาอยู่ข้างท้ายของขอแนะซึ่งเป็นรูปแบบที่กำหนดเกี่ยวกับความมั่นคงทางสังคมแบบหลายฝ่าย หรือ ๒ ฝ่าย และเพื่อการประสานงาน

๙. ประเทศสมาชิกที่เป็นภาคี หรือแม้ว่ายังมีได้ถูกขึ้นเป็นภาคีกับอนุสัญญาที่กล่าวถึงตามข้อ ๘ นี้ แม้แต่ฉบับเดียวก็ตาม ควรจะพยายามมีส่วนร่วมในระบบระหว่าง

ประเทศที่กำหนดขึ้นตามอนุสัญญาว่าด้วยการร่ำวางไว้ซึ่งสิทธิความมั่นคงทางสังคม พ.ศ. ๒๕๒๕ (ค.ศ. ๑๙๘๒) ทั้งนี้โดยพิจารณาถึงบทบาทที่ตัวอย่างและข้อตกลงตัวอย่างที่ผนวกต่อท้ายขอ

แนบฉบับนี้

๑๐. ข้อตกลงตัวอย่างใดกำหนด

- ก. คำนิยามและขอบข่ายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในเรื่องนี้
- ข. บทบัญญัติทางกฎหมายที่จะต้องนำมาใช้บังคับ ตลอดจน
  - สิทธิที่ควรได้รับในด้านการรักษาพยาบาล การเจ็บป่วย
  - การเป็นมารดา และประโยชน์สงเคราะห์แก่ครอบครัว
  - ผลประโยชน์ด้านการว่างงาน
  - ผลประโยชน์ด้านการดูแลสุขภาพ ธรรมชาติ และการเป็นทายาท
- ค. บทบัญญัติทั่วไป

ความ
ส่วน
เรื่อง
ของ
หรือ
สมา
เป็น
บท
ประ
พิจา
และ
มีกา
ขอ

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย

วัตถุประสงค์ของ ข้อนำฉบับนี้ ให้ความคุ้มครองแก่คนงาน ผู้ประกอบอาชีพ
ส่วนตัว และสมาชิกในครอบครัว โดยกำหนดให้บุคคลเหล่านี้มีสิทธิได้รับผลประโยชน์ใน
เรื่องต่อไปนี้ คือ ผลประโยชน์อันเกิดจากการเจ็บป่วย ลาคลอด ชราภาพ การสูญเสียชีวิต
ของผู้มีรายได้ของครอบครัว อุบัติเหตุ และโรคอันเกิดจากการทำงาน รวมทั้งประโยชน์
หรือความช่วยเหลือที่พึงจะได้รับในช่วงที่ว่างงานด้วย

ข้อนำฉบับนี้ยังกำหนดการให้ผลประโยชน์แก่ผู้ถือสัญชาติของประเทศ
สมาชิกอื่นหรือผู้สัญ หรือบุคคลไร้สัญชาติได้โดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่พัก โดยให้ประเทศสมาชิก
เป็นภาคีในข้อตกลงเกี่ยวกับความมั่นคงทางสังคมแบบ ๒ ฝ่าย หรือหลายฝ่าย เพื่อกำหนด
บทบัญญัติในครอบครัวคนในบังคับของตนและคนในบังคับของประเทศสมาชิกอื่น เพื่อผล
ประโยชน์ในด้านความมั่นคงทางสังคม ด้านการบริหาร และการเงิน

ในปัจจุบัน กฎหมายประกันสังคมของประเทศไทย ยังอยู่ในระหว่าง
พิจารณาของคณะรัฐบาล อย่างไรก็ตามหลายประเด็นของบทบัญญัติในข้อนำนี้เป็นที่น่าสนใจ
และสามารถใช้พิจารณาควบคู่ไปกับการเตรียมการในเรื่องการประกันสังคมได้ เห็นควรให้
มีการเสนอแผนกระทรวงมหาดไทยไปยังกรมประชาสงเคราะห์ในฐานะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ขอabinงานประกันสังคมเพื่อพิจารณาตามสมควรต่อไป

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๕๔ ว่าด้วยการฟื้นฟูอาชีพ และการมีงานทำ (บุคคลพิการ)

สรุปสาระสำคัญ

๑. "บุคคลพิการ" หมายถึงบุคคลซึ่งความคาดหวังของเขาเกี่ยวกับความมั่นคง การคงอยู่ในหน้าที่การงาน และความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ได้ถูกบั่นทอนลงไป อันเป็นผลมาจากความเสื่อมทางร่างกายและจิตใจ

๒. ประเทศสมาชิกจะต้องให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูอาชีพ เสมือนเป็นสิ่ง สามารถช่วยบุคคลพิการในด้านความมั่นคง การคงอยู่ในหน้าที่การงาน และความเจริญก้าวหน้าในการงาน นั่นคือช่วยบุคคลดังกล่าวให้อยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมต่อไป

๓. ประเทศสมาชิกจะต้องดำเนินการและทบทวนนโยบายภายในประเทศ เกี่ยวกับการฟื้นฟูอาชีพ และการมีงานทำของบุคคลพิการ ทั้งนี้นโยบายดังกล่าวจะต้อง ประกันว่ามี การฟื้นฟูอาชีพที่เหมาะสมต่อบุคคลพิการทุกประเภท และเป็นการส่งเสริมโอกาส การมีงานทำสำหรับบุคคลพิการในสถานประกอบการเปิด นโยบายดังกล่าวจะต้องอยู่บนพื้นฐาน หลักการของโอกาสที่เท่าเทียมกันระหว่างคนพิการและคนงานทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้ หากมี มาตรการที่มุ่งให้เกิดผลต่อโอกาสและการปฏิบัติแก่คนงานพิการจะต้องไม่ถือว่าเป็นเสมือน การเลือกปฏิบัติต่อคนงานอื่น ๆ

๔. องค์กรตัวแทนนายจ้าง และคนงาน ตลอดจนองค์กรตัวแทนคนพิการ จะต้องได้รับการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว รวมทั้งการ กำหนดมาตรการ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และประสานงานกันระหว่างหน่วยงานเอกชน และของรัฐในกิจกรรมการฟื้นฟูอาชีพ

๕. เจ้าหน้าที่ของรัฐอำนาจจะต้องกำหนดมาตรการ เพื่อมุ่งแนะแนวอาชีพ อบรมวิชาชีพ การบรรจุตำแหน่งงานว่าง การมีงานทำ และการบริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ แก่บุคคลพิการ เพื่อให้สามารถคงอยู่ในหน้าที่การงานและมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ทั้งนี้ โดยการปรับปรุงหน่วยงานที่ดำเนินการอยู่แล้วเท่าที่จำเป็น และจะต้องกำหนดมาตรการ เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งและพัฒนาการฟื้นฟูอาชีพ และการให้บริการการมีงานทำสำหรับบุคคล พิการในท้องถิ่นและชุมชนห่างไกล

๖. ประเทศสมาชิกจะต้องประกันให้มีการอบรมและให้มีผู้แนะนำด้านการ
อบรมฟื้นฟูอาชีพ ตลอดจนมีคณะทำงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสมซึ่งรับผิดชอบในการแนะแนว
อาชีพ การอบรมวิชาชีพ การบรรจุตำแหน่งงานว่าง และการมีงานทำของบุคคลพิการ

ขอแนะ

สรุปส

การค

ความ

จ้าง

ทาง

ทว

ทั้งนี้

อย่า

เป็น

อบ

กา

เพื่

ร

โ

ภ

ข้อแนะนำที่ ๑๖๔ ว่าด้วยการฟื้นฟูอาชีพ และการมีงานทำ (บุคคลพิการ)

สรุปสาระสำคัญ

๑. "บุคคลพิการ" หมายถึงบุคคลซึ่งความคาดหวังเกี่ยวกับความมั่นคง การคงอยู่ในหน้าที่การงาน และความก้าวหน้าในการงานได้ถูกบั่นทอนลง อันเป็นผลจากความเสื่อมทางค่านิยมจิตใจและร่างกาย

๒. ควรกำหนดมาตรการการฟื้นฟูอาชีพที่เหมาะสมแก่บุคคลพิการทุกประเภท

๓. จะต้องมีการวางแผนการจัดให้บริการเกี่ยวกับการฟื้นฟูอาชีพ และการจ้างบุคคลพิการทำงาน โดยการเปลี่ยนแปลงจากบริการที่จัดให้แก่คนงานทั่ว ๆ ไป

๔. การฟื้นฟูอาชีพต้องกระทำร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ที่รับผิดชอบด้านการฟื้นฟู ทางสังคม และทางการแพทย์

๕. บุคคลพิการจะต้องได้รับโอกาส และการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับบุคคลทั่ว ๆ ไป ในด้านการมีงานทำ การคงอยู่ในหน้าที่การงาน และความก้าวหน้าในการงาน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงหลักความเท่าเทียมกันด้านโอกาสและการปฏิบัติของคนงานชายและหญิง อย่างไรก็ตามหากมีการกำหนดมาตรการเป็นพิเศษสำหรับบุคคลพิการนั้น ไม่ควรจะถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติต่อคนงานอื่น ๆ

๖. มาตรการดังกล่าวควรประกอบด้วย:

๖.๑. มาตรการจูงใจนายจ้าง เพื่อกระตุ้นให้นายจ้างจัดให้มีการอบรม และมีการจ้างบุคคลพิการทำงาน

๖.๒. มาตรการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงานให้เหมาะสม การกำหนดรูปแบบการทำงาน เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องยนต์กลไก และการจัดองค์การ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการจ้างงานดังกล่าว

๖.๓. รัฐบาลจะต้องให้ความช่วยเหลือกับการจัดให้มีการทำงานในร่มสำหรับบุคคลพิการ โดยส่งเสริมให้มีการประสานงานกันระหว่างโรงงานที่อยู่ในร่มกับโรงงานผลิต ทั้งนี้ เพื่อเป็นการช่วยเตรียมคนพิการให้พร้อม สำหรับการดำเนินงาน ภายใต้สภาพการปกติ

๖.๔. รัฐบาลต้องให้ความช่วยเหลือในด้านกรอบทางวิชาชีพ

การแนะแนวอาชีพ การจัดตั้งสหกรณ์สำหรับบุคคลพิการ และหากเป็นการเหมาะสมควรเปิดให้แก่นักงานโดยทั่วไปด้วย

๖.๕. ควรกำหนดมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับอาคารสาธารณะ สถานที่

ทำงาน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับคนงานพิการ

๖.๖. ส่งเสริมการเผยแพร่ตัวอย่างบุคคลพิการที่ทำงานประสบความสำเร็จ

สำเร็จ

๖.๗. ยกเว้นจากการเก็บภาษีภายในประเทศหรือค่าธรรมเนียมทุกชนิด

กับความช่วยเหลือพิเศษ และสิ่งประดิษฐ์ที่ช่วยเหลือนักคนพิการ แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ส่งมาจากต่างประเทศก็ตาม

๖.๘. รัฐบาลต้องช่วยกำจัดการแสวงหาประโยชน์จากคนพิการทุกรูปแบบ

๗. ควรจัดให้มีการบริการฟื้นฟูอาชีพทั้งในเมืองและชนบท และในชุมชนที่

ห่างไกล โดยอยู่ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชนอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะความร่วมมือจากหน่วยงานขององค์การนายจ้าง คนงาน และบุคคลพิการ

๘. การบริการการฟื้นฟูอาชีพ และการมีงานทำสำหรับบุคคลพิการ ควร

จะรวมอยู่ในแผนพัฒนาชุมชน และควรจะได้รับสนับสนุนทางการเงิน วัสดุ และวิชาการตามความเหมาะสม

๙. บุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูอาชีพสำหรับคนพิการ และการพัฒนา

การมีงานทำ จะต้องได้รับการอบรมและการนิเทศเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ในการฟื้นฟูอาชีพ เช่น เจ้าหน้าที่ที่ทำงานแนะแนวอาชีพ อบรมวิชาชีพ จะต้องได้รับการฝึกอบรม และมีประสบการณ์เพื่อที่จะรู้จักปัญหาความยุ่งยากต่าง ๆ ซึ่งบุคคลพิการประสบ ตลอดจนรู้จักความต้องการของเขาควย

๑๐. ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์อบรมเจ้าหน้าที่ฟื้นฟูอาชีพขึ้นทั้งในระดับ

ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑๑. องค์การนายจ้างและคนงานควรที่จะกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการ

ฝึกอบรม และการจ้างงานแก่บุคคลพิการ โดยเท่าเทียมกับคนงานทั่วไป

ผู้เชี่ยวชาญ
ในแถบค
พิการอื่น
การฟื้นฟู
อย่างใกล้ชิด
พัฒนา
เหล่านี้
การศึกษา

๑๒. หัวหน้างานจ้างและคนงานในสถานประกอบการ ควรจะร่วมมือกับ
 ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการฟื้นฟูอาชีพ และการจัดสรรงานใหม่
 ให้แก่บุคคลพิการที่รับจ้างทำงานในสถานประกอบการนั้น ตลอดจนเพื่อให้งานทำแก่บุคคล
 พิการอื่น ๆ และหากเป็นการเหมาะสม ควรส่งเสริมสถานประกอบการให้จัดตั้งการบริการ
 การฟื้นฟูอาชีพของตนเอง รวมทั้งการจ้างทำงานภายใต้อาณัติแบบต่าง ๆ โดยความร่วมมือ
 อย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานในชุมชน และหน่วยบริการฟื้นฟูอาชีพอื่น ๆ

๑๓. การส่งเสริมบุคคลพิการ และองค์การคนพิการให้มีส่วนร่วมในการพั
 ฒนากิจกรรมชุมชน ที่มีจุดประสงค์เพื่อการฟื้นฟูอาชีพของบุคคลพิการ เพื่อที่จะให้พวกเขา
 เหล่านี้มีงานทำมากขึ้น และเพื่อให้เข้าเป็นส่วนหนึ่งในสังคม

๑๔. รัฐบาลต้องให้ความสนับสนุนกับองค์การที่ดำเนินการด้านโครงการ
 การศึกษาที่ส่งเสริมให้เห็นภาพทางบวกในความสามารถของบุคคลพิการ

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย

ขอแนะจ

สรุปสา

และส

ทำ ก

การ

จะ

ขอ

เ

เ

เ

อนุสัญญาว่าด้วยการฟื้นฟูอาชีพ และการมีงานทำ (บุคคลพิการ) มีวัตถุประสงค์ให้ประเทศสมาชิกกำหนดนโยบายในระดับชาติเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างองค์การนายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบาย สำหรับประเทศที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ จะต้องกำหนดมาตรการด้านการฟื้นฟูอาชีพที่เหมาะสม และเท่าเทียมกันทั้งในเมืองและชนบทสำหรับคนพิการทุกประเภท รวมทั้งส่งเสริมโอกาสการมีงานทำของบุคคลเหล่านี้ในหลากหลายงานทั่วไปด้วย นอกจากนี้ต้องจัดให้มีมาตรการส่งเสริมความร่วมมือ และประสานงานกันระหว่างหน่วยงานของเอกชนและของรัฐที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูอาชีพ

สำหรับข้อแนะได้กำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมโอกาสการมีงานทำของคนพิการ ให้ความช่วยเหลือแก่นายจ้างทางด้านการเงินหรือสิ่งจูงใจอย่างอื่นในรูปแบบต่าง ๆ ส่งเสริมการจัดตั้งโรงงาน และสหกรณ์สำหรับคนพิการ กำจัดอุปสรรคและอำนวยความสะดวกในการคมนาคม ยกเว้นภาษีและค่าธรรมเนียม เกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการฟื้นฟูอาชีพ จัดหางานแบบไม่เต็มเวลาให้คนพิการทำ จัดให้มีการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ นอกจากนี้ ข้อแนะยังเน้นถึงการร่วมมือกันขององค์การลูกจ้าง นายจ้างและคนพิการ ในการกำหนดความต้องการและพัฒนาบริการการฟื้นฟูอาชีพในระดับต่าง ๆ ตลอดจนการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกรมฟื้นฟูอาชีพ ตลอดจนแนะแนว และการจัดหางานให้คนพิการ

การฟื้นฟูอาชีพและการมีงานทำสำหรับคนพิการนี้ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้จัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานขึ้น เพื่อให้บริการด้านฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานแก่ลูกจ้างที่พิการเนื่องจากการทำงาน ศูนย์ดังกล่าวเป็นโครงการร่วมมือระหว่างรัฐบาลญี่ปุ่นกับรัฐบาลไทย โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ และฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพแก่ลูกจ้างที่พิการจากการทำงาน ให้ประกอบอาชีพได้ตามแนวคิด
๒. ส่งเสริมให้คนพิการสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเองได้
๓. เพื่อแบ่งเบาภาระของนายจ้างในการฝึกอาชีพให้แก่ลูกจ้างของคนที่ไม่ประสบ

อันตรายและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน

การจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานนี้ จึงเท่ากับเป็นก้าวหนึ่งของการฟื้นฟูอาชีพ และการมีงานทำสำหรับคนพิการตามข้อกำหนดแห่งอนุสัญญาและข้อแนะ

ขอแนะนำที่ ๑๖๕

ว่าควยนโยบายการมืงงานทำ

สรุปสาระสำคัญ

หลักการทั่วไปของนโยบายการมืงงานทำ

- ๑. สิทธิในการมืงงานทำของบุคคลจะต้องปรากฏอยู่ในนโยบายเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ล้วยจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมการมืงงานทำโดยเสรี
- ๒. ประเทศสมาชิกต้องให้ความสนใจในวิธีการที่จะช่วยส่งเสริมการมืงงานทำ การเพิ่มผลผลิต ตลอดจนการจัดทำนโยบาย หรือโครงการเพื่อการเพิ่มผลผลิตและการกระจายสินค้า บริการ และรายได้อย่างยุติธรรม ทั้งนี้เพื่อให้สามารถสนองความต้องการพื้นฐานของประชากรได้
- ๓. ทั้งนโยบายเศรษฐกิจและสังคม และนโยบายหรือโครงการในข้อ ๒ จะต้องผ่านการปรึกษาหารือ และความร่วมมือจากองค์การนายจ้าง และลูกจ้างและตัวแทนของบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย
- ๔. นโยบาย แผนงาน และโครงการที่กล่าวมาแล้ว จะต้องมืจุดประสงค์เพื่อกำจัดการเลือกปฏิบัติใด ๆ และจะต้องเป็นหลักประกันว่าคนงานทุกคนมีโอกาศโดยเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการจ้างงาน รายได้ และค่าจ้าง การแนะแนวอาชีพ ตลอดจนการอบรม และการพัฒนาอาชีพ
- ๕. ประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดมาตรการ เพื่อต่อต้านการมืงงานทำที่ผิดกฎหมาย
- ๖. ประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่จะ
  - ก. ช่วยเหลือการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างในระดับโลก ระดับภาค และระดับสถานประกอบการ ตลอดจนการจ้างคนงานซึ่งต้องออกจากงานเพราะการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างและเทคโนโลยีให้กลับเข้าทำงานใหม่
  - ข. คุ้มครองการจ้างงานหรือจ้างคนงานที่ประสบกับกรณีขยายโรงงาน โยกย้ายโรงงาน โรงงานปิดหรือย้ายสถานที่ตั้งใหม่ให้กลับเข้าทำงานอีก
  - ๗. กฎหมายและแนวปฏิบัติของประเทศจะต้องกำหนดวิธีการที่จะก่อให้เกิดผลต่อนโยบายการมืงงานทำ อันรวมถึงการเจรจาตกลงในปัญหาที่เกี่ยวข้องไปถึงการจ้างงาน เช่น

- ก) การส่งเสริมและการคุ้มครองการมีงานทำ
- ข) ผลทางเศรษฐกิจ และสังคมในการปรับโครงสร้างใหม่ของสถานประกอบการ
- ค) การจัดองค์กรใหม่และการลดชั่วโมงการทำงาน
- ง) การคุ้มครองกลุ่มคนบางกลุ่ม
- จ) ข้อมูลในประเด็นเศรษฐกิจ การเงิน และการจ้างงาน

๘. ประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดมาตรการในระดับชาติ เพื่อการประสานร่วมมือกันระหว่างประเทศในการต่อต้านการว่างงาน

นโยบายด้านประชากร

๘. ประเทศสมาชิกโดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาจะต้อง
- ก) ให้ความสนใจกับนโยบายและโครงการด้านประชากรให้เน้นในด้านการศึกษา และประโยชน์ของการวางแผนครอบครัว
  - ข) ในชนบท จะต้องเพิ่มหน่วยสาธารณสุข หรือศูนย์ชุมชนขึ้นโดยหน่วยและศูนย์ดังกล่าวจะต้องให้บริการการวางแผนครอบครัว ตลอดจนฝึกอบรมบุคคลากร เพื่อทำหน้าที่ให้บริการดังกล่าวนี้
  - ค) ในเขตเมือง ต้องให้ความสนใจโดยเร่งด่วนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการปรับปรุงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ โดยเฉพาะในพื้นที่ชุมชนแออัด

การจ้างเหวอชนและกลุ่มบุคคลคอยโอกาส

๑๐. ในเนื้อหาของนโยบายการมีงานทำ ประเทศสมาชิกจะต้องคำนึงถึงบุคคลทุกประเภท โดยเฉพาะบุคคลที่ทำงานทำไต่ยาก เช่น สตรีบางคน คนงานเหวอชน บางคน บุคคลพิการ คนงานชรา คนงานที่ว่างงานนาน และคนงานอพยพ มาตรการที่ประเทศสมาชิกจะกำหนดขึ้นเพื่อบุคคลเหล่านี้จะต้องนำทฤษฎีของอนุสัญญาและข้อเสนอขององค์การแรงงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการจ้างบุคคลเหล่านี้ทำงานบรรจุเข้าไปด้วย

- ก) การศึกษาภาคบังคับ การแนะแนวอาชีพ ตลอดจนโครงการอบรม เพื่อช่วยให้บุคคลเหล่านี้สามารถหางานทำมีโอกาสในการทำงาน และมีรายได้
- ข) จัดให้มีการอบรมอย่างเป็นระบบซึ่งสามารถเชื่อมโยงระบบการศึกษากับการทำงานได้ต่อเนื่องกัน
- ค) ให้คำปรึกษาและบริการจัดหางานให้แก่บุคคลที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อช่วยให้เขาได้ทำงานตามความชำนาญและเหมาะสม
- ง) โครงการสร้างงานในชนบท พื้นที่ หรือภาคเป็นแห่ง ๆ ไป
- จ) โครงการปรับการเปลี่ยนแปลงสถานโครงสร้าง
- ฉ) มาตรการเกี่ยวกับการอบรมต่อเนื่องและการอบรมซ้ำ
- ช) มาตรการการฟื้นฟูอาชีพ
- ช) การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานโดยสมัครใจ
- ฉ) โครงการส่งเสริมธุรกิจส่วนตัวและการสหกรณ์ของแรงงาน

๑๑. ควรกำหนดมาตรการ เป็นพิเศษสำหรับเยาวชนเพื่อการมีงานทำโดยคำนึงถึงอนุสัญญาและขอแนะว่าด้วยการมีงานทำของเยาวชน ซึ่งมีสาระดังนี้

- ก. สถาบันทั้งของรัฐและเอกชน รวมทั้งสถานประกอบการจะต้องรับเยาวชนเข้าทำงานรวมทั้งจัดการฝึกอบรมให้แก่เขด้วย
- ข. มีการจ้างเยาวชนอาสาเข้าทำงานในโครงการชุมชน โครงการท้องถิ่นต่าง ๆ
- ค. จัดให้มีการอบรมเพื่อช่วยเหลือเยาวชนในการไ้่งงานทำ
- ง. กำหนดมาตรการช่วยเหลือให้ขั้นตอนการเปลี่ยนจากสถานศึกษาไปสู่การทำงานสามารถกระทำได้โดยง่าย รวมทั้งมาตรการส่งเสริมให้มีโอกาสได้งานทำภายหลังจบการอบรม
- จ. จัดทำการวิจัยเกี่ยวกับการมีงานทำเพื่อใช้เป็นฐานในการวางนโยบายการอบรมวิชาชีพ
- ฉ. ต้องให้ความคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพของแรงงานเยาวชน

๑๒. ทั้งข้อ ๑๐ และ ๑๑ จะต้องผ่านการปรึกษาหารือร่วมกับองค์กรนายจ้าง ลูกจ้างและองค์กรที่เกี่ยวข้องเสียก่อน

นโยบายทางเทคโนโลยี

๑๓. การพัฒนาเทคโนโลยีเป็นวิธีการที่ทำให้เกิดการเพิ่มผลผลิตและสร้างโอกาสในการมีงานทำ ดังนั้นนโยบายด้านเทคโนโลยีจะต้องสอดคล้องไปกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การช่วยปรับปรุงสภาพการทำงาน และช่วยลดชั่วโมงการทำงาน และรวมไปถึงการป้องกันการสูญเสียหน้าที่การงาน

๑๔. ประเทศสมาชิกจะต้องทำการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกสรร การนำมาใช้ และการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมทั้งผลกระทบอันจะเกิดขึ้นต่อโครงสร้างการมีงานทำ สภาพการทำงาน การฝึกอบรม หนี้งานและความสามารถที่ต้องการ

๑๕. ประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดมาตรการ เพื่อเปิดโอกาสให้คนงานสามารถปรับเข้าสู่กรทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้ นอกจากนี้จะต้องกำหนดมาตรการ เพื่อแก้ไขสภาพการณ์ที่เกิดจากผลกระทบด้านลบอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้วย นั่นคือสภาพการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ ตลอดจนความปลอดภัยในงานอาชีพและสุขภาพ

๑๖. การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้นี้จะต้องผ่านการปรึกษาหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย รวมทั้งตัวแทนขององค์การนายจ้างและลูกจ้างด้วย นอกจากนี้ องค์การนายจ้าง และลูกจ้างเองจะต้องให้ความช่วยเหลือในด้านข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกสรรเทคโนโลยี การส่งเสริมการเชื่อมโยงทางเทคโนโลยีระหว่างสถานประกอบการ ขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก รวมทั้งการจัดโครงการอบรมที่เกี่ยวข้อง

ภาคอุปนิสัย

๑๗. นโยบายการมีงานทำจะต้องให้ความสำคัญกับงานในภาคอุปนิสัยด้วย เพราะเป็นกิจกรรมเศรษฐกิจแขนงหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงควรจัดให้มีโครงการส่งเสริมการจ้างงานในภาคอุปนิสัย อันได้แก่ อุตสาหกรรมครอบครัว งานอิสระในโรงงานส่วนบุคคลทั้งในภูมิภาคเมืองและชนบท

๑๘. ประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดมาตรการ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างภาคอุปนิสัยและภาคอุปนิสัย ตลอดจนจะต้องส่งเสริมภาคอุปนิสัยในค่านิยม การตลาดผลผลิต สินเชื่อ โครงสร้างพื้นฐาน การฝึกอบรม ความชำนาญทางวิชาการและการปรับปรุงเทคโนโลยี

สถานประกอบการขนาดเล็ก

๑๙. ประเทศสมาชิกจะต้องให้ความสำคัญต่อสถานประกอบการขนาดเล็ก เพราะเป็นสถานประกอบการที่จัดหางานให้ทำได้ เป็นขั้นต้นของการต่อสู้กับการไม่มีงานทำ ตลอดจนเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ ดังนั้น จึงต้องให้การส่งเสริมสถานประกอบการขนาดเล็กในด้านตลาดผลิตภัณฑ์ สินเชื่อ ความชำนาญทางวิชาการ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทั้งนี้โดยมีการปรึกษาหารือกับองค์การ นายจ้างและลูกจ้าง

นโยบายการพัฒนาท้องถิ่น

๒๐. การพัฒนาท้องถิ่นจะเป็นการลดปัญหาการมีงานทำและปัญหาสังคมได้ ดังนั้นจะต้องกำหนดมาตรการโดยผ่านการปรึกษาหารือ และความร่วมมือของตัวแทนประชากร เป้าหมาย ตลอดจนองค์การนายจ้างและลูกจ้าง เกี่ยวกับการส่งเสริมการมีงานทำในพื้นที่ ล้าหลัง พื้นที่การเกษตรและเขตชายแดน รวมทั้งในส่วนที่ไม่ได้รับผลจากการพัฒนาของแผนพัฒนาประเทศ

การลงทุนของรัฐกับโครงการการมีงานทำ

๒๑. ประเทศสมาชิกต้องดำเนินการลงทุนด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้วยโครงการการมีงานทำ ทั้งนี้เพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งการมีงานทำ ตลอดจนการยกระดับรายได้ บรรเทาความยากจนและตอบสนองความต้องการพื้นฐานในพื้นที่ที่มีการว่างงานและการทำงานต่ำระดับมาก โครงการดังกล่าว ควรจะ

- ก) ให้ความสนใจในการสร้างโอกาสการมีงานทำของกลุ่มบุคคลโอกาส
- ข) รวมโครงการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานในเขตชนบทและเมืองด้วย ตลอดจนการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานในพื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และเขตใกล้เมือง รวมทั้งการลงทุนทางด้านพลังงานและการโทรคมนาคม
- ค) ให้ความช่วยเหลือในด้านบริการทางสังคม เช่น ด้านการศึกษา และสุขภาพ

- ง) ค่าเนิ่นการภายใต้แผนพัฒนา และโดยผ่านการปรึกษาหารือกับองค์การนายจ้างและลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง
- จ) กำหนดสภาพการทำงาน เช่น ชั่วโมงการทำงาน ค่าตอบแทนวันหยุดที่ได้รับค่าจ้าง ความปลอดภัยในงานอาชีพและสุขภาพ และค่าทดแทนการประสมอันตรายเป็นจากการทำงาน
- ฉ) จัดอบรมทางวิชาชีพให้แก่คนงานที่อยู่ในโครงการ ตลอดจนคนงานซึ่งต้องเปลี่ยนงานอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

การมีงานทำและการร่วมมือระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ

๒๒. ประเทศสมาชิกจะต้องส่งเสริมการขยายการค้าระหว่างประเทศ เพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกอื่นที่มีปัญหาการมีงานทำ โดยมีจรรยาบรรณเพิ่มขึ้นว่าจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ประเทศสมาชิกจะต้องร่วมมือกันในการค้าระหว่างประเทศ การช่วยเหลือทางวิชาการ และกองทุน รวมทั้งจะต้องดำเนินการตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

- ก) การร่วมมือกันเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและการมีงานทำนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานความเท่าเทียมกันในสิทธิ และผลประโยชน์ร่วมกัน
- ข) การร่วมมือกันดังกล่าวก่อให้เกิดการกระจายรายได้และความมั่นคงที่ยุติธรรมมากขึ้น
- ค) เป็นการส่งเสริมการแก้ปัญหาข้อพิพาทระหว่างประเทศ รวมทั้งยอมทำให้ข้อตกลงเกี่ยวกับการลดอาชญากรรมประสบความสำเร็จจนนำไปสู่สถานภาพที่มั่นคงแก่ทุก ๆ ชาติ อุตสาหกรรมการผลิตอาชญากรรมหันไปผลิตสินค้าและบริการที่จำเป็นอื่น ๆ แทน
- ง) เพื่อก่อให้เกิดการร่วมมือทางวิชาการและทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะระหว่างประเทศที่มีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ด้วยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยเฉพาะในเรื่องการมีงานทำและทรัพยากรมนุษย์ ตลอดจนการพัฒนาและแลกเปลี่ยนทางเทคโนโลยี
- จ) เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงในอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ลดภาระหนี้สินของประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือทางการเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำและผ่อนส่งระยะยาวแก่ประเทศกำลังพัฒนา

มีสภาพ
จำนวน
การค
คนง
ต้อง
ต่อ
เกิ
ปร
จ

การอพยพระหว่างประเทศกับการมีงานทำ

๒๓. ประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดนโยบายสร้างโอกาสการมีงานทำ และมีสภาพการทำงานที่ดีให้แก่คนงานอพยพซึ่งอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศของตน

๒๔. ประเทศสมาชิกที่รับคนงานจากประเทศกำลังพัฒนาเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมากนั้นจะต้องช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศดังกล่าว อาจโดยการลงทุน การขยายการค้า การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ และการช่วยเหลือด้านการฝึกอบรมวิชาชีพแก่คนงานอพยพ

๒๕. ประเทศสมาชิกที่มีประชากรอพยพไปทำงานยังต่างประเทศมาก จะต้องกำหนดมาตรการโดยการปรึกษานานาชาติกับองค์การนายจ้าง และคนงาน ให้ความคุ้มครองต่อประชากรของตนจากการปฏิบัติที่ไม่ดีในประเทศที่รับประชากรของตนเข้าทำงานหรือให้เดินทางกลับประเทศในกรณีที่ล้าละอับเข้าประเทศอื่นโดยฉีกกฎหมาย หรือให้ทำงานในประเทศอื่นต่อไป

๒๖. ประเทศสมาชิกทั้งประเทศจ้างงานกับประเทศที่คนงานอพยพออกไป จะต้องกำหนดมาตรการ

- ก) ป้องกันการจ้างคนงานต่างชาติอย่างฉีกกฎหมาย
- ข) ป้องกันการลักลอบการใช้แรงงานต่างชาติ
- ค) ให้สิทธิในการรวมตัวกันอย่างเสรีและสิทธิในการเจรจาต่อรอง

๒๗. ประเทศผู้จ้างและประเทศที่คนงานอพยพออกไปจะต้องทำข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับสิทธิในการเข้าและอยู่ในประเทศ การคุ้มครองสิทธิอันเกิดจากการมีงานทำ การส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอบรมให้แก่คนงานอพยพ ความมั่นคงทางสังคมและการให้ความช่วยเหลือคนงานและสมาชิกในครอบครัวเดินทางกลับประเทศเดิมของตน

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย

ในการส่งเสริมการมีงานทำ กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดนโยบายและวางแผนในการดำเนินการไว้ดังนี้

นโยบายของกระทรวงมหาดไทย มีสาระสำคัญคือส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำมากที่สุด โดยขยายการฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สนับสนุนภาคเอกชน ในการขยายตลาดแรงงานในต่างประเทศและส่งเสริมการสร้างงานในชนบท อาชีพเสริม และอุตสาหกรรมในครัวเรือน เพื่อให้เกษตรกรมีงานทำตลอดปี รวมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ สมาคม หรือสถาบันผู้ประกอบการอาชีพทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล ใหญ่กว้างขวาง

แผนมหาดไทย ฉบับที่ ๔ (๒๕๓๐ - ๒๕๓๔) ได้กำหนดแผนดำเนินการมีงานทำ คือส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำทั้งในเมือง ชนบท และในต่างประเทศ โดยเน้นการจัดหางาน การพัฒนาระบบข้อมูลและข่าวสารแรงงาน การควบคุมอาชีพคนต่างด้าว การฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงาน

จากนโยบายและแผนมหาดไทยข้างต้น กรมแรงงานในฐานะเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย และรับผิดชอบในเรื่องแรงงาน ได้รับนโยบายและแผนมาปฏิบัติ โดยกำหนดนโยบายการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ปรับปรุงระบบการจัดหางานให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการพัฒนาระบบข่าวสารตลาดแรงงานให้ทันสมัยและมีเป้าหมายครอบคลุมกว้างขวาง
๒. ส่งเสริมการมีงานทำ และยกระดับรายได้ของแรงงานในชนบท โดยกลรประสานงานกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชน
๓. เร่งรัดการฝึกอาชีพ และพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนทรัพยากร และความต้องการของท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการประกอบธุรกิจส่วนตัวอย่างครบวงจร
๕. หาช่องทางขยายตลาดแรงงานไปสู่ต่างประเทศมากขึ้น เพื่อลดปัญหาการว่างงานภายในประเทศ
๖. ส่งเสริมการผลิตและการประกอบการที่ใช้แรงงานคนมาก รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการผลิต และบริหาร

มาตรา

สำคัญส

หรือแ

ขอเนะ

- ก -

๗. ประสานงานกับภาคเอกชนในการระดมการเลิกจ้าง โดยการกำหนด
มาตรการที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

ด้วยนโยบายและแผนในระดักระหวาง และระดักรม ที่กล่าวมาแล้วมีสาระ
สำคัญสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อแนะเป็นลวนใหญ่ เว้นแต่มิได้มีการกล่าวถึงแรงงานอพยพ
หรือแรงงานต่างชาติไว้ด้วย และมีได้กำหนดเรื่องต่าง ๆ ไว้ โดยเฉพาะเช่นเดียวกับ
ข้อแนะ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๖๐ ว่าด้วยสถิติแรงงาน

สรุปสาระสำคัญ

๑. ประเทศสมาชิกจะต้องเก็บรวบรวม และจัดพิมพ์สถิติแรงงานขั้นพื้นฐาน โดยจะต้องให้ครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้ ตามกำลังทรัพยากร
  - ก. ประชากรในวัยเศรษฐกิจ ทั้งมีงานทำ ไม่มีงานทำ และที่ทำงานต่ำกว่าระดับ ทั้งนี้ สถิติดังกล่าว จะต้องถูกรวบรวมในลักษณะที่แสดงให้เห็นทั้งประเทศได้ทั้งหมด
  - ข. โครงสร้างและการกระจายประชากรในวันเศรษฐกิจ ทั้งนี้ สถิติดังกล่าวจะต้องถูกรวบรวมในลักษณะที่แสดงให้เห็นได้ทั้งประเทศ
  - ค. รายได้เฉลี่ย และชั่วโมงการทำงาน จะถูกเก็บสถิติโดยครอบคลุมถึงประเภทของแรงงานทุกประเภท และกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกประเภท ในลักษณะแสดงให้เห็นได้ทั้งประเทศ
  - ง. โครงสร้างค่าจ้างและการกระจายค่าจ้าง จะถูกเก็บสถิติโดยครอบคลุมถึงแรงงานในสาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ
  - จ. ค่าครองชีพของแรงงาน จะถูกเก็บสถิติในลักษณะครอบคลุมทุกสาขาทางเศรษฐกิจ และควรจะต้องประกอบด้วยข้อมูลการมีงานทำและชั่วโมงการทำงาน
  - ฉ. ดัชนีราคานับบริโภคน จะต้องถูกเก็บในลักษณะที่สามารถใช้วัดความผันแปรของราคาสินค้าได้
  - ช. ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ของครัวเรือน จะต้องถูกรวบรวมให้ครอบคลุมทุกรูปแบบและขนาดของครัวเรือน และในลักษณะที่จะแสดงให้เห็นได้ทั้งประเทศ
  - ซ. การบาดเจ็บในงานอาชีพ และโรคอันเกิดจากการทำงาน ควรจะถูกรวบรวมในลักษณะที่แสดงให้เห็นได้ทั้งประเทศ และให้ครอบคลุมถึงทุกสาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจ
  - ฅ. ข้อพิพาทแรงงาน ควรจะถูกรวบรวมในลักษณะที่แสดงให้เห็นได้ทั้งประเทศและครอบคลุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกสาขา

๒. ในการกำหนดแนวความคิด คำนียาม และวิธีการในการเก็บรวบรวม และจัดพิมพ์เผยแพร่สถิตินั้น ประเทศสมาชิกจะต้อง

ก. พิจารณาถึงมาตรฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ข. ปรีกษาหารือกับองค์การตัวแทนนายจ้างและคนงานเพื่อทราบ

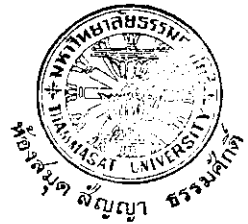
ความต้องการของเขา และเพื่อให้ได้รับความร่วมมือจากองค์การเหล่านี้

๓. ประเทศสมาชิกจะต้องแจ้งต่อสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ถึงสถิติที่จัดพิมพ์คามอนสัญญา ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับ

ก. วิธีการเผยแพร่

ข. วัน หรือระยะเวลาที่จัดพิมพ์เผยแพร่

สรุปสาระสำคัญ

๑. สถิติแรงงานขั้นพื้นฐาน จะต้องเก็บในลักษณะดังนี้

๑.๑. สถิติด้านประชากรทางเศรษฐกิจ การมีงานทำ การว่างงาน และการทำงานชั่วคราว ควรจะเก็บรวบรวมอย่างน้อยปีละครั้ง โดยแยกตามเพศ กลุ่มอายุ และสาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๑.๒. สถิติโครงสร้างและการกระจายของประชากรทางเศรษฐกิจ ควรเก็บรวบรวมอย่างน้อยทุก ๆ ๑๐ ปี โดยแยกตามเพศ กลุ่มอายุ อาชีพ หรือระดับของคุณสมบัติ สาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจ เขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และสถานภาพการมีงานทำ เช่น เป็นนายจ้าง ลูกจ้าง เป็นต้น

๒. สถิติค่าจ้างและชั่วโมงการทำงาน จะต้องเก็บในลักษณะดังนี้

๒.๑. สถิติเกี่ยวกับรายได้โดยเฉลี่ย และชั่วโมงการทำงาน ควรเก็บรวบรวมอย่างน้อยปีละครั้ง โดยแยกตามสาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพศ ขนาดของสถานประกอบการ และพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ กลุ่มอายุ และกลุ่มอาชีพหรือระดับคุณสมบัติ

๒.๒. สถิติเกี่ยวกับค่าจ้างตามเวลาและชั่วโมงทำงานปกติ ควรเก็บรวบรวมอย่างน้อยปีละครั้ง โดยแยกตามสาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพศ กลุ่มอายุ อาชีพ หรือกลุ่มอาชีพ หรือระดับคุณสมบัติ ขนาดของสถานประกอบการ และพื้นที่ทางภูมิศาสตร์

๒.๓. สถิติโครงสร้างค่าจ้างและการกระจาย ควรจะเก็บรวบรวมเป็นระยะ ๆ หากเป็นไปได้ควรจะทำทุก ๆ ๕ ปี ทั้งนี้จะต้องมีข้อมูล

ก. เกี่ยวกับรายได้และชั่วโมงการทำงาน ซึ่งแยกตามเพศ กลุ่มอายุ อาชีพหรือกลุ่มอาชีพ หรือระดับคุณสมบัติ สาขากิจกรรมทางเศรษฐกิจ ขนาดของสถานประกอบการ และพื้นที่ทางภูมิศาสตร์

ข. รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบค่านรายได้ และข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับชั่วโมงทำงาน

ค. การกระจายลูกจ้างตามระดับรายได้และชั่วโมงทำงาน โดยแยกตามลักษณะสำคัญของลูกจ้าง เช่น เพศ และกลุ่มอายุ

๒.๔. สถิติค่าครองชีพของแรงงาน ควรจะเก็บรวบรวมอย่างน้อยทุก ๆ ๕ ปี โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับและองค์ประกอบของค่าครองชีพแรงงาน ซึ่งแยกตามสาขา กิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๓. คำนีราคาผู้บริโภค จะต้องเก็บในลักษณะดังนี้

๓.๑. จะต้องคำนวณ และจัดพิมพ์โดยครอบคลุมรายการซื้อหรือสินค้า บริโภคทุกกลุ่ม ทั้งนี้จะต้องแยกกลุ่มรายซื้อ หรือสินค้าบริโภคที่สำคัญ เช่น อาหาร เครื่อง- คัม ยาสูบ เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย เชื้อเพลิง และอื่น ๆ โดยจัดพิมพ์เดือนละครั้ง หรืออย่างน้อย ทุก ๆ ๓ เดือน

๓.๒. เกณฑ์ที่ใช้ในการคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภค ควรจะมีการทบทวน อย่างน้อยทุก ๆ ๑๐ ปี และมีการปรับปรุงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

๔. สถิติค่าใช้จ่ายในครัวเรือนและรายได้ของครัวเรือน จะต้องเก็บรวบรวมอย่างน้อยทุก ๆ ๑๐ ปี สถิติเหล่านี้จะต้องให้

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโดยละเอียด

ข. ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับรายได้ตามระดับ และที่มา โดยแบ่ง ตามเพศ กลุ่มอายุ และลักษณะสำคัญอื่น ๆ

๕. สถิติการขาดเจ็บในงานอาชีพและโรคอันเกิดจากการทำงาน ควรจะ ถูกเก็บรวบรวมอย่างน้อยปีละครั้ง โดยแยกประเภทตามสาขา กิจกรรมทางเศรษฐกิจ สถานประกอบการและลักษณะสำคัญของลูกจ้าง เช่น ตามเพศ กลุ่มอายุและอาชีพหรือกลุ่ม อาชีพ หรือระดับคุณสมบัติ

๖. สถิติข้อพิพาทแรงงาน ควรจะเก็บรวบรวมอย่างน้อยปีละครั้ง โดยแยก ประเภทตามสาขา กิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๗. สถิติผลิตผล โดยค่อย ๆ พัฒนาและรวบรวมให้ครอบคลุมสาขา กิจกรรม ทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย

สถิติแรงงานพื้นฐาน และสถิติโครงสร้างพื้นฐานตามที่กำหนดอยู่ในอนุสัญญา และข้อแนะนำนี้ ประเทศไทยได้ดำเนินการอยู่แล้ว เช่น สถิติเกี่ยวกับประชากรทางเศรษฐกิจ การมีงานทำ การว่างงาน และการทำงานต่ำระดับ ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ และกรมแรงงาน หรือดัชนีราคาผู้บริโภค ดำเนินการโดยกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ เป็นต้น

การจัดเก็บสถิติแรงงานในปัจจุบัน โดยเฉพาะเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมแรงงานได้ใช้มาตรฐานของ ILO เป็นแนวในการดำเนินการอยู่แล้ว เช่น รายละเอียดตัวแปรและช่วงเวลาจัดเก็บสถิติ อย่างไรก็ตามการดำเนินการในเรื่องนี้มีไต่สวนการหารือกับ องค์การตัวแทนนายจ้างและลูกจ้าง

จากการสอบถามความเห็นของสภาองค์การนายจ้างแห่งประเทศไทย และสภา องค์การลูกจ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากสภาองค์การนายจ้าง ซึ่งให้ความ เห็นว่า หากมีการให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสถิติแรงงาน ลูกจ้างยอมไม่มีผลกระทบ นอกจาก การให้ความร่วมมือในการตอบสนองการสำรวจข้อมูลสถิติเป็นครั้งคราว สำหรับนายจ้างจะมี ภาระเพิ่มขึ้นในการจัดระบบและรวบรวมสถิติบางประเภทตามที่ฝ่ายราชการจะกำหนด สำหรับ ฝ่ายราชการเองจะต้องมีงานในรับผิดชอบที่จะกองกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพิ่มขึ้น ฉะนั้นจึงน่าพิจารณาว่าประเทศไทยมีความพร้อมเพียงใดหากจะให้สัตยาบันอนุสัญญาและรับเอา ข้อแนะนำในเรื่องนี้ และหน่วยงานใดจะเป็นผู้ดำเนินการหรือรับเป็นศูนย์กลางดำเนินการ

กระทรวงมหาดไทยเห็นชอบด้วยกับความเห็นของสภาองค์การนายจ้างแห่ง ประเทศไทย หากจะมีการพิจารณาให้สัตยาบันอนุสัญญาหรือรับเอาข้อแนะนำในเรื่องนี้ ควรจะมี การปรึกษาหารือกับสภาองค์การนายจ้างและลูกจ้างเสียก่อน รวมทั้งจะต้องพิจารณาถึงศักยภาพ ของหน่วยงานปฏิบัติคิดว่าจะสามารถดำเนินการตามพันธูญติของอนุสัญญา และข้อแนะนำได้เพียง ใด

อนุสัญญาฉบับที่ ๑๖๑

ว่าด้วยการบริการด้านอาชีวอนามัย

สรุปสาระสำคัญ

๑. "หน่วยบริการด้านอาชีวอนามัย" หมายถึงหน่วยบริการต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่นายจ้าง คนงาน และผู้แทนของนายจ้างและคนงานในสถานประกอบการ เกี่ยวกับ

- ก. การจัดให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและถูกอนามัย
- ข. การปรับปรุงงานให้เข้ากับความสามารถของคนงานตามสภาพของสุขภาพกายและใจ

๒. "ผู้แทนคนงานในสถานประกอบการ" หมายถึงบุคคลผู้ซึ่งได้รับการรับรองให้เป็นผู้แทนใก้ภายใต้กฎหมายหรือแนวปฏิบัติในประเทศ

๓. ประเทศสมาชิกจะต้องจัดทำ คำเนิการ และทบทวนนโยบายต่อเนื่องของประเทศเกี่ยวกับการบริการด้านอาชีวอนามัยเป็นระยะ ๆ

๔. ประเทศสมาชิกต้องพยายามพัฒนาการบริการด้านอาชีวอนามัย อันรวมถึงการบริการในส่วนของรัฐ ในส่วนของการ เป็นสมาชิกสหกรณ์ตามผลิตในกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกสาขา และในสถานประกอบการทั้งหลาย

๕. ประเทศสมาชิกต้องวางแผนงานเพื่อการจัดตั้งบริการด้านอาชีวอนามัยขึ้น โดยปรึกษาหารือกับองค์การตัวแทนของฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง รวมทั้งจะต้องปรึกษาหารือเกี่ยวกับมาตรการที่จะกำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดผลตอบพ้ลยัฒ์ติของอนุสัญญานี้

๖. หน่วยบริการด้านอาชีวอนามัย จะต้องทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ก. กำหนดถึงภัยอันตรายทางสุขภาพในสถานที่ทำงาน
- ข. ตรวจสอบสิ่งแวดลอมในการทำงาน และแนวปฏิบัติในการทำงาน ซึ่งอาจจะมีผลต่อสุขภาพของคนงาน อันรวมถึงสถานอนามัย ร้านอาหาร บ้านพัก ซึ่งสิ่งเหล่านี้นายจ้างเป็นผู้จัดให้
- ค. แนะนำเกี่ยวกับการวางแผนและการจัดองค์กรการทำงาน อันรวมถึงการออกแบบ การบำรุงรักษาสถานที่ทำงาน สภาพเครื่องยนต์กลไก เครื่องมือ และส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำงาน

ง. ให้คำแนะนำด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และการอนามัย
ตลอดจนด้านการปรับปรุงสภาพและสรีระในการทำงาน

(Ergonomic)

จ. การระมัดระวังในสุขภาพของพนักงาน

ฉ. การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงการทำงานให้เหมาะกับพนักงาน

ช. การให้ความช่วยเหลือต่อมาตรการการฟื้นฟูอาชีพ

ซ. การจัดการด้านปฐมพยาบาล และการปฏิบัติฉุกเฉิน

ด. การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์อุบัติเหตุในงานอาชีพ และโรคอัน
เกิดจากการทำงาน

๕. จะต้องจัดให้มีบริการอาชีวอนามัยโดยทาง

ก. กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ หรือ

ข. ข้อตกลงร่วม หรือ

ค. ในลักษณะอื่น ๆ ที่ได้รับการยอมรับจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และจาก
การปรึกษาหารือขององค์กรตัวแทนนายจ้างและลูกจ้าง

๖. การบริการด้านอาชีวอนามัยอาจจัดเป็นหน่วยบริการสำหรับสถาน

ประกอบการเดียว หรือเป็นหน่วยบริการทั่วไปสำหรับสถานประกอบการหลาย ๆ แห่งก็ได้
ทั้งนี้อาจจัดทำโดย

ก. สถานประกอบการต่าง ๆ หรือกลุ่มของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง
ของ

ข. เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ค. สถาบันประกันสังคม

ง. หน่วยงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

นอกจากนี้หน่วยบริการอาชีวอนามัยจะต้องดำเนินการโดยร่วมมือกับ
หน่วยบริการอื่น ๆ ในสถานประกอบการ

๗. นายจ้าง พนักงาน และตัวแทนของเขา จะต้องร่วมมือกันในการจัด
องค์กร ตลอดจนกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการบริการอาชีวอนามัย

๘. เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องกำหนดคุณสมบัติที่ต้องการสำหรับบุคลากรที่ให้
บริการด้านอาชีวอนามัย รวมทั้งบุคลากรดังกล่าวจะต้องรู้ลึกซึ้งว่าเป็นอาชีพอิสระจาก

- ๒๗ -

นายจ้าง คนงาน และผู้แทนนายจ้าง คนงาน

๑๑. ในการดูแลสุขภาพของคนงาน ต้องรวมไปถึงคนงานจะต้องไม่สูญเสียรายได้ ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ และจะต้องดำเนินการในระหว่างชั่วโมงการทำงาน

๑๒. คนงานทุกคนจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงอันตรายต่อสุขภาพที่พัวพันอยู่ในงานที่พวกเขาทำด้วย

๑๓. จะต้องแจ้งให้หน่วยบริการอาชีวอนามัยทราบถึง

ก. สภาพแวดล้อมการทำงานที่เป็นที่สงสัยกันว่าจะมีผลกระทบต่อสุขภาพของคนงาน

ข. การเจ็บป่วย และการขาดงานของคนงานอันเนื่องมาจากเหตุผลด้านสุขภาพ

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๑๙๑

ว่าด้วยการบริการด้านอาชีวอนามัย

สรุปสาระสำคัญ

๑. ประเทศสมาชิกจะต้องจัดทำ คำเนิการ และทบทวนนโยบายในประเทศเกี่ยวกับการบริการอาชีวอนามัยเป็นระยะ ๆ ซึ่งรวมถึงหน้าที่ การจัดองค์กร และการดำเนินงานด้วย

๒. ประเทศสมาชิกต้องพัฒนาการบริการด้านอาชีวอนามัยสำหรับคนงานไปทีละชั้น ๆ ซึ่งรวมถึงการบริการในส่วนของรัฐ และในส่วนของการเป็นสมาชิกสหกรณ์การผลิตในกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกสาขา และในสถานประกอบการทั้งหลายด้วย รวมทั้งจะต้องกำหนดมาตรการต่าง ๆ ตามความจำเป็นเพื่อให้สามารถนำมาใช้ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวในลักษณะเดียวกันด้วย

๓. หน่วยบริการอาชีวอนามัยจะต้องจัดให้มีแผนกิจกรรมที่ปรับให้เข้ากับสถานประกอบการที่ตนให้บริการ

- ๔. ความระมัดระวังในสภาพแวดล้อมการทำงาน จะต้องรวมถึง
  - ก) การชี้ให้ชัด เจนและการประเมินปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจมีผลต่อสุขภาพของคนงาน
  - ข) การกำหนดสภาพอนามัยในงานอาชีพ
  - ค) การกำหนดเครื่องป้องกันส่วนบุคคลและส่วนรวม
  - ง) การกำหนดวิธีการเตือนเกี่ยวกับอันตรายที่เกิด ตลอดจนระบบควบคุมเพื่อลดอันตราย
  - จ) การดำเนินการโดยเชื่อมโยงกับหน่วยบริการทางวิชาการอื่น ๆ ของสถานประกอบการ และประสานงานกับคนงาน ผู้แทนคนงาน หรือคณะกรรมการสุขภาพและความปลอดภัย

๕. ควรจะมีการบันทึกข้อมูลตามข้อ ๔ เพื่อสะดวกแก่ นายจ้าง คนงาน และตัวแทนของทั้ง ๒ ฝ่าย หรือคณะกรรมการสุขภาพและความปลอดภัยในการนำมาใช้ อย่างเป็นความลับ หรือใช้เพื่อเป็นการแนะแนว ให้คำแนะนำเกี่ยวกับมาตรการที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตลอดจนสุขภาพและความปลอดภัยของคนงาน

๖. ข้อมูลดังกล่าวอาจสื่อสารไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ได้ภายใต้การยินยอมของนายจ้างและคนงานหรือตัวแทนของทั้ง ๒ ฝ่ายในสถานประกอบการ หรือคณะกรรมการสุขภาพและความปลอดภัย

๗. ควรวางมาตรการให้ฝ่ายบุคคลผู้เป็นฝ่ายจัดบริการอาชีพอนามัยทำการสำรวจปัจจัยของสภาพแวดล้อมการทำงานซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพของคนงานและสภาพการทำงาน

๘. หน่วยบริการอาชีพอนามัยจะต้องมีหน้าที่

- ก) ตรวจสอบการดูแลการแสดงออกซึ่งอันตรายทางสุขภาพของคนงาน
- ข) ตรวจสอบการติดตั้งสิ่งต่าง ๆ โดยถูกสุขลักษณะ เช่น น้ำดื่ม ห้องอาหาร และที่พักในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้จัดให้
- ค) ให้คำแนะนำในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ แก่คนงาน
- ง) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ให้ความคุ้มครองคนงานเป็นรายบุคคลจากอันตรายในงานอาชีพ
- จ) มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์อุบัติเหตุในงานอาชีพ และโรคอันเกิดจากการทำงานตลอดจนในโครงการป้องกันอุบัติเหตุ

๙. บุคคลากรที่ให้บริการอาชีพอนามัยควรจะ

- ก) สามารถที่จะเข้าไปในทุกสถานที่ทำงานได้โดยเสรี
- ข) สามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงาน มาตรฐานการทำงาน การผลิต วัสดุและปัจจัยที่ใช้ ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้การรักษาเป็นความลับในขอมูลใด ๆ ที่รับรู้ว่าเป็นความลับ
- ค) สามารถที่จะนำตัวอย่างผลผลิต วัสดุ และปัจจัยที่ใช้มาเพื่อการวิเคราะห์ได้

๑๐. การระมัดระวังสุขภาพของคนงาน รวมถึง

- ก) การประเมินสุขภาพของคนงานก่อนที่เขาจะได้รับมอบหมายงานบางอย่างให้ทำ ซึ่งงานนั้นอาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเขาหรือของผู้อื่นได้
- ข) การประเมินสุขภาพเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการทำงาน

- ค) การประเมินสุขภาพเกี่ยวกับการกลับเข้าทำงานใหม่ภายหลังจากการขาดงานเป็นเวลานาน เนื่องจากเหตุผลทางสุขภาพ
- ง) การประเมินสุขภาพในระหว่างและภายหลังการสิ้นสุดของงานที่ได้รับมอบหมาย
- จ) ในกรณีที่มีการแสดงออกด้านอันตรายในงานอาชีพ การตรวจสอบและการสอบสวนเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อตรวจพบระดับของการแสดงออกซึ่งอันตรายต่อสุขภาพและผลทางชีวภาพในระยะสั้น

๑๑. หน่วยบริการอาชีวอนามัยควรจะได้รับแจ้งให้ทราบเมื่อเกิดมีการเจ็บป่วยขึ้นในบรรดาคนงาน ตลอดจนการขาดงานอันเนื่องมาจากเหตุผลเพราะสุขภาพ เพื่อที่จะสามารถแยกแยะกันได้ว่ามีความเกี่ยวพันกันหรือไม่ระหว่างเหตุผลของการเจ็บป่วยหรือการขาดงานกับอันตรายต่อสุขภาพซึ่งปรากฏอยู่ในสถานที่ทำงาน อย่างไรก็ตามบุคคลากรที่ให้บริการอาชีวอนามัยจะต้องไม่ถูกเรียกร้องจากฝ่ายนายจ้างให้ทำการพิสูจน์เหตุผลเกี่ยวกับการขาดงานนั้น

๑๒. การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของคนงาน หน่วยอาชีวอนามัยจะต้องเก็บเป็นเอกสารลับส่วนบุคคล โดยบรรจุข้อมูลเกี่ยวกับงานที่คนงานผู้นั้นทำ ข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายในงานอาชีพที่ปรากฏ และการประเมินผลเกี่ยวกับการแสดงออกของคนงานต่ออันตรายเหล่านี้

๑๓. บุคคลากรที่ให้บริการด้านสุขภาพในงานอาชีพ จะต้องสามารถเข้าถึงเอกสารเกี่ยวกับสุขภาพส่วนบุคคล เฉพาะภายในขอบเขตที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเขาเท่านั้น

๑๔. กฎหมายภายในประเทศหรือข้อบังคับจะต้องกำหนดมาตรการการเก็บรักษาแฟ้มเกี่ยวกับสุขภาพส่วนบุคคล ตลอดจนการส่งงานหรือการแจ้งให้ผู้นั้นทราบ

๑๕. ในงานซึ่งมีการแสดงออกซึ่งอันตรายบางอย่าง แพทย์ผู้ทำการตรวจจะต้องแจ้งผลสรุปจากการตรวจเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่ทั้งนายจ้างและลูกจ้างทราบ ผลสรุปนี้จะบรรจุข้อมูลบอกเพียงความเหมาะสมของงาน และสภาพการทำงานซึ่งในทางการแพทย์บ่งว่าเป็นอันตรายได้ทั้งโดยชั่วคราวและถาวร

๑๖. หน่วยบริการอาชีวอนามัยจะต้องมีส่วนในการกำหนดและจัดทำแผนด้านข้อมูล การศึกษา และการอบรมเกี่ยวกับสุขภาพและอนามัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

ให้แก่บุคลากรในสถานประกอบการ

๑๗. ในการคัดแปลงงานให้เหมาะสมกับคนงาน และการปรับปรุงสภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน หน่วยบริการอาชีวอนามัยจะต้องทำหน้าที่เสมือนเป็นที่ปรึกษาต่อนายจ้างคนงาน และตัวแทนของทั้ง ๒ ฝ่ายในสถานประกอบการ รวมทั้งแก่คณะกรรมการสุขภาพและความปลอดภัยด้วยหากมีอยู่

๑๘. คนงานจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงอันตรายที่มีอยู่ในการทำงานของเขา รวมทั้งต้องได้รับทราบถึงผลการตรวจสุขภาพและผลการประเมินสุขภาพของเขาด้วย

๑๙. หน่วยบริการอาชีวอนามัยในสถานประกอบการจะต้องจัดให้มีการปฐมพยาบาล และการให้การรักษาดูแลเงินในกรณีเกิดอุบัติเหตุในสถานที่ทำงาน

๒๐. ตามระเบียบเวชกรรมป้องกันของประเทศ หน่วยบริการอาชีวอนามัย

ควร

- ก) ดำเนินการให้อันตรายทางชีวภาพที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมการทำงาน อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นอันตราย
- ข) รณรงค์ให้มีการป้องกันสุขภาพ
- ค) ร่วมมือกับหน่วยสาธารณสุขภายใต้โครงการสาธารณสุขของรัฐ

๒๑. รัฐโดยการปรึกษาหารือกับองค์การตัวแทนข้างมากของฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง อาจจะอนุญาตให้หน่วยบริการอาชีวอนามัย ได้ทำหรือมีส่วนในการทำหน้าที่ต่อไปนี้ ๑ หน้าที่ หรือมากกว่าได้

- ก) ให้การรักษาคนงานผู้ซึ่งไม่ได้หยุดงานหรือกลับเข้าทำงานใหม่ หลังจากหยุดงานไป
- ข) ให้การรักษาแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อของอุบัติเหตุในงานอาชีพ
- ค) ให้การรักษาโรคอันเกิดจากการทำงาน ตลอดจนการสูญเสียสุขภาพอันเนื่องมาจากการทำงาน
- ง) การให้การศึกษาดูแลคนงานที่ขึ้นสู่อาชีพ
- จ) การดูแลรักษาคนงานและครอบครัวในกรณีหน่วยสาธารณสุขหรือสถานพยาบาลอยู่ห่างไกล

ฉ) ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการจัดให้มีแผนปฏิบัติ
ฉุกเฉินในกรณีเกิดอุบัติเหตุใหญ่

๒๒. หน่วยบริการอาชีวอนามัยจะต้องจัดทำแผนและทำรายงานในระยะ
เวลาที่สมควรเกี่ยวกับกิจกรรมของหน่วย และสภาพการณ์ทางสุขภาพอนามัยในสถาน
ประกอบการ แผนและรายงานเหล่านี้ควรจะเป็นประโยชน์ต่อผู้แทนนายจ้างและลูกจ้าง
ในสถานประกอบการ หรือต่อคณะกรรมการสุขภาพและความปลอดภัย และเป็นประโยชน์
ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

๒๓. หน่วยบริการอาชีวอนามัยควรจะร่วมกับหน่วยบริการอื่น ๆ ในสถาน
ประกอบการตามสมควร ในการกำหนดมาตรการที่จะป้องกันไม่ให้เกิดกรรมของตนเป็น
ปฏิปักษ์กับการทำงานโดยทั่วไป

๒๔. หน่วยบริการอาชีวอนามัย ควรจะตั้งอยู่ภายในหรือใกล้สถานที่ทำงาน
และอาจถูกจัดตั้งขึ้นเสมือนเป็นหน่วยบริการภายในสถานประกอบการเดียว หรือของหลาย
สถานประกอบการก็ได้ การจัดตั้งอาจกระทำโดย

- ก. สถานประกอบการหลาย ๆ แห่ง หรือกลุ่มของสถานประกอบการ
ที่เกี่ยวข้องกันรวมกัน
- ข) เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ
- ค. สถาบันเพื่อความมั่นคงทางสังคม
- ง. องค์กรต่าง ๆ ที่รัฐให้อำนาจ
- จ. ทั้ง ก-ง รวมกัน

ในกรณีที่ไม่มีหน่วยอาชีวอนามัย เจ้าหน้าที่ของรัฐควรที่จะกำหนด
มาตรการชั่วคราวให้หน่วยบริการที่เหมาะสมทำหน้าที่แทนได้ หรือให้สถานประกอบการทำ
ความตกลงกับหน่วยแพทย์ในท้องถิ่นเพื่อกำเนินการตรวจสุขภาพ การระมัดระวังสภาพ
แวดล้อมในสถานประกอบการ เพื่อการปฐมพยาบาล และการรักษาพยาบาลฉุกเฉิน
ทั้งนี้ภายหลังการปรึกษาหารือกับผู้แทนคนงานในสถานประกอบการหรือคณะกรรมการสุขภาพ
และความปลอดภัย

๒๕. นายจ้าง คนงาน และตัวแทนของทั้ง ๒ ฝ่าย ควรจะมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินการจัดระเบียบและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริการอาชีวอนามัยโดย
เท่าเทียมกัน

๒๖. หน่วยบริการอาชีวอนามัย ควรจะประกอบขึ้นด้วยกลุ่มวิชาชีพ เช่น บุคคลากรทางวิชาการ ซึ่งได้รับการอบรมมาโดยเฉพาะ มีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ เช่น แพทย์ อนามัย สรีระวิทยา พยาบาล และค่านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของ บุคคลากรที่ทำหน้าที่ทางการบริหาร เป็นต้น

๒๗. บุคคลากรที่จัดบริการด้านอาชีวอนามัยควรมีความเป็นอิสระทางวิชาชีพ การให้ความคุ้มครองความเป็นอิสระทางวิชาชีพนี้อาจกระทำโดยผ่านทางกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับ และการปรึกษาหารือระหว่างนายจ้าง คนงาน และตัวแทนของทั้ง ๒ ฝ่าย หรือคณะกรรมการสุขภาพและความปลอดภัย รวมทั้งในเรื่องการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการว่าจ้างและการยุติการว่าจ้างบุคคลากรดังกล่าวด้วย

๒๘. บุคคลากรในหน่วยบริการอาชีวอนามัยจะต้องเก็บรักษาความลับในทางวิชาชีพทั้งเกี่ยวกับทางการแพทย์ และข้อมูลเฉพาะอย่าง

๒๙. หน่วยบริการอาชีวอนามัยจะต้องร่วมมือกับ

- ก) หน่วยบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของคนงานในสถานประกอบการ
- ข) ฝ่ายผลิตหรือแผนกการผลิตต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยกันในการจัดทำและดำเนินการตามโครงการป้องกันที่สอดคล้องกัน
- ค) แผนกบุคคล และแผนกอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ง) ผู้แทนคนงานในสถานประกอบการ ตัวแทนคนงานด้านความปลอดภัย และคณะกรรมการสุขภาพและความปลอดภัย

๓๐. หน่วยบริการอาชีวอนามัยของบริษัทภายในประเทศ หรือบริษัทรานานาชาติที่มีสถานประกอบการมากกว่า ๑ แห่ง จะต้องกำหนดมาตรฐานการบริการโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติให้แก่คนงาน โดยไม่คำนึงถึงสถานที่หรือประเทศที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่

๓๑. นายจ้างจะต้องกำหนดมาตรการที่จำเป็นอันเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยบริการอาชีวอนามัย รวมทั้งคนงานและองค์กรคนงานควรจะให้ความสนับสนุนต่อหน่วยบริการอาชีวอนามัยในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

๓๒. การบริการของหน่วยอาชีวอนามัยนั้น คนงานไม่ควรต้องเสียค่าใช้จ่าย

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย

ปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดตั้งหน่วยบริการด้านอาชีวอนามัย ดังนี้

๑. หน่วยงานของรัฐ ได้แก่

- ก. กรมแรงงาน ประกอบด้วย กองคุ้มครองแรงงาน กองมาตรฐานแรงงาน สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน สำนักงานกองทุนเงินทดแทน ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานภาค และแรงงานจังหวัด
- ข. กรมอนามัย ประกอบด้วย กองอาชีวอนามัย ศูนย์อาชีวอนามัยสำโรง
- ค. กรุงเทพมหานคร โดยกองอนามัยสิ่งแวดล้อม

๒. สถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ มีหน่วยงานบริการอาชีวอนามัยของตนเองเป็นบางแห่ง เช่น โรงงานยาสูบ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต เป็นต้น

การดำเนินงาน

๑. กรมแรงงาน มีหน้าที่ในกรดูแลคุ้มครองการทำงานของลูกจ้างให้มีสุขภาพอนามัยดี และมีความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนมีสวัสดิการที่ดีด้วย และกำหนดให้สถานประกอบการมีหน้าที่จัดให้มีและรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและลดอนามัยมีขอบเขตการดูแลสถานประกอบการทุกแห่งที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไป โดยมีเจ้าหน้าที่ออกตรวจตราตามกฎหมาย ให้คำปรึกษา แนะนำ อบรมแก่สถานประกอบการที่ร้องขอในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งนี้โดยมีประกาศกระทรวงมหาดไทยหลายฉบับรองรับ

๒. กรมอนามัย ดำเนินการศึกษาค้นหาปัญหาอาชีวอนามัยและให้บริการอาชีวอนามัยตามที่ร้องขอ เช่น การตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างทางชีวภาพของผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสารเคมีบางชนิด ให้การอบรมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลโดยบริการบางอย่างมีการเรียกเก็บค่าบริการ

๓. กรุงเทพมหานคร ดำเนินการแก่สถานประกอบการ เฉพาะในเรื่องของปัญหาสิ่งเค็อคร้อนรำคาญที่เกิดแก่ชุมชน

แม้ว่าปัจจุบันจะได้มีการดำเนินการในหลาย ๆ เรื่องซึ่งที่ระบุไว้ในอนุสัญญา และขอแนะนำอยู่แล้ว เช่น การกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การให้บริการด้านอาชีวอนามัยโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการในบางแห่ง เป็นต้น รวมทั้งการใช้บริการทางการแพทย์สำหรับสถานประกอบการขนาดใหญ่ จะมีสถานพยาบาลภายในสถานประกอบการตามที่กฎหมายกำหนดอยู่แล้ว ส่วนสถานประกอบการขนาดเล็กที่อยู่นอกเหนือจากกฎหมายกำหนด มักจะทำข้อตกลงกับสถานพยาบาลเอกชนใกล้เคียงเพื่อสะดวกในการใช้บริการทางการแพทย์แก่ลูกจ้างของตน แต่หากประเทศไทยจะให้สัตยาบันอนุสัญญาและรับเอาข้อแนะนำนี้ ควรจะได้จัดระบบบริการด้านอาชีวอนามัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในภาคเอกชนควรส่งเสริมให้มีบริการกว้างขวางและทั่วถึงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ព្រះបាទសីហនុ

Recommendation 167

**COMMENDATION CONCERNING THE ESTABLISHMENT OF AN
INTERNATIONAL SYSTEM FOR THE MAINTENANCE OF RIGHTS IN
SOCIAL SECURITY**

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office, and having met in its Sixty-ninth Session on 1 June 1983,
and

Recalling the principles established by the Equality of Treatment (Social
Security) Convention, 1962, which relate not only to equality of treatment
but also to the maintenance of rights in course of acquisition and of
acquired rights, and by the Maintenance of Social Security Rights Conven-
tion, 1982, and

Considering it necessary to promote the conclusion of bilateral or multilateral
social security instruments between Members of the International Labour
Organisation, as well as the international co-ordination of these instru-
ments, in particular for the application of the Equality of Treatment (Social
Security) Convention, 1962, and of the Maintenance of Social Security
Rights Convention, 1982 and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the
maintenance of rights in social security, which is the fifth item on the agenda
of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international
Recommendation:

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and
eighty-three the following Recommendation, which may be cited as the Mainte-
nance of Social Security Rights Recommendation, 1983:

1. In this Recommendation—
  - (a) the term "Member" means any State Member of the International Labour Organisation;
  - (b) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;
  - (c) the term "refugee" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951 and in paragraph 2 of Article 1 of the Protocol relating to the Status of Refugees of 31 January 1967, without geographical limitation;
  - (d) the term "stateless person" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Stateless Persons of 28 September 1954;
  - (e) the term "members of the family" means persons defined or recognised as such or as members of the household by the legislation under which benefits are awarded or provided, as appropriate, or persons determined by mutual agreement between the Members concerned; where persons are defined or recognised as members of the family or as members of the household under the relevant legislation only on the condition that they are living with the person concerned, this condition shall be deemed to be satisfied in respect of persons who obtain their main support from the person concerned;
  - (f) the term "survivors" means persons defined or recognised as such by the legislation under which benefits are awarded; where persons are defined or recognised as survivors under the relevant legislation only on the condition that they were living with the deceased, this condition shall be deemed to be satisfied in respect of persons who obtained their main support from the deceased;
  - (g) the term "residence" means ordinary residence.

2. Members bound by a bilateral or multilateral social security instrument should endeavour by mutual agreement to extend to the nationals of any other Member, as well as to refugees and stateless persons resident in the territory of any Member, the benefit of the provisions of that instrument relating to—

- (a) the determination of the applicable legislation;
- (b) the maintenance of rights in course of acquisition;
- (c) the maintenance of acquired rights and provision of benefits abroad.

3. Members should conclude among themselves and with the States concerned appropriate administrative or financial arrangements to remove possible obstacles to the provision of invalidity, old-age and survivors' benefits, pensions in respect of employment injuries and death grants, to which a right is acquired under their legislation, to beneficiaries who are nationals of a Member or refugees or stateless persons resident abroad.

4. Where one of the Members bound by a bilateral or multilateral social security instrument has no legislation in force in respect of unemployment benefit or family benefit, the Members so bound should endeavour to conclude between themselves appropriate arrangements to compensate equitably the loss or the absence of rights resulting therefrom for persons who transfer their residence from the territory of a Member which has legislation in force in respect of the benefits concerned to the territory of a Member which has no such legislation, or for the members of the family of persons entitled to family benefit under the legislation of the first Member when these members of the family are resident in the territory of the second Member.

5. Where, in application of the Equality of Treatment (Social Security) Convention, 1962, the Maintenance of Social Security Rights Convention, 1982, or any bilateral or multilateral social security instrument, cash benefits have to be paid to beneficiaries residing in the territory of a State other than the one in whose territory the institution liable for the payment is located, this institution should, whenever possible, pay the beneficiary direct, particularly in the case of invalidity, old-age and survivors' benefits and also pensions in respect of employment injuries. The transfer of these benefits and pensions should be made with the minimum delay, so that beneficiaries may have them at their disposal as quickly as possible. In the case of indirect payment, the institution acting as intermediary in the country of residence of the beneficiary should do its utmost to see that the latter shall receive promptly the benefits due.

6. Members concerned should endeavour to conclude bilateral and multilateral social security instruments covering the nine branches of social security mentioned in paragraph 1 of Article 2 of the Maintenance of Rights in Social Security Convention, 1982; to develop the co-ordination of bilateral or multilateral social security instruments by which they are respectively bound; and to conclude an international agreement to this effect, with the assistance of the International Labour Office, where appropriate.

7. For the application of the provisions of Articles 6 to 8 of the Equality of Treatment (Social Security) Convention, 1962, and of paragraph 1 of Article 4 of the Maintenance of Social Security Rights Convention, 1982, Members bound by these Conventions should take account, as appropriate, of the model provisions and the model agreement annexed to this Recommendation, designed for the conclusion of bilateral or multilateral social security instruments and for their co-ordination.

8. Members concerned, even if they are not yet bound by at least one of the Conventions referred to in Paragraph 7 of this Recommendation, should endeavour to participate in the international system provided for by the Maintenance of Social Security Rights Convention, 1982, taking account, as appropriate, of the model provisions and the model agreement annexed to this Recommendation.

ANNEX I

Model Provisions for the Conclusion of Bilateral or Multilateral Social Security Instruments

I. DEFINITIONS

Article 1

For the purpose of these model provisions—

- (a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;
- (b) the term "competent State" means a Contracting Party under whose legislation the person concerned can claim benefit;
- (c) the term "competent authority" means the minister, ministers or other corresponding authority responsible for the social security schemes in all or any part of the territory of each Contracting Party;
- (d) the term "institution" means any body or authority directly responsible for applying all or part of the legislation of a Contracting Party;
- (e) the term "competent institution" means—
  - (i) in relation to a social insurance scheme, either the institution with which the person concerned is insured when he claims benefit, or an institution from which he is entitled to receive benefit or would be entitled to receive benefit if he were resident in the territory of the Contracting Party where that institution is situated, or the institution designated by the competent authority of the Contracting Party concerned;
  - (ii) in relation to a scheme other than a social insurance scheme, or in relation to a family benefits scheme, the institution designated by the competent authority of the Contracting Party concerned;
  - (iii) in relation to a scheme consisting of obligations imposed on employers, either the employer or his insurer or, in default thereof, the body or authority designated by the competent authority of the Contracting Party concerned;
- (f) the term "provident fund" means a compulsory savings institution;
- (g) the term "members of the family" means persons defined or recognised as such or as members of the household by the legislation under which benefits are awarded or provided, as appropriate, or persons determined by mutual agreement between the Contracting Parties concerned; where persons are defined or recognised as members of the family or as members of the household under the relevant legislation only on the condition that they are living with the person concerned, this condition shall be deemed to be satisfied in respect of persons who obtain their main support from the person concerned;
- (h) the term "survivors" means persons defined or recognised as such by the legislation under which benefits are awarded; where persons are defined or recognised as survivors under the relevant legislation only on the condition that they were living with the deceased, this condition shall be deemed to be satisfied in respect of persons who obtained their main support from the deceased;
- (i) the term "residence" means ordinary residence;
- (j) the term "temporary residence" means a temporary stay;
- (k) the term "institution of the place of residence" means the institutional empowered, under the Contracting Party's legislation applied by it, to provide the benefits in question at the place of residence or, where no such institution exists, the institution designated by the competent authority of the Contracting Party concerned;
- (l) the term "institution of the place of temporary residence" means the institution empowered, under the Contracting Party's legislation applied by it, to provide the benefits in question at the place of temporary residence of the person concerned or, where no such institution exists, the institution designated by the competent authority of the Contracting Party concerned;
- (m) the term "periods of insurance" means periods of contribution, employment, occupational activity or residence which are defined or recognised as periods of insurance by the legislation under which they were completed, and such other periods as are regarded by that legislation as equivalent to periods of insurance;
- (n) the terms "periods of employment" and "periods of occupational activity" mean periods defined or recognised as such by the legislation under which they were

completed and such other periods as are regarded by that legislation as equivalent to periods of employment or periods of occupational activity respectively;

- (o) the term "periods of residence" means periods of residence defined or recognised as such by the legislation under which they were completed;
- (p) the term "benefits" means all benefits in kind and in cash provided in respect of the contingency concerned, including death grants, and—
  - (i) as benefits in kind, benefits aimed at the prevention of any contingency covered by social security, physical rehabilitation and vocational rehabilitation;
  - (ii) as benefits in cash, all components thereof provided out of public funds, and all increases, revaluation allowances of supplementary allowances, and any benefits awarded for the purpose of maintaining or improving earning capacity, lump-sum benefits which may be paid in lieu of pensions and, where applicable, any payments made by way of refund of contributions;
- (q) (i) the term "family benefits" means any benefits in kind or in cash, including family allowances, granted to offset family maintenance costs, with the exception of increases in, or supplements to, pensions provided for the members of the family of the recipients of such pensions;
- (ii) the term "family allowances" means periodical cash benefits granted according to the number and age of children;
- (r) the term "death grant" means any lump sum payable in the event of death, other than the lump-sum benefits mentioned in subparagraph (p) (ii) of this article;
- (s) the term "non-contributory" applies to benefits the award of which does not depend on direct financial participation by the persons protected or by their employer, or on a qualifying period of occupational activity, and to any scheme which exclusively awards such benefits.

II. APPLICABLE LEGISLATION

Article 2

1. Notwithstanding the general rule relating to the application of the legislation of the Contracting Party in the territory of which the employed persons are employed,¹ the legislation applicable to employed persons referred to in this paragraph is determined in accordance with the following provisions:

- (a) (i) employed persons who are employed in the territory of a Contracting Party by an undertaking which is their regular employer and who are sent by that undertaking to work for it in the territory of another Contracting Party shall remain subject to the legislation of the first Party, provided that the expected duration of the work does not exceed the time-limit determined by mutual agreement between the Contracting Parties concerned and that they are not sent to replace other employed persons who have completed their period of secondment abroad;
- (ii) if the work to be carried out continues because of unforeseeable circumstances for a period longer than originally foreseen and exceeding the determined time-limit, the legislation of the first Party shall remain applicable until the work is completed, subject to the consent of the competent authority of the second Party or of the body designated by it;
- (b) (i) employed persons who are employed in international transport in the territory of two or more Contracting Parties as travelling personnel in the service of an undertaking which has its registered office in the territory of a Contracting Party and which, on behalf of others or on its own account, transports passengers or goods by rail, road, air or inland waterway, shall be subject to the legislation of the latter Party;
- (ii) however, if they are employed by a branch or permanent agency which the said undertaking has in the territory of a Contracting Party other than the Party in whose territory it has its registered office, they shall be subject to the legislation of the Contracting Party in whose territory the branch or permanent agency is situated;
- (iii) if they are employed mainly in the territory of the Contracting Party where they are resident, they shall be subject to the legislation of that Party, even if the undertaking which employs them has neither its registered office nor a branch or permanent agency in that territory;

¹ See paragraph 1 (a) of Article 5 of the Maintenance of Social Security Rights Convention, 1982.

- (c) (i) employed persons other than those in international transport who normally follow their occupation in the territory of two or more Contracting Parties shall be subject to the legislation of the Contracting Party in whose territory they reside if their occupation is carried on partly in that territory or if they are employed by several undertakings or by several employers having their registered offices or their places of residence in the territory of different Contracting Parties;
- (ii) in other cases they shall be subject to the legislation of the Contracting Party in whose territory the undertaking which employs them has its registered office or their employer has his place of residence;
- (d) employed persons who are employed in the territory of a Contracting Party by an undertaking which has its registered office in the territory of another Contracting Party and whose premises lie astride the common frontier of the Contracting Parties concerned shall be subject to the legislation of the Contracting Party in whose territory the undertaking has its registered office.

2. Notwithstanding the general rule relating to the application of the legislation of the Contracting Party in the territory of which self-employed persons engage in an occupation, the legislation applicable to the self-employed persons referred to in this paragraph is determined in accordance with the following provisions:

- (a) self-employed persons who reside in the territory of one Contracting Party and engage in their occupation in the territory of another Contracting Party shall be subject to the legislation of the first Party:
  - (i) if the second Party has no legislation applicable to them, or
  - (ii) if, under the legislation of each of the Parties concerned, self-employed persons are subject to that legislation solely by reason of the fact that they are resident in the territory of those Parties;
- (b) self-employed persons who normally engage in their occupation in the territory of two or more Contracting Parties shall be subject to the legislation of the Contracting Party in whose territory they are resident, if they work partly in that territory or if, under that legislation, they are subject to it solely by reason of the fact that they are resident in the territory of that Party;
- (c) where the self-employed persons referred to in the preceding subparagraph do not work partly in the territory of the Contracting Party where they are resident, or where, under the legislation of that Party, they are not subject to that legislation solely by reason of their residence, or where that Party has no legislation applicable to them, they shall be subject to the legislation mutually agreed upon by the Contracting Parties concerned or by their competent authorities.

3. Where by virtue of the preceding paragraphs of this article, a worker is subject to the legislation of a Contracting Party in whose territory he is neither employed nor engaged in an occupation nor resident, that legislation shall be applicable to him as if he were employed or engaged in an occupation or resident in the territory of that Party, as the case may be.

4. The competent authorities of the Contracting Parties may, by mutual agreement, make other provisions than those of the preceding paragraphs of this Article, in the interest of the persons concerned.

III. MAINTENANCE OF RIGHTS IN COURSE OF ACQUISITION

A. ADDING TOGETHER PERIODS

1. Medical Care, Sickness Benefit, Maternity Benefit and Family Benefit

Article 3

Where the legislation of a Contracting Party makes the acquisition, maintenance or recovery of the right to benefit conditional upon the completion of periods of insurance, employment, occupational activity or residence, the institution which applies that legislation shall, for the purpose of adding periods together and to the extent necessary, take account of periods of insurance, employment, occupational activity and residence completed under the corresponding legislation of any other Contracting Party, in so far as they are not overlapping, as if they were periods completed under the legislation of the first Party.

See paragraph 1 (b) of Article 5 of the Maintenance of Social Security Rights Convention, 1982.

1. Where recovery of the employment, shall, for the periods of insurance corresponding overlapping. a

2. However completion of the adding to corresponding periods would under the leg

3. The *mutandis*, wh during which

1. Where recovery of employment shall, for the employment legislation o were period

2. Where conditional having been condition sh may be, wa that, if the legislation o

3. Where pension ma right to ben any period Party.

Where conditiona in a speci scheme o employme taken into this way, benefits, the gener earners o

2. Unemployment Benefit:

Article 4

1. Where the legislation of a Contracting Party makes the acquisition, maintenance or recovery of the right to benefit conditional upon the completion of periods of insurance, employment, occupational activity or residence, the institution which applies that legislation shall, for the purpose of adding periods together and to the extent necessary, take account of periods of insurance, employment, occupational activity and residence completed under the corresponding legislation of any other Contracting Party, in so far as they are not overlapping, as if they were periods completed under the legislation of the first Party.

2. However, the institution of a Contracting Party whose legislation requires the completion of periods of insurance for the establishment of the right to benefit may make the adding together of periods of employment or occupational activity completed under the corresponding legislation of another Contracting Party subject to the condition that these periods would have been considered as periods of insurance if they had been completed under the legislation of the first Party.

3. The provisions of the preceding paragraphs of this article shall apply, *mutatis mutandis*, where the legislation of a Contracting Party provides that the length of the period during which benefit may be awarded depends on the length of the periods completed.

3. Invalidity, Old-age and Survivors' Benefit

Article 5

1. Where the legislation of a Contracting Party makes the acquisition, maintenance or recovery of the right to benefit conditional upon the completion of periods of insurance, employment, occupational activity or residence, the institution which applies that legislation shall, for the purpose of adding periods together, take account of periods of insurance, employment, occupational activity and residence completed under the corresponding legislation of any other Contracting Party, in so far as they are not overlapping, as if they were periods completed under the legislation of the first Party.

2. Where the legislation of a Contracting Party makes the provision of benefit conditional on the person concerned or, in the case of survivors' benefit, the deceased, having been subject to that legislation at the time at which the contingency arose, that condition shall be deemed to be fulfilled if the person concerned or the deceased, as the case may be, was subject at that time to the legislation of another Contracting Party or, failing that, if the person concerned or the survivor can claim corresponding benefits under the legislation of another Contracting Party.

3. Where the legislation of a Contracting Party provides that the period of payment of a pension may be taken into consideration for the acquisition, maintenance or recovery of the right to benefit, the competent institution of that Party shall for this purpose take account of any period during which a pension was paid under the legislation of any other Contracting Party.

4. Common Provisions

Article 6

Where the legislation of a Contracting Party makes the provision of certain benefits conditional upon the completion of periods in an occupation covered by a special scheme or in a specified occupation or employment, only periods completed under a corresponding scheme or, in the absence of such a scheme, in the same occupation or in the same employment, as the case may be, under the legislation of other Contracting Parties, shall be taken into account for the award of such benefits. If, notwithstanding periods completed in this way, the person concerned does not satisfy the conditions for entitlement to the said benefits, the periods concerned shall be taken into account for the award of benefits under the general scheme or, in the absence of such a scheme, the scheme applicable to wage earners or to salaried employees, as appropriate.

B. DETERMINATION OF INVALIDITY, OLD-AGE AND SURVIVORS' BENEFIT

Article 7

The determination of invalidity, old-age and survivors' benefit shall be carried out in conformity with either the method of apportionment or the method of integration, according to the choice made by mutual agreement between the Contracting Parties concerned.

ALTERNATIVE I—METHOD OF APPORTIONMENT

1. Common Provisions

Article 8

1. Where a person has been subject successively or alternately to the legislation of two or more Contracting Parties, the institution of each of these Parties shall determine, in accordance with the legislation which it applies, whether such person, or his survivors, satisfies the conditions for right to benefit having regard, where appropriate, to the provisions of Article 5.

2. Where the person concerned satisfies these conditions, the competent institution of any Contracting Party whose legislation provides that the amount of benefits or certain parts thereof shall be in proportion to the periods completed may calculate those benefits or parts thereof directly, solely on the basis of the periods completed under the legislation which it applies, notwithstanding the provisions of the following paragraphs of this Article.

3. If the person concerned satisfies the conditions referred to in paragraph 1 of this Article the competent institution of any of the other Contracting Parties shall calculate the theoretical amount of the benefits he could claim if all the periods completed under the legislation of all the Contracting Parties concerned and taken into account for establishing entitlement, in accordance with the provisions of Article 5, had been completed exclusively under the legislation which that institution applies.

4. However,

- (a) in the case of benefits the amount of which does not depend on the length of periods completed, that amount shall be taken to be the theoretical amount referred to in the preceding paragraph;
- (b) in the case of non-contributory benefits the amount of which does not depend on the length of periods completed, the theoretical amount referred to in the preceding paragraph may be calculated on the basis of and up to the amount of the full benefit:
  - (i) in the case of invalidity or death, in proportion to the ratio of the total periods completed, before the contingency arose, by the person concerned or the deceased under the legislation of all Contracting Parties concerned and taken into account in accordance with the provisions of Article 5, to two-thirds the number of years which elapsed between the date on which the persons concerned or the deceased reached the age of 15—or a higher age fixed by mutual agreement between the Contracting Parties concerned—and the date on which the incapacity for work followed by invalidity or the death, as the case may be, occurred, disregarding any years subsequent to pensionable age;
  - (ii) in the case of old age, in proportion to the ratio of the total periods completed by the person concerned under the legislation of all the Contracting Parties concerned and taken into account in accordance with the provisions of article 5, to 30 years, disregarding any years subsequent to pensionable age.

5. The institution referred to in paragraph 3 of this Article shall then calculate the actual amount of the benefit payable by it to the person concerned on the basis of the theoretical amount calculated in accordance with the provisions of paragraph 3 or of paragraph 4 of this Article, as appropriate, and in proportion to the ratio of the periods completed before the contingency arose under the legislation which it applies, to the total of the periods completed before the contingency arose under the legislation of all the Contracting Parties concerned.

6. If the total of the periods completed under the legislation of all the Contracting Parties concerned before the contingency arose exceeds the maximum period required by the legislation of one of these Parties for the receipt of full benefits, the institution of that Party shall, when applying the provisions of paragraphs 3 and 5 of this Article, take into account this maximum period instead of the total of the periods completed, without,

however, being obliged to award higher benefits than the full benefits provided for by the legislation which it applies.

Article 9

1. Notwithstanding the provisions of Article 8, where the total duration of the periods completed under the legislation of a Contracting Party is less than one year and where, taking into account only those periods, no right to benefit exists under that legislation, the institution of the Party concerned shall not be bound to award benefit in respect of the said periods.

2. The periods referred to in the preceding paragraph shall be taken into account by the institution of each of the other Contracting Parties concerned for the purpose of applying the provisions of Article 8, except those of paragraph 5 thereof.

3. However, where the application of the provisions of paragraph 1 of this Article would have the effect of relieving all the institutions concerned of the obligation to award benefit, benefit shall be awarded

(Alternative A) exclusively under the legislation of the last Contracting Party whose conditions are fulfilled by the person concerned, regard being had to the provisions of Article 5, as if all the periods referred to in paragraph 1 of this Article had been completed under the legislation of that Party.

(Alternative B) in accordance with the provisions of Article 8.

Article 10

1. If the person concerned does not, at a given date, satisfy the conditions required by the legislation of all the Contracting Parties concerned, regard being had to the provisions of Article 5, but satisfies the conditions of the legislation of only one or more of them, the following provisions shall apply:

(a) the amount of the benefit payable shall be calculated in accordance with the provisions of paragraph 2 or of paragraphs 3 to 6 of Article 8, as appropriate, by each of the competent institutions applying legislation the conditions of which are fulfilled;

(b) however:

(i) if the person concerned satisfies the conditions of the legislation of at least two Contracting Parties, without any need to include periods completed under any legislation the conditions of which are not fulfilled, such periods shall not be taken into account for the purpose of applying the provisions of paragraphs 3 to 6 of Article 8;

(ii) if the person concerned satisfies the conditions of the legislation of one Contracting Party only, without any need to invoke the provisions of Article 5, the amount of the benefit payable shall be calculated exclusively in accordance with the provisions of the legislation the conditions of which are fulfilled, taking account of periods completed under that legislation only.

2. Benefits awarded under the legislation of one or more Contracting Parties concerned in the case covered by the preceding paragraph shall be recalculated automatically, in accordance with the provisions of paragraph 2 or of paragraphs 3 to 6 of Article 8, when the conditions prescribed by the other legislation or legislations concerned are satisfied, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 5.

3. Benefits awarded under the legislation of two or more Contracting Parties shall be recalculated, in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article, at the request of the beneficiary, when the conditions prescribed by the legislation of one or more of these Contracting Parties cease to be fulfilled.

Article 11

1. Where the amount of the benefits a person would be entitled to claim under the legislation of a Contracting Party, without regard to the provisions of Articles 5 and 8 to 10, is greater than the total benefits payable in accordance with those provisions, the competent institution of that Party shall pay a supplement equal to the difference between the two amounts. That institution shall bear the whole cost of the supplement.

(Alternative A) 2. Where the application of the provisions of the preceding paragraph would have the effect of entitling the person concerned to supplements from the institutions of two or more Contracting Parties, he shall receive only whichever is the largest. The cost of

this supplement shall be apportioned among the competent institutions of the Contracting Parties concerned according to the ratio between the amount of the supplement which each of them would have to pay if it alone had been concerned and the amount of the combined supplement which all the said institutions would have to pay.

(Alternative B) 2. Where the application of the provisions of the preceding paragraph would have the effect of entitling the person concerned to supplements from the institutions of two or more Contracting Parties, he shall receive these supplements only within the limit of the highest theoretical amount calculated by these institutions in accordance with the provisions of paragraphs 3 or 4 of Article 8. If the total amount of the benefit and supplements exceeds the highest theoretical amount, each institution of the Contracting Parties concerned may reduce the amount of the supplement which it would have to pay, by a fraction of the excess determined according to the ratio between the amount of the latter supplement and the amount of the combined supplement which all the said institutions would have to pay.

3. The supplements referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be regarded as a component of the benefit provided by the institution liable for payment. Their amount shall be determined once and for all, except where the provisions of paragraph 2 or paragraph 3 of Article 10 are applicable.

2. Special Provisions concerning Invalidity and Survivors' Benefits

Article 12

1. In the event of an aggravation of any invalidity for which a person is receiving benefit under the legislation of one Contracting Party only, the following provisions shall apply:

- (a) if the person concerned has not been subject to the legislation of any other Contracting Party since he began to receive benefit, the competent institution of the first Party shall be bound to take the aggravation into account, when awarding benefit, in accordance with the provisions of the legislation which it applies;
- (b) if the person concerned has been subject to the legislation of one or more other Contracting Parties since he began to receive benefit, the aggravation shall be taken into account when awarding benefit in accordance with the provisions of Articles 5 and 8 to 11;
- (c) in the case referred to in the preceding subparagraph, the date on which the aggravation was demonstrated shall be regarded as the date on which the contingency arose;
- (d) if in the case referred to in subparagraph (b) of this paragraph the person concerned is not entitled to benefit from the institution of another Contracting Party, the competent institution of the first Party shall be bound to take the aggravation into account, when awarding benefit, in accordance with the provisions of the legislation which it applies.

2. In the event of aggravation of any invalidity for which person is receiving benefit under the legislation of two or more Contracting Parties, the aggravation shall be taken into account, when awarding benefit, in accordance with the provisions of Articles 5 and 8 to 11. The provisions of subparagraph (c) of the preceding paragraph shall apply *mutatis mutandis*.

Article 13

1. Invalidity or survivors' benefit shall, where appropriate, be converted into old-age benefit, on conditions prescribed by the legislation under which they have been awarded and in accordance with the provisions of Articles 5 and 8 to 11.

2. Where, in the case referred to in Article 10, a recipient of invalidity or survivors' benefit payable under the legislation of one or more Contracting Parties becomes entitled to old-age benefit, any institution liable for the payment of invalidity or survivors' benefit shall continue to pay the recipient the benefit to which he is entitled under the legislation which it applies until such time as the provisions of the preceding paragraph become applicable in respect of that institution.

ALTERNATIVE II—METHOD OF INTEGRATION

Formula A—Integration Linked with Residence

Article 14

1. Where a person has been subject successively or alternately to the legislation of two or more Contracting Parties, he or his survivors shall be entitled only to the benefits

2. Where the legislation of a Contracting Party makes the right to benefit for occupational diseases conditional upon the disease in question being first diagnosed in its territory, that condition shall be deemed to have been fulfilled if this disease was first diagnosed in the territory of another Contracting Party.

3. Where the legislation of a Contracting Party explicitly or implicitly makes the right to benefit for occupational diseases conditional upon the disease in question being diagnosed within a specified period after the termination of the last occupation liable to cause such a disease, the competent institution of that Party, when ascertaining the time at which the occupation in question was engaged in shall, to the extent necessary, take account of any occupation of the same kind engaged in under the legislation of any other Contracting Party, as if it had been engaged in under the legislation of the first Party.

4. Where the legislation of a Contracting Party explicitly or implicitly makes entitlement to benefit for occupational diseases conditional upon an occupation liable to cause the disease in question having been pursued for a specific period, the competent institution of that Party shall, to the extent necessary, take account, for the purpose of adding periods together, of periods during which such an occupation was followed in the territory of any other Contracting Party.

5. In those cases where the provisions of paragraph 3 or paragraph 4 of this Article are applied,

(Alternative I) the cost of benefits

(Alternative II) the cost of pensions

in respect of occupational diseases may be apportioned among the Contracting Parties concerned,

(Alternative A) in proportion to the ratio between the duration of exposure to the risk under the legislation of each of those Parties and the total duration of exposure to the risk under the legislation of the said Parties.

(Alternative B) in proportion to the ratio between the duration of the periods completed under the legislation of each of those Parties and the total duration of the periods completed under the legislation of the said Parties.

(Alternative C) equally between those Parties under whose legislation the duration of exposure to risk has reached a percentage, fixed by mutual agreement between the Parties concerned, of the total duration of exposure to the risk under the legislation of the said Parties.

Article 18

Where a worker having contracted an occupational disease has received or is receiving compensation from the institution of a Contracting Party, and in the event of an aggravation of his condition claims benefits from the institution of another Contracting Party, the following provisions shall apply:

- (a) where the worker has not engaged, under the legislation of the second Party, in an occupation liable to cause or aggravate the disease in question, the competent institution of the first Party shall bear the cost of the benefit, taking the aggravation into account, in accordance with the provisions of the legislation which that institution applies;
- (b) where the worker has engaged in such an occupation under the legislation of the second Party, the competent institution of the first Party shall bear the cost of the benefit, leaving the aggravation out of account, in accordance with the provisions of the legislation which it applies; the competent institution of the second Party shall award to the worker a supplementary benefit the amount of which shall be equal to the difference between the amount of the benefit due after the aggravation and the amount of the benefit that would, in accordance with the provisions of the legislation which that institution applies, have been due before the aggravation if the disease in question had been contracted under the legislation of that Party.

IV. MAINTENANCE OF ACQUIRED RIGHTS AND PROVISION OF BENEFITS ABROAD

1. Medical Care, Sickness Benefit, Maternity Benefit and Benefits Other than Pensions in respect of Occupational Injuries and Diseases

Article 19

1. Persons who reside in the territory of a Contracting Party other than the competent State and who satisfy the conditions for right to benefit prescribed by the legislation of the

latter State, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 3, shall receive in the territory of the Contracting Party in which they reside—

- (a) benefits in kind, provided at the expense of the competent institution by the institution of the place of residence in accordance with the provisions of the legislation which the latter institution applies, as if these persons were affiliated to it;
- (b) cash benefits, paid by the competent institution in accordance with the provisions of the legislation which it applies, as if these persons were resident in the territory of the competent State. However, by agreement between the competent institution and the institution of the place of residence, cash benefits may also be paid through the latter institution, on behalf of the competent institution.

2. The provisions of the preceding paragraph shall apply, *mutatis mutandis*, in respect of medical care, sickness and maternity benefits, to members of the family who are resident in the territory of a Contracting Party other than the competent State.

3. Benefits may also be provided to frontier workers and to members of their family by the competent institution in the territory of the competent State, in accordance with the provisions of the legislation of that State, as if they were resident in its territory.

Article 20

(Alternative I)

1. Persons who satisfy the conditions for right to benefit under the legislation of the competent State, regard being had where appropriate, to the provisions of Article 3, and—

- (a) whose condition necessitates the immediate provision of benefits during temporary residence in the territory of a Contracting Party other than the competent State; or
- (b) who, having become entitled to benefits payable by the competent institution, are authorised by that institution to return to the territory of a Contracting Party where they reside, other than the competent State, or to transfer their residence to the territory of a Contracting Party other than the competent State; or
- (c) who are authorised by the competent institution to go to the territory of a Contracting Party other than the competent State in order to receive the treatment required by their condition.

shall receive—

- (i) benefits in kind, provided at the expense of the competent institution by the institution of the place of residence or temporary residence in accordance with the provisions of the legislation applied by the latter institution, as if these persons were affiliated to it, for a period not longer than that which may be prescribed by the legislation of the competent State;
- (ii) cash benefits, paid by the competent institution in accordance with the provisions of the legislation which it applies, as if these persons were in the territory of the competent State. However, by agreement between the competent institution and the institution of the place of residence or temporary residence, cash benefits may be paid through the latter institution, on behalf of the competent institution.

2. (a) The authorisation referred to in subparagraph (b) of the preceding paragraph may be refused only if the move might prejudice the health or the course of medical treatment of the person concerned.

(b) The authorisation referred to in subparagraph (c) of the preceding paragraph shall not be refused when the requisite treatment cannot be given in the territory of the Contracting Party in which the person concerned resides.

3. The provisions of the preceding paragraphs of this Article shall apply, *mutatis mutandis*, to members of the family in respect of medical care, sickness and maternity benefits.

(Alternative II)

1. Persons who satisfy the conditions for right to benefit under the legislation of the competent State, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 3, and—

- (a) whose condition necessitates the immediate provision of benefits during temporary residence in the territory of a Contracting Party other than the competent State; or
- (b) who, having become entitled to benefits payable by the competent institution, return to the territory of a Contracting Party where they reside, other than the competent State, or transfer their residence to the territory of a Contracting Party other than the competent State; or

(c) who go to receive the shall receive—

- (i) benefits residence as if these
- (ii) cash ben legislatio State. H the plac latter ins

2. The pr of the family

1. Unem legislation o employment provisions Contracting prescribed disposal of institution such longer The benefi provisions competent

(Alternative legislation

(Alternative of each of

(Alternative the Contr

2. Wi person w other tha provision

(a) (i) a w le r s

(ii) a r r

(b) (i)

(ii)

(c) who go to the territory of a Contracting Party other than the competent State in order to receive the treatment required by their condition, shall receive—

- (i) benefits in kind, provided by the institution of the place of residence or temporary residence in accordance with the provisions of the legislation applied by that institution, as if these persons were affiliated to it;
- (ii) cash benefits, paid by the competent institution in accordance with the provisions of the legislation which it applies, as if these persons were in the territory of the competent State. However, by agreement between the competent institution and the institution of the place of residence or temporary residence, cash benefits may be paid through the latter institution, on behalf of the competent institution.

2. The provisions of the preceding paragraph shall apply, *mutatis mutandis*, to members of the family in respect of medical care, sickness and maternity benefits.

2. Unemployment Benefit

Article 21

1. Unemployed workers who satisfy the conditions for right to benefit prescribed by the legislation of one Contracting Party in respect of the completion of periods of insurance, employment, occupational activity or residence, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 4, and who transfer their residence to the territory of another Contracting Party, shall be deemed to have also satisfied the conditions for right to benefit prescribed by the legislation of the second Party, provided that they place themselves at the disposal of the employment services in the territory of that Party and file a claim with the institution of their new place of residence within 30 days of their transfer of residence, or such longer period as may be fixed by mutual agreement between the Contracting Parties. The benefit shall be paid by the institution of the place of residence, in accordance with the provisions of the legislation which that institution applies, the cost being borne by the competent institution of the first Party,

(Alternative I) for a period not exceeding any period which may be prescribed by the legislation of that Party.

(Alternative II) for a period not exceeding the shortest of the periods fixed by the legislation of each of the two Contracting Parties concerned.

(Alternative III) for a period not exceeding that prescribed by mutual agreement between the Contracting Parties.

2. Without prejudice to the provisions of the preceding paragraph, an unemployed person who, during his last employment, was resident in the territory of a Contracting Party other than the competent State shall receive benefit in accordance with the following provisions:

- (a) (i) a frontier worker who is partially or incidentally unemployed in the undertaking which employs him shall receive benefit in accordance with the provisions of the legislation of the competent State, as if he were resident in the territory of that State, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 4; such benefit shall be paid by the competent institution;
- (ii) a frontier worker who is wholly unemployed shall receive benefit in accordance with the provisions of the legislation of the Contracting Party in whose territory he resides, as if he had been subject to that legislation during his last employment, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 4; such benefit shall be paid by the institution of the place of residence at its own cost;
- (b) (i) a worker, other than a frontier worker, who becomes partially, incidentally or wholly unemployed and remains available to his employer or to the employment services in the territory of the competent State, shall receive benefit in accordance with the provisions of the legislation of the competent State, as if he were resident in the territory of that State, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 4; such benefit shall be paid by the competent institution;
- (ii) a worker, other than a frontier worker, who becomes wholly unemployed and makes himself available to the employment services in the territory of the Contracting Party where he resides, or returns to that territory, shall receive benefit in accordance with the provisions of the legislation of that Party, as if he had been subject to that legislation during his last employment, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 4; such benefit shall be paid by the institution of the place of residence at its own cost;

(iii) however, if the worker referred to in subparagraph (b) (ii) of this paragraph has become entitled to benefit from the competent institution of the Contracting Party to whose legislation he was last subject, he shall receive benefit in accordance with the provisions of the preceding paragraph, as if he had transferred his residence to the territory of the Contracting Party referred to in subparagraph (b) (ii) of this paragraph, for a period not exceeding the period laid down in the preceding paragraph.

3. As long as an unemployed person is entitled to benefit by virtue of subparagraph (a) (i) or subparagraph (b) (i) of the preceding paragraph, he shall not be entitled to benefit under the legislation of the Contracting Party in the territory of which he resides.

3. Family Benefit

ALTERNATIVE I-FAMILY ALLOWANCES

Article 22

1. Persons who are subject to the legislation of a Contracting Party, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 3, shall receive, in respect of the members of their family who are resident in the territory of another Contracting Party, the family allowances provided under the legislation of the first Party, as if these members of the family were resident in the territory of that Party.

2. The family allowances shall be paid in accordance with the provisions of the legislation of the Contracting Party to which the beneficiary is subject, even if the person or body corporate to whom these allowances are payable is resident or is located in the territory of another Contracting Party. In that case, by agreement between the competent institution and the institution of the place of residence of the members of the family, the family allowances may also be paid through the latter institution, on behalf of the competent institution.

ALTERNATIVE II-FAMILY BENEFIT

Article 23

(Alternative A)

1. Persons who are subject to the legislation of a Contracting Party shall receive, regard being had, where appropriate, to the provisions of Article 3, in respect of the members of their family who reside in the territory of another Contracting Party, the family benefit provided under the legislation of the latter party, as if the said persons were subject to its legislation.

2. The family benefit shall be paid to the members of the family by the institution of their place of residence, in accordance with the provisions of the legislation which that institution applies, at the expense of the competent institution, in an amount not exceeding the amount of the benefit due by the latter institution.

(Alternative B)

Where the members of the family of a person who works or resides in the territory of a Contracting Party reside in the territory of another Contracting Party, family benefits shall be paid to them by and at the expense of the institution of their place of residence.

4. Non-contributory Invalidity, Old-age and Survivors' Benefit

Article 24

(Alternative I) Where the provisions of Article 8 are not applicable, and where the beneficiary of non-contributory invalidity, old-age or survivors' benefit, the amount of which does not depend on the length of the periods of residence completed, is resident in the territory of a Contracting Party other than the one under whose legislation he is entitled to benefit, the benefit may be calculated in accordance with the following provisions:

(a) in the case of invalidity or death, in proportion to the ratio of the number of years of residence completed by the person concerned or the deceased under the said legislation between the date on which he reached the age of 15—or a higher age fixed by mutual agreement between the Contracting Parties concerned—and the date of incapacity for work followed by invalidity or of death, to two-thirds of the number of years separating those two dates, disregarding any years subsequent to pensionable age;

(b) in the case of old-age, in proportion to the ratio of the number of years of residence completed by the person concerned under the said legislation between the date on which he reached the age of 15—or a higher age fixed by mutual agreement between the Contracting Parties concerned—and the date on which he reached the pensionable age, to 30 years.

(Alternative II) Where the provisions of Article 8 are not applicable, and where the legislation of a Contracting Party provides for both contributory and non-contributory invalidity, old-age or survivors' benefits, the non-contributory invalidity, old-age or survivors' benefits whose amount does not depend on the length of the periods of residence are paid to the beneficiary who is resident in the territory of another Contracting Party in the same proportion that the contributory benefits to which that beneficiary is entitled bear to the total amount of the contributory benefits to which he would be entitled if he had completed the total duration of the periods required for entitlement.

V. REGULATION OF UNDUE PLURALITY

Article 25

Provisions in the legislation of a Contracting Party for the reduction, suspension or suppression of benefits where there is undue plurality with other benefits or other income, or because the person otherwise entitled is in employment or in an occupational activity, shall apply also to a beneficiary even in respect of benefits acquired under the legislation of another Contracting Party or of income obtained or employment or occupational activity undertaken in the territory of another Contracting Party. However, in applying this rule no account shall be taken of benefits of the same nature awarded in respect of invalidity, old-age, survivors or occupational disease by the institutions of two or more Contracting Parties in accordance with the provisions of Article 8 or of Article 18, subparagraph (b).

Article 26

Where a person in receipt of benefit under the legislation of one Contracting Party is also entitled to benefit under the legislation of one or more of the other Contracting Parties, the following rules shall apply:

- (a) where the application of the provisions of the legislation of two or more Contracting Parties would entail the concomitant reduction, suspension or suppression of such benefits, none of them may be reduced, suspended or suppressed to an extent greater than the amount which would be obtained by dividing the sum affected by the reduction, suspension or suppression in accordance with the legislation under which benefit is due by the number of benefits subject to reduction, suspension or suppression to which the beneficiary is entitled;
- (b) notwithstanding the foregoing, where the benefits concerned are invalidity, old-age or survivors' benefits paid in conformity with the provisions of Article 8 by the institution of a Contracting Party, that institution shall take account of the benefits, income or remuneration entailing the reduction, suspension or suppression of the benefits due from it solely for the purposes of the reduction, suspension or suppression of the amount referred to in paragraph 2 or paragraph 5 of Article 8, but not for the calculation of the theoretical amount referred to in paragraphs 3 and 4 of the said Article 8; however, account shall be taken of such benefits, income or remuneration only to the extent of that fraction of their amount corresponding to the ratio of the periods completed, as prescribed in Article 8, paragraph 5.

Article 27

Where a person has a claim to medical care or sickness benefit under the legislation of two or more Contracting Parties, such benefit may be provided solely under the legislation of the Party in the territory of which he resides or, if he does not reside in the territory of one of those Parties, solely under the legislation of the Party to which this person or the person through whom entitlement to the said benefits arises was last subject.

Article 28

Where a person has a claim to maternity benefit under the legislation of two or more Contracting Parties, such benefit may be provided solely under the legislation of the Party in the territory of which the birth took place or, if the birth did not take place in the territory of

one of those Parties, solely under the legislation of the Party to which this person or the person through whom entitlement to the said benefits arises was last subject.

Article 29

1. Where death occurs in the territory of a Contracting Party, the right to a death grant acquired under the legislation of that Party may be alone recognised, to the exclusion of any right acquired under the legislation of any other Contracting Party.

2. Where death occurs in the territory of a Contracting Party and the right to a death grant has been acquired solely under the legislation of two or more other Contracting Parties, the right acquired under the legislation of the Contracting Party to which the deceased was last subject may be alone recognised, to the exclusion of any right acquired under the legislation of any other Contracting Party.

3. Where death occurs outside the territory of the Contracting Parties and the right to a death grant has been acquired under the legislation of two or more Contracting Parties, the right acquired under the legislation of the Contracting Party to which the deceased was last subject may be alone recognised, to the exclusion of any right acquired under the legislation of any other Contracting Party.

Article 30

(Alternative I) Where, over the same period, family allowances are payable for the same members of the family under the provisions of Article 22 and under the legislation of the Contracting Party in the territory of which those members of the family reside, the right to family allowances payable under the legislation of the latter shall be suspended. However, in the case where a member of the family is engaged in an occupation in the territory of the said Party, that right shall be maintained, whereas the right to family allowances payable under the provisions of Article 22 shall be suspended.

(Alternative II) Where, over the same period, family allowances are payable for the same members of the family under the provisions of Article 22 and under the legislation of the Contracting Party in the territory of which those members of the family reside, the right to family allowances payable under the provisions of Article 22 shall be suspended.

VI. MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 31

Medical examinations prescribed by the legislation of one Contracting Party may be carried out, at the request of the institution which applies this legislation, in the territory of another Contracting Party, by the institution of the place of residence or temporary residence. In such event, they shall be deemed to have been carried out in the territory of the first Party.

Article 32

1. For the calculation of the amount of contributions due to the institution of a Contracting Party, account shall be taken, where appropriate, of any income received in the territory of any other Contracting Party.

2. The recovery of contributions due to the institution of one Contracting Party may be effected in the territory of another Contracting Party in accordance with the administrative procedures and subject to the guarantees and privileges applicable to the recovery of contributions due to a corresponding institution of the latter Party.

Article 33

Any exemption from, or reduction of, taxes, stamp duty, legal dues or registration fees provided for in the legislation of one Contracting Party in connection with certificates or documents required to be produced for the purposes of the legislation of that Party shall be extended to similar certificates and documents required to be produced for the purposes of the legislation of another Contracting Party or of these model provisions.

Article 34

1. The competent authorities of the Contracting Parties may designate liaison bodies empowered to communicate directly with one another and, provided they are authorised to do so by the competent authorities of that Party, with the institutions of any Contracting Party.

2. Any institution of a Contracting Party, and likewise any person residing or temporarily residing in the territory of a Contracting Party, may approach the institution of another Contracting Party either directly or through the liaison bodies.

Article 35

1. Any dispute which arises between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of these model provisions shall be settled by means of direct negotiation between the competent authorities of the Contracting Parties concerned.

2. If the dispute cannot be so settled within a period of six months from the beginning of negotiations, it shall be submitted to a commission of arbitration; the composition and the procedure of this commission shall be determined by mutual agreement among the Contracting Parties concerned.

3. The decisions of the commission of arbitration shall be binding and final.

VII. PROVISIONS CONCERNING THE MAINTENANCE OF RIGHTS IN THE RELATIONS BETWEEN OR WITH PROVIDENT FUNDS

ALTERNATIVE I

Article 36

1. Where a person ceases to be subject to the legislation of a Contracting Party under which he has been registered with a provident fund, before the occurrence of a risk entitling him to obtain the payment of the amount credited to his account, he may, upon request, either withdraw the total amount or have it transferred to the institution to which he is affiliated in the territory of the Contracting Party to whose legislation he is now subject.

2. If this institution is itself a provident fund, the amount transferred shall be credited to the account opened by this institution in the name of the person concerned.

3. If the institution referred to in paragraph 1 of this Article is competent in respect of pensions, the amount transferred shall be paid to the institution concerned in order to enable the person concerned to buy back periods for the purpose of acquiring or improving his rights to benefits under the legislation applied by this institution. The method of buying back periods shall be determined either in accordance with the provisions of that legislation or by mutual agreement between the Contracting Parties concerned.

Article 37

Where a person ceases to be subject to the legislation of a Contracting Party under which he had been affiliated to a pensions scheme in order to move to the territory of another Contracting Party under whose legislation he is registered with a provident fund, before having acquired the right to a pension under the legislation of the first Party,

(Alternative A) the pension rights in course of acquisition of this person for himself and his survivors are maintained until the conditions required for the receipt of the pension are satisfied. Failing this, the amount of the contributions paid by this person or on his behalf shall be transferred to the provident fund under conditions fixed by mutual agreement between the Contracting Parties concerned.

(Alternative B) the amount of the contributions paid by this person or on his behalf shall be transferred to the provident fund under the conditions fixed by mutual agreement between the Contracting Parties concerned.

ALTERNATIVE II

Article 38

1. Where the legislation of a Contracting Party makes the acquisition, maintenance or recovery of the right to pension conditional upon the completion of periods of insurance, employment, occupational activity or residence, the institution which applies that legislation shall, for the purpose of adding periods together, take account of periods during which a person was registered with a provident fund and required to make contributions to that fund.

2. Where the person concerned satisfies the conditions for payment of a pension taking account of paragraph 1 of this Article, the amount of the pension shall be determined in accordance with Articles 8 to 13.

3. Where the legislation of a Contracting Party makes the payment of amounts credited to a person's account under a provident fund conditional upon the completion of periods of contributions, the institution which applies that legislation shall, for the purpose of adding periods together, take account of periods of insurance, employment, occupational activity and residence completed under the legislation of a Contracting Party under which he was affiliated to a pensions scheme.

ANNEX II

Model Agreement for the co-ordination of bilateral or multilateral social security instruments

Article 1

For the purpose of this agreement—

- (a) the term "Contracting Party" means any State Member of the International Labour Organisation that is bound by the agreement;
- (b) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;
- (c) the term "refugee" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951 and in paragraph 2 of Article 1 of the Protocol relating to the Status of Refugees of 31 January 1967, without geographical limitation;
- (d) the term "stateless person" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Stateless Persons of 28 September 1954;
- (e) the term "instrument" means any bilateral or multilateral instrument concerning the maintenance of rights in course of acquisition in social security that is binding or will be binding on two or more Contracting Parties;
- (f) the term "institution" means any body or authority directly responsible for applying all or part of the legislation of a Contracting Party;
- (g) the term "periods of insurance" means periods of contribution, employment, occupational activity or residence which are defined or recognised as periods of insurance by the legislation under which they were completed, and such other periods as are regarded by that legislation as equivalent to periods of insurance;
- (h) the terms "periods of employment" and "periods of occupational activity" mean periods defined or recognised as such by the legislation under which they were completed, and such other periods as are regarded by that legislation as equivalent to periods of employment or periods of occupational activity, respectively;
- (i) the term "periods of residence" means periods of residence defined or recognised as such by the legislation under which they were completed;
- (j) the term "benefits" means all benefits in kind and in cash provided in respect of the contingency concerned, including death grants and—
  - (i) as benefits in kind, benefits aimed at the prevention of any contingency covered by social security, physical rehabilitation and vocational rehabilitation;
  - (ii) as benefits in cash, all components thereof provided out of public funds, and all increases, revaluation allowances or supplementary allowances, and any benefits awarded for the purpose of maintaining or improving earning capacity, lump-sum benefits which may be paid in lieu of pensions and, where applicable, any payments made by way of refund of contributions.

Article 2

In the field governed by this agreement, coverage by the provisions of each instrument binding on two or more Contracting Parties shall be extended to the nationals of any other Contracting Party, as well as to the refugees and stateless persons resident in the territory of any Contracting Party.

Article 3

This agreement shall be applicable to all persons covered by the provisions of two or more instruments.

Article 4

1. The provisions of an instrument binding on two or more Contracting Parties, concerning the adding together of periods of insurance, employment, occupational activity or residence for the acquisition, maintenance or recovery of the right to benefit shall be applicable to corresponding periods completed under the legislation of any other Contracting Party bound with the said Parties by an instrument which also comprises provisions concerning the adding together of such periods, provided that the periods to be added together are not overlapping.

2. If, under the provisions of paragraph 1 of this Article, the institution of a Contracting Party should apply the provisions of two or more instruments which contain different modalities for the adding together of periods, this institution shall apply exclusively the provisions which are most favourable for the person concerned.

3. In the case of benefits which, under all relevant instruments, are awarded in conformity with the legislation of only one Contracting Party, the adding together referred to in paragraph 1 of this Article is carried out only to the extent necessary for the acquisition, maintenance or recovery of the right to the most favourable benefits provided for under this legislation.

Article 5

1. If the provisions of Article 4 are applicable, invalidity, old-age and survivors' benefits are determined in conformity with the provisions of paragraphs 2 to 4 of this Article.

2. If all the relevant instruments have recourse to the method of apportionment, the institution of each Contracting Party shall apply the provisions of the instruments by which this Party is bound, regard being had to the adding together of periods carried out according to the provisions of Article 4, paragraphs 1 and 2; however, it shall only award the highest amount of the benefits determined under these instruments.

3. If all the relevant instruments have recourse to the method of integration, the institution of the Contracting Party which should award the benefits shall take into account for this purpose the provisions of Article 4.

4. If the relevant instruments have recourse respectively to the method of apportionment and the method of integration, the institution of each Contracting Party shall apply the provisions of the instruments by which this Party is bound, regard being had to the adding together of periods carried out according to the provisions of Article 4; however, only the benefits resulting from the application of the most favourable method shall be awarded to the person concerned.

Convention 159

**CONVENTION CONCERNING VOCATIONAL REHABILITATION AND
EMPLOYMENT (DISABLED PERSONS)**

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office and having met in its Sixty-ninth Session on 1 June 1983, and

Noting the existing international standards contained in the Vocational
Rehabilitation (Disabled) Recommendation, 1955, and the Human
Resources Development Recommendation, 1975, and

Noting that since the adoption of the Vocational Rehabilitation (Disabled)
Recommendation, 1955, significant developments have occurred in the
understanding of rehabilitation needs, the scope and organisation of
rehabilitation services, and the law and practice of many Members on the
questions covered by that Recommendation, and

Considering that the year 1981 was declared by the United Nations General
Assembly the International Year of Disabled Persons, with the theme "full
participation and equality" and that a comprehensive World Programme of
Action concerning Disabled Persons is to provide effective measures at the
international and national levels for the realisation of the goals of "full
participation" of disabled persons in social life and development, and of
"equality", and

Considering that these developments have made it appropriate to adopt new
international standards on the subject which take account, in particular, of
the need to ensure equality of opportunity and treatment to all categories of
disabled persons, in both rural and urban areas, for employment and
integration into the community, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to
vocational rehabilitation which is the fourth item on the agenda of the
session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international
Convention,

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and
eighty-three the following Convention, which may be cited as the Vocational
Rehabilitation and Employment (Disabled Persons) Convention, 1983:

PART I. DEFINITION AND SCOPE

Article 1

1. For the purposes of this Convention, the term "disabled person" means an
individual whose prospects of securing, retaining and advancing in suitable
employment are substantially reduced as a result of a duly recognised physical or
mental impairment.

2. For the purposes of this Convention, each Member shall consider the
purpose of vocational rehabilitation as being to enable a disabled person to secure,
retain and advance in suitable employment and thereby to further such person's
integration or reintegration into society.

3. The provisions of this Convention shall be applied by each Member through
measures which are appropriate to national conditions and consistent with national
practice.

4. The provisions of this Convention shall apply to all categories of disabled
persons.

PART II. PRINCIPLES OF VOCATIONAL REHABILITATION AND EMPLOYMENT POLICIES FOR
DISABLED PERSONS

Article 2

Each Member shall, in accordance with national conditions, practice and possibilities, formulate, implement and periodically review a national policy on vocational rehabilitation and employment of disabled persons.

Article 3

The said policy shall aim at ensuring that appropriate vocational rehabilitation measures are made available to all categories of disabled persons, and at promoting employment opportunities for disabled persons in the open labour market.

Article 4

The said policy shall be based on the principle of equal opportunity between disabled workers and workers generally. Equality of opportunity and treatment for disabled men and women workers shall be respected. Special positive measures aimed at effective equality of opportunity and treatment between disabled workers and other workers shall not be regarded as discriminating against other workers.

Article 5

The representative organisations of employers and workers shall be consulted on the implementation of the said policy, including the measures to be taken to promote co-operation and co-ordination between the public and private bodies engaged in vocational rehabilitation activities. The representative organisations of and for disabled persons shall also be consulted.

PART III. ACTION AT THE NATIONAL LEVEL FOR THE DEVELOPMENT OF VOCATIONAL
REHABILITATION AND EMPLOYMENT SERVICES FOR DISABLED PERSONS

Article 6

Each Member shall, by laws or regulations or by any other method consistent with national conditions and practice, take such steps as may be necessary to give effect to Articles 2, 3, 4 and 5 of this Convention.

Article 7

The competent authorities shall take measures with a view to providing and ~~evaluating~~ vocational guidance, vocational training, placement, employment and other related services to enable disabled persons to secure, retain and advance in employment; existing services for workers generally shall, wherever possible and appropriate, be used with necessary adaptations.

Article 8

Measures shall be taken to promote the establishment and development of vocational rehabilitation and employment services for disabled persons in rural areas and remote communities.

Article 9

Each Member shall aim at ensuring the training and availability of rehabilitation counsellors and other suitably qualified staff responsible for the vocational guidance, vocational training, placement and employment of disabled persons.

PART IV. FINAL PROVISIONS

Article 10

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 11

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 12

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 13

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 14

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 15

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 16

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- Re
R
- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 12 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
  - (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 17

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

a
e
H

C
H
a
I

C
v
c
t

T
R

Recommendation 168

**RECOMMENDATION CONCERNING VOCATIONAL REHABILITATION
AND EMPLOYMENT (DISABLED PERSONS)**

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office and having met in its Sixty-ninth Session on 1 June 1983, and
Noting the existing international standards contained in the Vocational
Rehabilitation (Disabled) Recommendation, 1955, and
Noting that since the adoption of the Vocational Rehabilitation (Disabled)
Recommendation, 1955, significant developments have occurred in the
understanding of rehabilitation needs, the scope and organisation of
rehabilitation services, and the law and practice of many Members on the
questions covered by that Recommendation, and

Considering that the year 1981 was declared by the United Nations General
Assembly the International Year of Disabled Persons, with the theme "full
participation and equality" and that a comprehensive World Programme of
Action concerning Disabled Persons is to provide effective measures at the
international and national levels for the realisation of the goals of "full
participation" of disabled persons in social life and development, and of
"equality", and

Considering that these developments have made it appropriate to adopt new
international standards on the subject which take account, in particular, of
the need to ensure equality of opportunity and treatment to all categories of
disabled persons, in both rural and urban areas, for employment and
integration into the community, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to
vocational rehabilitation which is the fourth item on the agenda of the
session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation
supplementing the Vocational Rehabilitation and Employment (Dis-
abled Persons) Convention, 1983, and the Vocational Rehabilitation
(Disabled) Recommendation, 1955,

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and
eighty-three the following Recommendation, which may be cited as the Vocational
Rehabilitation and Employment (Disabled Persons) Recommendation, 1983.

I. DEFINITIONS AND SCOPE

1. In applying this Recommendation, as well as the Vocational Rehabilitation
(Disabled) Recommendation, 1955, Members should consider the term "disabled
person" as meaning an individual whose prospects of securing, retaining and
advancing in suitable employment are substantially reduced as a result of a duly
recognised physical or mental impairment.

2. In applying this Recommendation, as well as the Vocational Rehabilitation
(Disabled) Recommendation, 1955, Members should consider the purpose of
vocational rehabilitation, as defined in the latter Recommendation, as being to
enable a disabled person to secure, retain and advance in suitable employment and
thereby to further such person's integration or reintegration into society.

3. The provisions of this Recommendation should be applied by Members
through measures which are appropriate to national conditions and consistent with
national practice.

4. Vocational rehabilitation measures should be made available to all categories of disabled persons.

5. In planning and providing services for the vocational rehabilitation and employment of disabled persons, existing vocational guidance, vocational training, placement, employment and related services for workers generally should, wherever possible, be used with any necessary adaptations.

6. Vocational rehabilitation should be started as early as possible. For this purpose, health-care systems and other bodies responsible for medical and social rehabilitation should co-operate regularly with those responsible for vocational rehabilitation.

II. VOCATIONAL REHABILITATION AND EMPLOYMENT OPPORTUNITIES

7. Disabled persons should enjoy equality of opportunity and treatment in respect of access to, retention of and advancement in employment which, wherever possible, corresponds to their own choice and takes account of their individual suitability for such employment.

8. In providing vocational rehabilitation and employment assistance to disabled persons, the principle of equality of opportunity and treatment for men and women workers should be respected.

9. Special positive measures aimed at effective equality of opportunity and treatment between disabled workers and other workers should not be regarded as discriminating against other workers.

10. Measures should be taken to promote employment opportunities for disabled persons which conform to the employment and salary standards applicable to workers generally.

11. Such measures, in addition to those enumerated in Part VII of the Vocational Rehabilitation (Disabled) Recommendation, 1955, should include:

- (a) appropriate measures to create job opportunities on the open labour market, including financial incentives to employers to encourage them to provide training and subsequent employment for disabled persons, as well as to make reasonable adaptations to workplaces, job design, tools, machinery and work organisation to facilitate such training and employment;
- (b) appropriate government support for the establishment of various types of sheltered employment for disabled persons for whom access to open employment is not practicable;
- (c) encouragement of co-operation between sheltered and production workshops on organisation and management questions so as to improve the employment situation of their disabled workers and, wherever possible, to help prepare them for employment under normal conditions;
- (d) appropriate government support to vocational training, vocational guidance, sheltered employment and placement services for disabled persons run by non-governmental organisations;
- (e) encouragement of the establishment and development of co-operatives by and for disabled persons and, if appropriate, open to workers generally;
- (f) appropriate government support for the establishment and development of small-scale industry, co-operative and other types of production workshops by and for disabled persons (and, if appropriate, open to workers generally), provided such workshops meet defined minimum standards;
- (g) elimination, by stages if necessary, of physical, communication and architectural barriers and obstacles affecting transport and access to and free

movement in premises for the training and employment of disabled persons: appropriate standards should be taken into account for new public buildings and facilities;

- (h) wherever possible and appropriate, facilitation of adequate means of transport to and from the places of rehabilitation and work according to the needs of disabled persons;
- (i) encouragement of the dissemination of information on examples of actual and successful instances of the integration of disabled persons in employment;
- (j) exemption from the levy of internal taxes or other internal charges of any kind, imposed at the time of importation or subsequently on specified articles, training materials and equipment required for rehabilitation centres, workshops, employers and disabled persons, and on specified aids and devices required to assist disabled persons in securing and retaining employment;
- (k) provision of part-time employment and other job arrangements, in accordance with the capabilities of the individual disabled person for whom full-time employment is not immediately, and may not ever be, practicable;
- (l) research and the possible application of its results to various types of disability in order to further the participation of disabled persons in ordinary working life;
- (m) appropriate government support to eliminate the potential for exploitation within the framework of vocational training and sheltered employment and to facilitate transition to the open labour market.

12. In devising programmes for the integration or reintegration of disabled persons into working life and society, all forms of training should be taken into consideration; these should include, where necessary and appropriate, vocational preparation and training, modular training, training in activities of daily living, in literacy and in other areas relevant to vocational rehabilitation.

13. To ensure the integration or reintegration of disabled persons into ordinary working life, and thereby into society, the need for special support measures should also be taken into consideration, including the provision of aids, devices and ongoing personal services to enable disabled persons to secure, retain and advance in suitable employment.

14. Vocational rehabilitation measures for disabled persons should be followed up in order to assess the results of these measures.

III. COMMUNITY PARTICIPATION

15. Vocational rehabilitation services in both urban and rural areas and in remote communities should be organised and operated with the fullest possible community participation, in particular with that of the representatives of employers', workers' and disabled persons' organisations.

16. Community participation in the organisation of vocational rehabilitation services for disabled persons should be facilitated by carefully planned public information measures with the aims of:

- (a) informing disabled persons, and if necessary their families, about their rights and opportunities in the employment field; and
- (b) overcoming prejudice, misinformation and attitudes unfavourable to the employment of disabled persons and their integration or reintegration into society.

17. Community leaders and groups, including disabled persons themselves and their organisations, should co-operate with health, social welfare, education, labour and other relevant government authorities in identifying the needs of

disabled persons in the community and in ensuring that, wherever possible, disabled persons are included in activities and services available generally.

18. Vocational rehabilitation and employment services for disabled persons should be integrated into the mainstream of community development and where appropriate receive financial, material and technical support.

19. Official recognition should be given to voluntary organisations which have a particularly good record of providing vocational rehabilitation services and enabling disabled persons to be integrated or reintegrated into the worklife of the community.

IV. VOCATIONAL REHABILITATION IN RURAL AREAS

20. Particular efforts should be made to ensure that vocational rehabilitation services are provided for disabled persons in rural areas and in remote communities at the same level and on the same terms as those provided for urban areas. The development of such services should be an integral part of general rural development policies.

21. To this end, measures should be taken, where appropriate, to:

- (a) designate existing rural vocational rehabilitation services or, if these do not exist, vocational rehabilitation services in urban areas as focal points to train rehabilitation staff for rural areas;
- (b) establish mobile vocational rehabilitation units to serve disabled persons in rural areas and to act as centres for the dissemination of information on rural training and employment opportunities for disabled persons;
- (c) train rural development and community development workers in vocational rehabilitation techniques;
- (d) provide loans, grants or tools and materials to help disabled persons in rural communities to establish and manage co-operatives or to work on their own account in cottage industry or in agricultural, craft or other activities;
- (e) incorporate assistance to disabled persons into existing or planned general rural development activities;
- (f) facilitate disabled persons' access to housing within reasonable reach of the workplace.

V. TRAINING OF STAFF

22. In addition to professionally trained rehabilitation counsellors and special-ists, all other persons who are involved in the vocational rehabilitation of disabled persons and the development of employment opportunities should be given training or orientation in rehabilitation issues.

23. Persons engaged in vocational guidance, vocational training and placement of workers generally should have an adequate knowledge of disabilities and their limiting effects, as well as a knowledge of the support services available to facilitate a disabled person's integration into active economic and social life. Opportunities should be provided for such persons to update their knowledge and extend their experience in these fields.

24. The training, qualifications and remuneration of staff engaged in the vocational rehabilitation and training of disabled persons should be comparable to those of persons engaged in general vocational training who have similar duties and

responsibilities; career opportunities should be comparable for both groups of specialists and transfers of staff between vocational rehabilitation and general vocational training should be encouraged.

25. Staff of vocational rehabilitation, sheltered and production workshops should receive, as part of their general training and as appropriate, training in workshop management as well as in production and marketing techniques.

26. Wherever sufficient numbers of fully trained rehabilitation staff are not available, measures should be considered for recruiting and training vocational rehabilitation aides and auxiliaries. The use of such aides and auxiliaries should not be resorted to as a permanent substitute for fully trained staff. Wherever possible, provision should be made for further training of such personnel in order to integrate them fully into the trained staff.

27. Where appropriate, the establishment of regional and subregional vocational rehabilitation staff training centres should be encouraged.

28. Staff engaged in vocational guidance, vocational training, placement and employment support of disabled persons should have appropriate training and experience to recognise the motivational problems and difficulties that disabled persons may experience and, within their competence, deal with the resulting needs.

29. Where appropriate, measures should be taken to encourage disabled persons to undergo training as vocational rehabilitation personnel and to facilitate their entry into employment in the rehabilitation field.

30. Disabled persons and their organisations should be consulted in the development, provision and evaluation of training programmes for vocational rehabilitation staff.

VI. THE CONTRIBUTION OF EMPLOYERS' AND WORKERS' ORGANISATIONS TO THE DEVELOPMENT OF VOCATIONAL REHABILITATION SERVICES

31. Employers' and workers' organisations should adopt a policy for the promotion of training and suitable employment of disabled persons on an equal footing with other workers.

32. Employers' and workers' organisations, together with disabled persons and their organisations, should be able to contribute to the formulation of policies concerning the organisation and development of vocational rehabilitation services, as well as to carry out research and propose legislation in this field.

33. Wherever possible and appropriate, representatives of employers', workers' and disabled persons' organisations should be included in the membership of the boards and committees of vocational rehabilitation and training centres used by disabled persons, which make decisions on policy and technical matters, with a view to ensuring that the vocational rehabilitation programmes correspond to the requirements of the various economic sectors.

34. Wherever possible and appropriate, employers and workers' representatives in the undertaking should co-operate with appropriate specialists in considering the possibilities for vocational rehabilitation and job reallocation of disabled persons employed by that undertaking and for giving employment to other disabled persons.

35. Wherever possible and appropriate, undertakings should be encouraged to establish or maintain their own vocational rehabilitation services, including various

types of sheltered employment, in close co-operation with community-based and other rehabilitation services.

36. Wherever possible and appropriate, employers' organisations should take steps to:

- (a) advise their members on vocational rehabilitation services which could be made available to disabled workers;
- (b) co-operate with bodies and institutions which promote the reintegration of disabled persons into active working life by providing, for instance, information on working conditions and job requirements which disabled persons have to meet;
- (c) advise their members on adjustments which could be made for disabled workers to the essential duties or requirements of suitable jobs;
- (d) advise their members to consider the impact that reorganising production methods might have, so that disabled persons are not inadvertently displaced.

37. Wherever possible and appropriate, workers' organisations should take steps to:

- (a) promote the participation of disabled workers in discussions at the shop-floor level and in works councils or any other body representing the workers;
- (b) propose guidelines for the vocational rehabilitation and protection of workers who become disabled through sickness or accident, whether work-related or not, and have such guidelines included in collective agreements, regulations, arbitration awards or other appropriate instruments;
- (c) offer advice on shop-floor arrangements affecting disabled workers, including job adaptation, special work organisation, trial training and employment and the fixing of work norms;
- (d) raise the problems of vocational rehabilitation and employment of disabled persons at trade union meetings and inform their members, through publications and seminars, of the problems of and possibilities for the vocational rehabilitation and employment of disabled persons.

VII. THE CONTRIBUTION OF DISABLED PERSONS AND THEIR ORGANISATIONS TO THE DEVELOPMENT OF VOCATIONAL REHABILITATION SERVICES

38. In addition to the participation of disabled persons, their representatives and organisations in rehabilitation activities referred to in Paragraphs 15, 17, 30, 32 and 33 of this Recommendation, measures to involve disabled persons and their organisations in the development of vocational rehabilitation services should include:

- (a) encouragement of disabled persons and their organisations to participate in the development of community activities aimed at vocational rehabilitation of disabled persons so as to further their employment and their integration or reintegration into society;
- (b) appropriate government support to promote the development of organisations of and for disabled persons and their involvement in vocational rehabilitation and employment services, including support for the provision of training programmes in self-advocacy for disabled persons;
- (c) appropriate government support to these organisations to undertake public education programmes which project a positive image of the abilities of disabled persons.

VIII. VOCATIONAL REHABILITATION UNDER SOCIAL SECURITY SCHEMES

39. In applying the provisions of this Recommendation, Members should also be guided by the provisions of Article 35 of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, of Article 26 of the Employment Injury Benefits Convention, 1964, and of Article 13 of the Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention, 1967, in so far as they are not bound by obligations arising out of ratification of these instruments.

40. Wherever possible and appropriate, social security schemes should provide, or contribute to the organisation, development and financing of training, placement and employment (including sheltered employment) programmes and vocational rehabilitation services for disabled persons, including rehabilitation counselling.

41. These schemes should also provide incentives to disabled persons to seek employment and measures to facilitate a gradual transition into the open labour market.

IX. CO-ORDINATION

42. Measures should be taken to ensure, as far as practicable, that policies and programmes concerning vocational rehabilitation are co-ordinated with policies and programmes of social and economic development (including scientific research and advanced technology) affecting labour administration, general employment policy and promotion, vocational training, social integration, social security, co-operatives, rural development, small-scale industry and crafts, safety and health at work, adaptation of methods and organisation of work to the needs of the individual and the improvement of working conditions.

Recommendation 169

RECOMMENDATION CONCERNING EMPLOYMENT POLICY

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office, and having met in its Seventieth Session on 6 June 1984,
and

Noting the existing international standards contained in the Employment Policy
Convention and Recommendation, 1964, as well as in other international
labour instruments relating to certain categories of workers, in particular
the Workers with Family Responsibilities Convention and Recommendation,
1981, the Older Workers Recommendation, 1980, the Migration for
Employment Convention and Recommendation (Revised), 1949, the
Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975, and the
Migrant Workers Recommendation, 1975,

Recalling the responsibility of the International Labour Organisation, resulting
from the Declaration of Philadelphia, to examine and consider the bearing
of economic and financial policies upon employment policy in the light of
the fundamental objective that "all human beings, irrespective of race,
creed or sex, have the right to pursue both their material well-being and
their spiritual development in conditions of freedom and dignity, of
economic security and equal opportunity",

Recalling that the International Covenant on Economic, Social and Cultural
Rights, adopted by the United Nations General Assembly in 1966, provides
for the recognition of inter alia "the right to work, which includes the right
of everyone to the opportunity to gain his living by work which he freely
chooses or accepts", and for the taking of appropriate steps to achieve
progressively the full realisation of, and to safeguard, this right,

Recalling also the provisions of the Convention on the Elimination of All
Forms of Discrimination against Women, adopted by the United Nations
General Assembly in 1979,

Recognising, in the light of increasing interdependence within the world
economy and of low economic growth rates in recent years, the need to co-
ordinate economic, monetary and social policies at the national and
international levels, to strive for the reduction of disparities between
developed and developing countries and for the establishment of the new
international economic order, in order to make the fullest possible use of
resources for development and for the creation of employment oppor-
tunities, and thus to combat unemployment and underemployment,

Noting the deterioration of employment opportunities in most industrialised
and developing countries and expressing the conviction that poverty,
unemployment and inequality of opportunity are unacceptable in terms of
humanity and social justice, can provoke social tension and thus create
conditions which can endanger peace and prejudice the exercise of the right
to work, which includes free choice of employment, just and favourable
conditions of work and protection against unemployment,

Considering that the Employment Policy Convention and Recommendation,
1964, should be placed in the wider framework of the Declaration of
Principles and Programme of Action adopted in 1976 by the Tripartite
World Conference on Employment, Income Distribution and Social
Progress and the International Division of Labour, and of the resolution
concerning follow-up to the World Employment Conference adopted by
the International Labour Conference in 1979,

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to
employment policy which is the fourth item on the agenda of the session,
and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964:

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-four the following Recommendation, which may be cited as the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984.

I. GENERAL PRINCIPLES OF EMPLOYMENT POLICY

1. The promotion of full, productive and freely chosen employment provided for in the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, should be regarded as the means of achieving in practice the realisation of the right to work.
2. Full recognition by Members of the right to work should be linked with the implementation of economic and social policies, the purpose of which is the promotion of full, productive and freely chosen employment.
3. The promotion of full, productive and freely chosen employment should be the priority in, and an integral part of, economic and social policies of Members and, where appropriate, their plans for the satisfaction of the basic needs of the population.
4. Members should give special attention to the most efficient means of increasing employment and production and draw up policies and, if appropriate, programmes designed to facilitate the increased production and fair distribution of essential goods and services and the fair distribution of income throughout the country, with a view to satisfying the basic needs of the population in accordance with the Declaration of Principles and Programme of Action of the World Employment Conference.
5. In accordance with national practice, the policies, plans and programmes referred to in Paragraphs 3 and 4 of this Recommendation should be drawn up and implemented in consultation and co-operation with the organisations of employers and workers and other organisations representative of the persons concerned, particularly those in the rural sector covered by the Rural Workers' Organisations Convention and Recommendation, 1975.
6. Economic and financial policies, at both the national and international levels, should reflect the priority to be attached to the goals referred to in Paragraphs 3 and 4 of this Recommendation.
7. The policies, plans and programmes referred to in Paragraphs 3 and 4 of this Recommendation should aim at eliminating any discrimination and ensuring for all workers equal opportunity and treatment in respect of access to employment, conditions of employment, wages and income, vocational guidance and training and career development.
8. Members should take measures to combat effectively illegal employment; that is employment which does not comply with the requirements of national laws, regulations and practice.
9. Members should take measures to enable the progressive transfer of workers from the informal sector, where it exists, to the formal sector to take place.
10. Members should adopt policies and take measures which, while taking account of national law and practice, should-
  - (a) facilitate adjustment to structural change at the global, sectoral and enterprise levels and the re-employment of workers who have lost their jobs as a result of structural and technological changes; and
  - (b) safeguard the employment or facilitate the re-employment of workers affected in the case of sale, transfer, closure or relocation of a company, establishment or equipment.

11. In accordance with national law and practice, the methods of giving effect to employment policies might include negotiating collective agreements on questions having a bearing on employment such as—

- (a) the promotion and safeguarding of employment;
- (b) the economic and social consequences of restructuring and rationalisation of branches of economic activity and undertakings;
- (c) the reorganisation and reduction of working time;
- (d) the protection of particular groups; and
- (e) information on economic, financial and employment issues.

12. Members should, after consultation with the organisations of employers and workers, take effective measures to encourage multinational enterprises to undertake and promote in particular the employment policies set forth in the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy, 1977, and to ensure that negative effects of the investments of multinational enterprises on employment are avoided and that positive effects are encouraged.

13. In view of increasing interdependence within the world economy, Members should, in addition to the measures taken at the national level, strengthen international co-operation in order to ensure the success of the fight against unemployment.

II. POPULATION POLICY

14. (1) While ensuring that sufficient employment opportunities exist, development and employment policies might, where appropriate and in accordance with national law and practice, include population policies and programmes designed to ensure promotion of family welfare and family planning through programmes of information and voluntary education on population issues.

(2) Members, particularly developing countries, in collaboration with both national and international non-governmental organisations might—

- (a) pay particular attention in their population policies and programmes to educating actual and potential parents on the benefits of family planning;
- (b) in rural areas, increase the number of health facilities and community centres offering family planning services and the number of trained personnel to provide these services; and
- (c) in urban areas, pay particular attention to the urgent need to develop appropriate infrastructures and improve living conditions, especially in slum areas.

III. EMPLOYMENT OF YOUTH AND DISADVANTAGED GROUPS AND PERSONS

15. In the context of an overall employment policy, Members should adopt measures to respond to the needs of all categories of persons frequently having difficulties in finding lasting employment, such as certain women, certain young workers, disabled persons, older workers, the long-term unemployed and migrant workers lawfully within their territory. These measures should be consistent with the provisions of international labour Conventions and Recommendations relating to the employment of these groups and with the conditions of employment established under national law and practice.

16. While taking account of national conditions and in accordance with national law and practice, the measures referred to in Paragraph 15 of this Recommendation might include, inter alia—

- (a) general education accessible to all and vocational guidance and training programmes to assist these persons to find work and to improve their employment opportunities and their income;
- (b) the creation of a training system linked with both the educational system and the world of work;
- (c) counselling and employment services to assist individuals to enter the labour market and to help them to find employment which corresponds to their skills and aptitudes;
- (d) programmes which create gainful employment in specific regions, areas or sectors;
- (e) programmes of adjustment to structural change;
- (f) measures of continuing training and retraining;
- (g) measures of vocational rehabilitation;
- (h) assistance for voluntary mobility; and
- (i) programmes for the promotion of self-employment and workers' co-operatives.

17. (1) Other special measures should be taken for young people. In particular—

- (a) public and private institutions and undertakings should be encouraged to engage and to train young people by means appropriate to national conditions and practice;
- (b) although priority should be given to integrating young persons into regular employment, special programmes might be set up with a view to employing young people on a voluntary basis for the execution of community projects, in particular local projects having a social character, bearing in mind the provisions of the Special Youth Schemes Recommendation, 1970;
- (c) special programmes should be set up in which training and work alternate so as to assist young people in finding their first job;
- (d) training opportunities should be adapted to technical and economic development and the quality of training should be improved;
- (e) measures should be taken to ease the transition from school to work and to promote opportunities for employment on completion of training;
- (f) research on employment prospects should be promoted as a basis for a rational vocational training policy; and
- (g) the safety and health of young workers should be protected.

(2) The measures referred to in subparagraph (1) of this Paragraph should be carefully monitored to ensure that they result in beneficial effects on young people's employment.

(3) These measures should be consistent with the provisions of international labour Conventions and Recommendations relating to the employment of young persons and with the conditions of employment established under national law and practice.

18. Incentives appropriate to national conditions and practice might be provided in order to facilitate the implementation of the measures referred to in Paragraphs 15 to 17 of this Recommendation.

19. In accordance with national law and practice, full and timely consultations should be held on the formulation, application and monitoring of the measures and programmes referred to in Paragraphs 15 to 18 of this Recommendation between the competent authorities and the organisations of employers and workers and other organisations concerned.

IV. TECHNOLOGY POLICIES

20. One of the major elements of national development policy should be to facilitate the development of technology as a means of increasing productive potential and achieving the major development objectives of creation of employment opportunities and the satisfaction of basic needs. Technology policies should, taking into account the stage of economic development, contribute to the improvement of working conditions and reduction of working time, and include measures to prevent loss of jobs.

21. Members should—

- (a) encourage research on the selection, adoption and development of new technologies and on their effects on the volume and structure of employment, conditions of employment, training, job content and skill requirements; and
- (b) encourage research on the technologies most appropriate to the specific conditions of countries, by ensuring the involvement of independent research institutes.

22. Members should endeavour to ensure by appropriate measures—

- (a) that the education and training systems, including schemes for retraining, offer workers sufficient opportunities for adjusting to altered employment requirements resulting from technological change;
- (b) that particular attention is given to the best possible use of existing and future skills; and
- (c) that negative effects of technological changes on employment, working and living conditions and on occupational safety and health are eliminated to the extent possible, in particular through the incorporation of ergonomic, safety and health considerations at the design stage of new technologies.

23. Members should, through all methods suited to national conditions and practice, promote the use of appropriate new technologies and assure or improve liaison and consultation between the different units and organisations concerned with these questions and the representative organisations of employers and workers.

24. The organisations of employers and workers concerned and undertakings should be encouraged to assist in the dissemination of general information on technological choices, in the promotion of technological linkages between large-scale and small-scale undertakings and in the setting up of relevant training programmes.

25. In accordance with national practice, Members should encourage employers' and workers' organisations to enter into collective agreements at national, sectoral or undertaking levels on the social consequences of the introduction of new technologies.

26. Members should, as far as possible and in accordance with national law and practice, encourage undertakings, when introducing into their operations technological changes which are liable to have major effects upon workers in the undertaking—

- (a) to associate workers and/or their representatives in the planning, introduction and use of new technologies, that is to inform them of the opportunities offered by and the effects of such new technologies and to consult them in advance with a view to arriving at agreements;
- (b) to promote a better organisation of working time and a better distribution of employment;
- (c) to prevent and mitigate to the greatest extent practicable any adverse effects of the technological changes on workers; and

- (d) to promote investments in technology that would encourage, directly or indirectly, the creation of employment and contribute to a progressive increase in production and the satisfaction of the basic needs of the population.

V. INFORMAL SECTOR

27. (1) National employment policy should recognise the importance as a provider of jobs of the informal sector, that is economic activities which are carried on outside the institutionalised economic structures.

(2) Employment promotion programmes should be elaborated and implemented to encourage family work and independent work in individual workshops, both in urban and rural areas.

28. Members should take measures to promote complementary relationships between the formal and informal sectors and to provide greater access of undertakings in the informal sector to resources, product markets, credit, infrastructure, training facilities, technical expertise and improved technologies.

29. (1) While taking measures to increase employment opportunities and improve conditions of work in the informal sector, Members should seek to facilitate its progressive integration into the national economy.

(2) Members should take into account that integration of the informal sector into the formal sector may reduce its ability to absorb labour and generate income. Nevertheless, they should seek progressively to extend measures of regulation to the informal sector.

VI. SMALL UNDERTAKINGS

30. National employment policy should take account of the importance of small undertakings as providers of jobs, and recognise the contribution of local employment creation initiatives to the fight against unemployment and to economic growth. These undertakings, which can take diverse forms, such as small traditional undertakings, co-operatives and associations, offer employment opportunities, especially for workers who have particular difficulties.

31. After consultation and in co-operation with employers' and workers' organisations, Members should take the necessary measures to promote complementary relationships between the undertakings referred to in Paragraph 30 of this Recommendation and other undertakings, to improve working conditions in these undertakings, and to improve their access to product markets, credit, technical expertise and advanced technology.

VII. REGIONAL DEVELOPMENT POLICIES

32. In accordance with national law and practice, Members should recognise the importance of balanced regional development as a means of mitigating the social and employment problems created by the unequal distribution of natural resources and the inadequate mobility of the means of production, and of correcting the uneven spread of growth and employment between regions and areas within a country.

33. Measures should be taken, after consultation and in co-operation with the representatives of the populations concerned and in particular with the organisations of employers and workers, with a view to promoting employment in underdeveloped or backward areas, declining industrial and agricultural areas, frontier zones and, in general, parts of the country which have not benefited satisfactorily from national development.

34. Taking account of national conditions and of each Member's plans and programmes, the measures referred to in Paragraph 33 of this Recommendation might include, inter alia—

- (a) creating and developing growth poles and growth centres with good prospects for generating employment;
- (b) developing and intensifying regional potential taking into account the human and natural resources of each region and the need for coherent and balanced regional development;
- (c) expanding the number and size of medium-sized and small towns in order to counterbalance the growth of large cities;
- (d) improving the availability and distribution of and access to essential services required for meeting basic needs;
- (e) encouraging the voluntary mobility of workers within each region and between different regions of the country by appropriate social welfare measures, while making an effort to promote satisfactory living and working conditions in their areas of origin;
- (f) investing in improvements to the regional infrastructures, services and administrative structures, including the allocation of the necessary staff and the provision of training and retraining opportunities; and
- (g) promoting the participation of the community in the definition and implementation of regional development measures.

VIII. PUBLIC INVESTMENT AND SPECIAL PUBLIC WORKS PROGRAMMES

35. Members might implement economically and socially viable public investment and special public works programmes, particularly with a view to creating and maintaining employment and raising incomes, reducing poverty and better meeting basic needs in areas of widespread unemployment and underemployment. Such programmes should, where possible and appropriate—

- (a) pay special attention to the creation of employment opportunities for disadvantaged groups;
- (b) include rural and urban infrastructure projects as well as the construction of facilities for basic-needs satisfaction in rural, urban and suburban areas, and increased productive investments in sectors such as energy and telecommunications;
- (c) contribute to raising the standard of social services in fields such as education and health;
- (d) be designed and implemented within the framework of development plans where they exist and in consultation with the organisations of employers and workers concerned;
- (e) identify the persons whom the programmes are to benefit, determine the available manpower and define the criteria for project selection;
- (f) ensure that workers are recruited on a voluntary basis;
- (g) ensure that manpower is not diverted from other productive activities;
- (h) provide conditions of employment consistent with national law and practice, and in particular with legal provisions governing access to employment, hours of work, remuneration, holidays with pay, occupational safety and health and compensation for employment injuries; and
- (i) facilitate the vocational training of workers engaged in such programmes as well as the retraining of those who, because of structural changes in production and employment, have to change their jobs.

IX. INTERNATIONAL ECONOMIC CO-OPERATION AND EMPLOYMENT

36. Members should promote the expansion of international trade in order to help one another to attain employment growth. To this end, they should co-operate in international bodies which are engaged in facilitating sustainable and mutually beneficial increases in international trade, technical assistance and investment.

37. Bearing in mind their responsibilities in relation to other competent international bodies Members should, with a view to ensuring the effectiveness of employment policies, adopt the following objectives—

- (a) to promote the growth of production and world trade in conditions of economic stability and growing employment, within the context of international co-operation, and on the basis of equality of rights and mutual advantage;
- (b) to recognise that the interdependence between States, resulting from the increasing integration of the world economy, should help to create a climate in which States can, wherever appropriate, define joint policies designed to promote a fair distribution of the social costs and benefits of structural adjustment as well as a fairer international distribution of income and wealth, in such a way as to enable developing countries to absorb the increase in their labour force, and the developed countries to raise their levels of employment and reduce the adjustment cost for the workers concerned;
- (c) to co-ordinate national policies concerning trade and structural change and adjustment so as to make possible a greater participation of developing countries in world industrial production within an open and fair world trading system, to stabilise commodity prices at remunerative levels which are acceptable to both producers and consumers, and to encourage investment in the production and processing of commodities in developing countries;
- (d) to encourage the peaceful resolution of disputes among nations and negotiated arms reduction agreements which will achieve security for all nations, as well as the progressive transfer of expenditure on armaments and the reconversion of the armaments industry to the production of essential goods and services, especially those which satisfy the basic needs of the population and the needs of developing countries;
- (e) to seek agreement on concerted action at the international level with a view to improving the international economic system, especially in the financial sphere, so as to promote employment in developed as well as developing countries;
- (f) to increase mutual economic and technical co-operation, especially between countries at different levels of economic development and with different social and economic systems, through the exchange of experience and the development of complementary capacities, particularly in the fields of employment and human resources and the choice, development and transfer of technology in accordance with mutually accepted law and practice concerning private property rights;
- (g) to create conditions for sustained, non-inflationary growth of the world economy, and for the establishment of an improved international monetary system which would lead to the establishment of the new international economic order; and
- (h) to ensure greater stability in exchange rates, a reduction of the debt burden of developing countries, the provision of long-term, low-cost financial assistance to developing countries and the adoption of adjustment policies which promote employment and the satisfaction of basic needs.

38. Members should—

- (a) promote the transfer of technologies with a view to enabling developing countries to adopt, on fair and reasonable commercial terms, those which are most appropriate for the promotion of employment and the satisfaction of basic needs; and
- (b) take appropriate measures for the creation and maintenance of employment and for the provision of training and retraining opportunities. Such measures might include the establishment of national, regional or international re-adjustment funds for the purpose of assisting in the positive adjustment of industries and workers affected by changes in the world economy.

X. INTERNATIONAL MIGRATION AND EMPLOYMENT

39. Members, taking account of international labour Conventions and Recommendations on migrant workers, should, where international migration takes place, adopt policies designed—

- (a) to create more employment opportunities and better conditions of work in countries of emigration so as to reduce the need to migrate to find employment; and
- (b) to ensure that international migration takes place under conditions designed to promote full, productive and freely chosen employment.

40. Members which habitually or repeatedly admit significant numbers of foreign workers with a view to employment should, when such workers come from developing countries, endeavour to co-operate more fully in the development of such countries, by appropriate intensified capital movements, the expansion of trade, the transfer of technical knowledge and assistance in the vocational training of local workers, in order to establish an effective alternative to migration for employment and to assist the countries in question in improving their economic and employment situation.

41. Members which habitually or repeatedly experience significant outflows of their nationals for the purpose of employment abroad should, provided that such measures are not inconsistent with the right of everyone to leave any country including his own, take measures by means of legislation, agreements with employers' and workers' organisations, or in any other manner consistent with national conditions and practice, to prevent malpractices at the stage of recruitment or departure liable to result in illegal entry to, or stay or employment in, another country.

42. Developing emigration countries, in order to facilitate the voluntary return of their nationals who possess scarce skills, should—

- (a) provide the necessary incentives; and
- (b) enlist the co-operation of the countries employing their nationals as well as of the International Labour Office and other international or regional bodies concerned with the matter.

43. Members, both countries of employment and countries of origin, should take appropriate measures to—

- (a) prevent abuse in the recruitment of labour for work abroad;
- (b) prevent the exploitation of migrant workers; and
- (c) ensure the full exercise of the rights to freedom of association and to organise and bargain collectively.

44. Members, both countries of employment and countries of origin, should, when it is necessary, taking fully into account existing international labour

Conventions and Recommendations on migrant workers, conclude bilateral and multilateral agreements covering issues such as right of entry and stay, the protection of rights resulting from employment, the promotion of education and training opportunities for migrant workers, social security, and assistance to workers and members of their families wishing to return to their country of origin.

The foregoing is the authentic text of the Recommendation duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Seventieth Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-sixth day of June 1984.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-seventh day of June 1984.

CONVENTION CONCERNING LABOUR STATISTICS

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office, and having met in its Seventy-first Session on 7 June 1985,
and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the
revision of the Convention concerning Statistics of Wages and Hours of
Work, 1938 (No. 63), which is the fifth item on the agenda of the session,
and

Considering that these proposals should take the form of an international
Convention.

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and
eighty-five the following Convention, which may be cited as the Labour Statistics
Convention, 1985:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Each Member which ratifies this Convention undertakes that it will regularly
collect, compile and publish basic labour statistics, which shall be progressively
expanded in accordance with its resources to cover the following subjects:

- (a) economically active population, employment, where relevant unemployment,
and where possible visible underemployment;
- (b) structure and distribution of the economically active population, for detailed
analysis and to serve as benchmark data;
- (c) average earnings and hours of work (hours actually worked or hours paid for)
and, where appropriate, time rates of wages and normal hours of work;
- (d) wage structure and distribution;
- (e) labour cost;
- (f) consumer price indices;
- (g) household expenditure or, where appropriate, family expenditure and, where
possible, household income or, where appropriate, family income;
- (h) occupational injuries and, as far as possible, occupational diseases; and
- (i) industrial disputes.

Article 2

In designing or revising the concepts, definitions and methodology used in the
collection, compilation and publication of the statistics required under this
Convention, Members shall take into consideration the latest standards and guide-
lines established under the auspices of the International Labour Organisation.

Article 3

In designing or revising the concepts, definitions and methodology used in the
collection, compilation and publication of the statistics required under this
Convention, the representative organisations of employers and workers, where
they exist, shall be consulted with a view to taking into account their needs and to
ensuring their co-operation.

Article 4

Nothing in this Convention shall impose an obligation to publish or reveal data which could result in the disclosure in any way of information relating to an individual statistical unit, such as a person, a household, an establishment or an enterprise.

Article 5

Each Member which ratifies this Convention undertakes to communicate to the International Labour Office, as soon as practicable, the published statistics compiled in pursuance of the Convention and information concerning their publication, in particular—

- (a) the reference information appropriate to the means of dissemination used (titles and reference numbers in the case of printed publications and the equivalent descriptions in the case of data disseminated in other forms); and
- (b) the most recent dates or periods for which the different types of statistics are available, and the dates of their publication or release.

Article 6

Detailed descriptions of the sources, concepts, definitions and methodology used in collecting and compiling statistics in pursuance of this Convention shall be—

- (a) produced and updated to reflect significant changes;
- (b) communicated to the International Labour Office as soon as practicable; and
- (c) published by the competent national body.

II. BASIC LABOUR STATISTICS

Article 7

Current statistics of the economically active population, employment, where relevant unemployment, and where possible visible underemployment, shall be compiled in such a way as to be representative of the country as a whole

Article 8

Statistics of the structure and distribution of the economically active population shall be compiled in such a way as to be representative of the country as a whole, for detailed analysis and to serve as benchmark data.

Article 9

1. Current statistics of average earnings and hours of work (hours actually worked or hours paid for) shall be compiled covering all important categories of employees and all important branches of economic activity and in such a way as to be representative of the country as a whole.

2. Where appropriate, statistics of time rates of wages and normal hours of work shall be compiled covering important occupations or groups of occupations in important branches of economic activity, and in such a way as to be representative of the country as a whole.

Article 10

Statistics of wage structure and distribution shall be compiled covering employees in important branches of economic activity.

Article 11

Statistics of labour cost shall be compiled covering important branches of economic activity. Where possible, these statistics shall be consistent with data on

employment and hours of work (hours actually worked or hours paid for) of the same scope.

Article 12

Consumer price indices shall be computed in order to measure variations over time in the prices of items representative of the consumption patterns of significant population groups or of the total population.

Article 13

Statistics of household expenditure or, where appropriate, family expenditure and, where possible, household income or, where appropriate, family income shall be compiled covering all types and sizes of private households or families, and in such a way as to be representative of the country as a whole.

Article 14

1. Statistics of occupational injuries shall be compiled in such a way as to be representative of the country as a whole, covering, where possible, all branches of economic activity.

2. As far as possible, statistics of occupational diseases shall be compiled covering all branches of economic activity, and in such a way as to be representative of the country as a whole.

Article 15

Statistics of industrial disputes shall be compiled in such a way as to be representative of the country as a whole, covering, where possible, all branches of economic activity.

III. ACCEPTANCE OF OBLIGATIONS

Article 16

1. Each Member which ratifies this Convention shall, in pursuance of the general obligations referred to in Part I, accept the obligations of the Convention in respect of one or more of the Articles of Part II.

2. Each Member shall specify in its ratification the Article or Articles of Part II in respect of which it accepts the obligations of this Convention.

3. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of the Convention in respect of one or more of the Articles of Part II which were not already specified in its ratification. These notifications shall have the force of ratification as from the date of their communication.

4. Each Member which has ratified this Convention shall state, in its reports on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, the position of its law and practice on the subjects covered by the Articles of Part II in respect of which it has not accepted the obligations of the Convention and the extent to which effect is given or is proposed to be given to the Convention in respect of such subjects.

Article 17

1. A Member may limit initially the scope of the statistics referred to in the Article or Articles of Part II in respect of which it has accepted the obligations of this Convention to specified categories of workers, sectors of the economy, branches of economic activity or geographical areas.

2. Each Member which limits the scope of the statistics in pursuance of paragraph 1 of this Article shall indicate in its first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, the Article or Articles of Part II to which the limitation applies, stating the nature of and reasons for such limitation, and shall state in subsequent reports the extent to which it has been possible or it is proposed to extend the scope to other categories of workers, sectors of the economy, branches of economic activity or geographical areas.

3. After consulting the representative organisations of employers and workers concerned, a Member may, by a declaration communicated to the Director-General of the International Labour Office in the month following each anniversary of the coming into force of the Convention, introduce subsequent limitations on the technical scope of the statistics covered by the Article or Articles of Part II in respect of which it has accepted the obligations of the Convention. Such declarations shall take effect one year after the date on which they are registered. Each Member which introduces such limitations shall provide in its reports on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the particulars referred to in paragraph 2 of this Article.

Article 18

This Convention revises the Convention concerning Statistics of Wages and Hours of Work, 1938.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 20

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 21

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it, after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

3. After consulting the representative organisations of employers and workers concerned, a Member which has ratified this Convention may, after the expiration of five years from the date on which the Convention first comes into force, by a declaration communicated to the Director-General of the International Labour Office, withdraw its acceptance of the obligations of the Convention in respect of

one or more
these oblig
not take ef

4. Each
the year fo
3 of this A
shall be bo
obligations
withdraw i
years unde

1. The
Members
ratificatio
Organisat

2. Wh
second ra
attention
Conventi

The I
the Secr
Article 1
and acts
precedin

At s
Internat
the wor
agenda

1. S
whole c

(a) th
in
pr
h
(b) as
C

2.
conten
Conve

Th
autho

one or more of the Articles of Part II, provided that it maintains its acceptance of these obligations in respect of at least one of these Articles. Such withdrawal shall not take effect until one year after the date on which it was registered.

4. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of five years mentioned in paragraph 3 of this Article, exercise the right of withdrawal provided for in that paragraph, shall be bound by the Articles of Part II in respect of which it has accepted the obligations of the Convention for another period of five years and, thereafter, may withdraw its acceptance of these obligations at the expiration of each period of five years under the terms provided for in this Article.

Article 22

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 23

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 24

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 25

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 21 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 26

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Recommendation 170

RECOMMENDATION CONCERNING LABOUR STATISTICS

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office, and having met in its Seventy-first Session on 7 June 1985,
and

Recognising the need for reliable labour statistics both in developed and in
developing countries, particularly for the purposes of planning and monitor-
ing social and economic progress, as well as for industrial relations,

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the
revision of the Convention concerning Statistics of Wages and Hours of
Work, 1938 (No. 63), which is the fifth item on the agenda of the session,
and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommenda-
tion supplementing the Labour Statistics Convention, 1985.

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and
eighty-five the following Recommendation, which may be cited as the Labour
Statistics Recommendation, 1985:

I. BASIC LABOUR STATISTICS

*Statistics of the Economically Active Population, Employment, Unemployment and
Underemployment:*

1. (1) Current statistics of the economically active population, employment,
where relevant unemployment, and where possible visible underemployment
should be compiled at least once a year.

(2) These statistics should be classified according to sex and, where possible,
age group and branch of economic activity.

2. (1) With a view to meeting long-term needs for detailed analysis and for
benchmark purposes, statistics of the structure and distribution of the economically
active population should be compiled at least once every ten years.

(2) These statistics should be classified at least according to sex, age group,
occupational group or level of qualifications, branch of economic activity,
geographical area and status in employment (such as employer, own-account
worker, employee, unpaid family worker, member of producers' co-operative).

Statistics of Wages and Hours of Work

3. (1) Current statistics of average earnings and hours of work (hours actually
worked or hours paid for) should be compiled at least once a year.

(2) These statistics should be classified at least according to branch of
economic activity and sex, where relevant according to size of establishment and
geographical area and, where possible, age group and occupational group or level
of qualifications.

4. (1) Where appropriate, current statistics of time rates of wages and normal
hours of work should be compiled at least once a year.

(2) These statistics should be classified at least according to branch of
economic activity and, where relevant, according to sex, age group, occupation or
occupational group or level of qualifications, size of establishment and geogra-
phical area.

5. (1) With a view to meeting long-term needs for detailed analysis and for benchmark purposes, statistics of wage structure and distribution should be compiled at regular intervals, if possible once every five years.

(2) These statistics should provide -

- (a) data on earnings and hours of work (hours actually worked or hours paid for) classified at least according to sex, age group, occupation or occupational group or level of qualifications, branch of economic activity, size of establishment and geographical area;
- (b) detailed data on the composition of earnings (such as basic pay, premium pay, for overtime, remuneration for time not worked and bonuses and gratuities) and of hours of work (hours actually worked or hours paid for); and
- (c) data on the distribution of employees according to levels of earnings and hours of work (hours actually worked or hours paid for), classified according to important characteristics of employees, such as sex and age group.

6. (1) With a view to meeting long-term needs, statistics of labour cost should be compiled at least once every five years.

(2) These statistics should provide data on the level and composition of labour cost, classified according to branch of economic activity.

Consumer Price Indices

7. (1) A general consumer price index should be computed and published for significant population groups or for the total population, covering all groups of consumption items.

(2) Consumer price indices should be published separately for important groups of consumption items, such as food, drink and tobacco; clothing and footwear; housing; fuel and lighting; and other significant categories.

8. The consumer price indices should be computed and published, if possible once a month, but at least once every three months.

9. The weights used to compute the consumer price indices should be reviewed at least once every ten years, and adjusted when significant changes in the consumption patterns are revealed.

10. The prices used to compute the consumer price indices should be representative of the respective purchasing habits (for example, regarding outlets and the nature and quality of articles) of the population groups concerned.

Statistics of Household Expenditure and Household Income

11. (1) Statistics of household expenditure or, where appropriate, family expenditure and, where possible, household income or, where appropriate, family income, should be compiled at least once every ten years.

(2) These statistics should provide, inter alia, in respect of households or families as the case may be -

- (a) detailed data on expenditure;
- (b) where possible, detailed data on income according to level and source of income;
- (c) detailed data on their composition, according to sex, age group and other significant characteristics of their members; and
- (d) data on expenditure and, where possible, income, classified according to their size and type, expenditure class and, where possible, income class.

Statistics of Occupational Injuries and Occupational Diseases

12. (1) Statistics of occupational injuries should be compiled at least once a year.

(2) These statistics should be classified at least according to branch of economic activity and, as far as possible, according to significant characteristics of employees (such as sex, age group and occupation or occupational group or level of qualifications) and of establishments.

13. (1) As far as possible, statistics of occupational diseases should be compiled at least once a year.

(2) These statistics should be classified at least according to branch of economic activity and, as far as possible, according to significant characteristics of employees (such as sex, age group and occupation or occupational group or level of qualifications) and of establishments.

Statistics of Industrial Disputes

14. (1) Statistics of industrial disputes should be compiled at least once a year.

(2) These statistics should be classified at least according to branch of economic activity.

Statistics of Productivity

15. Statistics of productivity should be progressively developed and compiled covering important branches of economic activity.

II. STATISTICAL INFRASTRUCTURE

16. For the purposes of collecting and compiling the labour statistics in pursuance of Part I of this Recommendation, Members should progressively develop the appropriate national statistical infrastructure. The major elements of such an infrastructure should include -

- (a) a comprehensive and up-to-date register of establishments or enterprises for the purposes of surveys or censuses; such a register should be sufficiently detailed to permit the selection of samples of establishments or enterprises;
- (b) a co-ordinated system for the implementation of surveys or censuses of establishments or enterprises;
- (c) a capability for the implementation of a continuous and co-ordinated series of national surveys of households or individuals; and
- (d) access for statistical purposes, with appropriate safeguards for their confidential use, to administrative records (such as those of employment services, social security bodies, labour inspection services).

17. Members should establish appropriate national standard classifications, and should encourage and co-ordinate the observance as far as possible of these classifications by all bodies concerned.

18. Members should take the necessary steps to harmonise the statistics compiled in pursuance of this Recommendation from different sources and by different bodies.

19. (1) In designing or revising the concepts, definitions and methodology used in the collection, compilation and publication of the statistics provided for in this Recommendation, Members should take into consideration the international recommendations on labour statistics established under the auspices of the International Labour Organisation, and relevant recommendations of other competent international organisations.

(2) Members should review and, if appropriate, revise or update the concepts, definitions and classifications used in compiling labour statistics in pursuance of this Recommendation when the relevant international standards and guide-lines are revised, or when new ones are established.

20. In designing or revising the concepts, definitions and methodology used in the collection, compilation and publication of the statistics provided for in the Labour Statistics Convention, 1985, and in this Recommendation, Members might seek assistance from the International Labour Office.

CONVENTION CONCERNING OCCUPATIONAL HEALTH SERVICES

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-first Session on 7 June 1985, and

Noting that the protection of the worker against sickness, disease and injury arising out of his employment is one of the tasks assigned to the International Labour Organisation under its Constitution,

Noting the relevant international labour Conventions and Recommendations, and in particular the Protection of Workers' Health Recommendation, 1953, the Occupational Health Services Recommendation, 1959, the Workers' Representatives Convention, 1971, and the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, which establish the principles of national policy and action at the national level,

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational health services, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

Adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-five the following Convention, which may be cited as the Occupational Health Services Convention, 1985:

PART I. PRINCIPLES OF NATIONAL POLICY

Article 1

For the purpose of this Convention—

- (a) the term "occupational health services" means services entrusted with essentially preventive functions and responsible for advising the employer, the workers and their representatives in the undertaking on—
  - (i) the requirements for establishing and maintaining a safe and healthy working environment which will facilitate optimal physical and mental health in relation to work;
  - (ii) the adaptation of work to the capabilities of workers in the light of their state of physical and mental health;
- (b) the term "workers' representatives in the undertaking" means persons who are recognised as such under national law or practice.

Article 2

In the light of national conditions and practice and in consultation with the most representative organisations of employers and workers, where they exist, each Member shall formulate, implement and periodically review a coherent national policy on occupational health services.

Article 3

1. Each Member undertakes to develop progressively occupational health services for all workers, including those in the public sector and the members of production co-operatives, in all branches of economic activity and all undertakings. The provision made should be adequate and appropriate to the specific risks of the undertakings.

2. If occupational health services cannot be immediately established for all undertakings, each Member concerned shall draw up plans for the establishment of such services in consultation with the most representative organisations of employers and workers, where they exist.

3. Each Member concerned shall indicate, in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, the plans drawn up pursuant to paragraph 2 of this Article, and indicate in subsequent reports any progress in their application.

Article 4

The competent authority shall consult the most representative organisations of employers and workers, where they exist, on the measures to be taken to give effect to the provisions of this Convention.

PART II. FUNCTIONS

Article 5

Without prejudice to the responsibility of each employer for the health and safety of the workers in his employment, and with due regard to the necessity for the workers to participate in matters of occupational health and safety, occupational health services shall have such of the following functions as are adequate and appropriate to the occupational risks of the undertaking:

- (a) identification and assessment of the risks from health hazards in the workplace;
- (b) surveillance of the factors in the working environment and working practices which may affect workers' health, including sanitary installations, canteens and housing where these facilities are provided by the employer;
- (c) advice on planning and organisation of work, including the design of workplaces, on the choice, maintenance and condition of machinery and other equipment and on substances used in work;
- (d) participation in the development of programmes for the improvement of working practices as well as testing and evaluation of health aspects of new equipment;
- (e) advice on occupational health, safety and hygiene and on ergonomics and individual and collective protective equipment;
- (f) surveillance of workers' health in relation to work;
- (g) promoting the adaptation of work to the worker;
- (h) contribution to measures of vocational rehabilitation;
- (i) collaboration in providing information, training and education in the fields of occupational health and hygiene and ergonomics;
- (j) organising of first aid and emergency treatment;
- (k) participation in analysis of occupational accidents and occupational diseases.

PART III. ORGANISATION

Article 6

Provision shall be made for the establishment of occupational health services—

- (a) by laws or regulations; or
- (b) by collective agreements or as otherwise agreed upon by the employers and workers concerned; or
- (c) in any other manner approved by the competent authority after consultation with the representative organisations of employers and workers concerned.

Article 7

1. Occupational health services may be organised as a service for a single undertaking or as a service common to a number of undertakings, as appropriate.

2. In accordance with national conditions and practice, occupational health services may be organised by—

- (a) the undertakings or groups of undertakings concerned;
- (b) public authorities or official services;
- (c) social security institutions;
- (d) any other bodies authorised by the competent authority;
- (e) a combination of any of the above.

Article 8

The employer, the workers and their representatives, where they exist, shall co-operate and participate in the implementation of the organisational and other measures relating to occupational health services on an equitable basis.

PART IV. CONDITIONS OF OPERATION

Article 9

1. In accordance with national law and practice, occupational health services should be multidisciplinary. The composition of the personnel shall be determined by the nature of the duties to be performed.

2. Occupational health services shall carry out their functions in co-operation with the other services in the undertaking.

3. Measures shall be taken, in accordance with national law and practice, to ensure adequate co-operation and co-ordination between occupational health services and, as appropriate, other bodies concerned with the provision of health services.

Article 10

The personnel providing occupational health services shall enjoy full professional independence from employers, workers, and their representatives, where they exist, in relation to the functions listed in Article 5.

Article 11

The competent authority shall determine the qualifications required for the personnel providing occupational health services, according to the nature of the duties to be performed and in accordance with national law and practice.

Article 12

The surveillance of workers' health in relation to work shall involve no loss of earnings for them, shall be free of charge and shall take place as far as possible during working hours.

Article 13

All workers shall be informed of health hazards involved in their work.

Article 14

Occupational health services shall be informed by the employer and workers of any known factors and any suspected factors in the working environment which may affect the workers' health.

Article 15

Occupational health services shall be informed of occurrences of ill health amongst workers and absence from work for health reasons, in order to be able to identify whether there is any relation between the reasons for ill health or absence and any health hazards which may be present at the workplace. Personnel providing occupational health services shall not be required by the employer to verify the reasons for absence from work.

PART V. GENERAL PROVISIONS

Article 16

National laws or regulations shall designate the authority or authorities responsible both for supervising the operation of and for advising occupational health services once they have been established.

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 21

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with

Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 22

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 23

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 19 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 24

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Recommendation 171

RECOMMENDATION CONCERNING OCCUPATIONAL HEALTH SERVICES

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-first Session on 7 June 1985,
and

Noting that the protection of the worker against sickness, disease and injury arising out of his employment is one of the tasks assigned to the International Labour Organisation under its Constitution,

Noting the relevant international labour Conventions and Recommendations, and in particular the Protection of Workers' Health Recommendation, 1953, the Occupational Health Services Recommendation, 1959, the Workers' Representatives Convention, 1971, and the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, which establish the principles of national policy and action at the national level, and the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy adopted by the Governing Body of the International Labour Office,

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational health services, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Occupational Health Services Convention, 1985:

Adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-five the following Recommendation, which may be cited as the Occupational Health Services Recommendation, 1985:

I. PRINCIPLES OF NATIONAL POLICY

1. Each Member should, in the light of national conditions and practice and in consultation with the most representative organisations of employers and workers, where they exist, formulate, implement and periodically review a coherent national policy on occupational health services, which should include general principles governing their functions, organisation and operation.

2. (1) Each Member should develop progressively occupational health services for all workers, including those in the public sector and the members of production co-operatives, in all branches of economic activity and all undertakings. The provision made should be adequate and appropriate to the specific health risks of the undertakings.

(2) Provision should also be made for such measures as may be necessary and reasonably practicable to make available to self-employed persons protection analogous to that provided for in the Occupational Health Services Convention, 1985, and in this Recommendation.

II. FUNCTIONS

3. The role of occupational health services should be essentially preventive.

4. Occupational health services should establish a programme of activity adapted to the undertaking or undertakings they serve, taking into account in particular the occupational hazards in the working environment as well as the problems specific to the branches of economic activity concerned.

A. SURVEILLANCE OF THE WORKING ENVIRONMENT

5. (1) The surveillance of the working environment should include--

- (a) identification and evaluation of the environmental factors which may affect the workers' health;
- (b) assessment of conditions of occupational hygiene and factors in the organisation of work which may give rise to risks for the health of workers;
- (c) assessment of collective and personal protective equipment;
- (d) assessment where appropriate of exposure of workers to hazardous agents by valid and generally accepted monitoring methods;
- (e) assessment of control systems designed to eliminate or reduce exposure.

(2) Such surveillance should be carried out in liaison with the other technical services of the undertaking and in co-operation with the workers concerned and their representatives in the undertaking or the safety and health committee, where they exist.

6. (1) In accordance with national law and practice, data resulting from the surveillance of the working environment should be recorded in an appropriate manner and be available to the employer, the workers and their representatives in the undertaking concerned or the safety and health committee, where they exist.

(2) These data should be used on a confidential basis and solely to provide guidance and advice on measures to improve the working environment and the health and safety of workers.

(3) The competent authority should have access to these data. They may only be communicated by the occupational health service to others with the agreement of the employer and the workers or their representatives in the undertaking or the safety and health committee, where they exist.

7. The surveillance of the working environment should entail such visits by the personnel providing occupational health services as may be necessary to examine the factors in the working environment which may affect the workers' health, the environmental health conditions at the workplace and the working conditions.

8. Occupational health services should--

- (a) carry out monitoring of workers' exposure to special health hazards, when necessary;
- (b) supervise sanitary installations and other facilities for the workers, such as drinking water, canteens and living accommodation, when provided by the employer;
- (c) advise on the possible impact on the workers' health of the use of technologies;
- (d) participate in and advise on the selection of the equipment necessary for the personal protection of the workers against occupational hazards;
- (e) collaborate in job analysis and in the study of organisation and methods of work with a view to securing a better adaptation of work to the workers;
- (f) participate in the analysis of occupational accidents and occupational diseases and in accident prevention programmes.

9. Personnel providing occupational health services should, after informing the employer, workers and their representatives, where appropriate--

- (a) have free access to all workplaces and to the installations the undertaking provides for the workers;
- (b) have access to information concerning the processes, performance standards, products, materials and substances used or whose use is envisaged, subject to their preserving the confidentiality of any secret information they may learn which does not affect the health of workers;

- (c) be able to take for the purpose of analysis samples of products, materials and substances used or handled.

10. Occupational health services should be consulted concerning proposed modifications in the work processes or in the conditions of work liable to have an effect on the health or safety of workers.

B. SURVEILLANCE OF THE WORKERS' HEALTH

11. (1) Surveillance of the workers' health should include, in the cases and under the conditions specified by the competent authority, all assessments necessary to protect the health of the workers, which may include—

- (a) health assessment of workers before their assignment to specific tasks which may involve a danger to their health or that of others;
- (b) health assessment at periodic intervals during employment which involves exposure to a particular hazard to health;
- (c) health assessment on resumption of work after a prolonged absence for health reasons for the purpose of determining its possible occupational causes, of recommending appropriate action to protect the workers and of determining the worker's suitability for the job and needs for reassignment and rehabilitation;
- (d) health assessment on and after the termination of assignments involving hazards which might cause or contribute to future health impairment.

(2) Provisions should be adopted to protect the privacy of the workers and to ensure that health surveillance is not used for discriminatory purposes or in any other manner prejudicial to their interests.

12. (1) In the case of exposure of workers to specific occupational hazards, in addition to the health assessments provided for in Paragraph 11 of this Recommendation, the surveillance of the workers' health should include, where appropriate, any examinations and investigations which may be necessary to detect exposure levels and early biological effects and responses.

(2) When a valid and generally accepted method of biological monitoring of the workers' health for the early detection of the effects on health of exposure to specific occupational hazards exists, it may be used to identify workers who need a detailed medical examination, subject to the individual worker's consent.

13. Occupational health services should be informed of occurrences of ill health amongst workers and absences from work for health reasons, in order to be able to identify whether there is any relation between the reasons for ill health or absence and any health hazards which may be present at the workplace. Personnel providing occupational health services should not be required by the employer to verify the reasons for absence from work.

14. (1) Occupational health services should record data on workers' health in personal confidential health files. These files should also contain information on jobs held by the workers, on exposure to occupational hazards involved in their work, and on the results of any assessments of workers' exposure to these hazards.

(2) The personnel providing occupational health services should have access to personal health files only to the extent that the information contained in the files is relevant to the performance of their duties. Where the files contain personal information covered by medical confidentiality this access should be restricted to medical personnel.

(3) Personal data relating to health assessments may be communicated to others only with the informed consent of the worker concerned.

15. The conditions under which, and time during which, personal health files should be kept, the conditions under which they may be communicated or transferred and the measures necessary to keep them confidential, in particular when the information they contain is placed on computer, should be prescribed by national laws or regulations or by the competent authority or, in accordance with national practice, governed by recognised ethical guide-lines.

16. (1) On completing a prescribed medical examination for the purpose of determining fitness for work involving exposure to a particular hazard, the physician who has carried out the examination should communicate his conclusions in writing to both the worker and the employer.

(2) These conclusions should contain no information of a medical nature; they might, as appropriate, indicate fitness for the proposed assignment or specify the kinds of jobs and the conditions of work which are medically contra-indicated, either temporarily or permanently.

17. Where the continued employment of a worker in a particular job is contra-indicated for health reasons, the occupational health service should collaborate in efforts to find alternative employment for him in the undertaking, or another appropriate solution.

18. Where an occupational disease has been detected through the surveillance of the worker's health, it should be notified to the competent authority in accordance with national law and practice. The employer, workers and workers' representatives should be informed that this notification has been carried out.

C. INFORMATION, EDUCATION, TRAINING, ADVICE

19. Occupational health services should participate in designing and implementing programmes of information, education and training on health and hygiene in relation to work for the personnel of the undertaking.

20. Occupational health services should participate in the training and regular retraining of first-aid personnel and in the progressive and continuing training of all workers in the undertaking who contribute to occupational safety and health.

21. With a view to promoting the adaptation of work to the workers and improving the working conditions and environment, occupational health services should act as advisers on occupational health and hygiene and ergonomics to the employer, the workers and their representatives in the undertaking and the safety and health committee, where they exist, and should collaborate with bodies already operating as advisers in this field.

22. (1) Each worker should be informed in an adequate and appropriate manner of the health hazards involved in his work, of the results of the health examinations he has undergone and of the assessment of his health.

(2) Each worker should have the right to have corrected any data which are erroneous or which might lead to error.

(3) In addition, occupational health services should provide workers with personal advice concerning their health in relation to their work.

D. FIRST AID, TREATMENT AND HEALTH PROGRAMMES

23. Taking into account national law and practice, occupational health services in undertakings should provide first-aid and emergency treatment in cases of accident or indisposition of workers at the workplace and should collaborate in the organisation of first aid.

24. Taking into account the organisation of preventive medicine at the national level, occupational health services might, where possible and appropriate—

- (a) carry out immunisations in respect of biological hazards in the working environment;
- (b) take part in campaigns for the protection of health;
- (c) collaborate with the health authorities within the framework of public health programmes.

25. Taking into account national law and practice and after consultation with the most representative organisations of employers and workers, where they exist, the competent authority should, where necessary, authorise occupational health services, in agreement with all concerned, including the worker and his own doctor or a primary health care service, where applicable, to undertake or to participate in one or more of the following functions:

- (a) treatment of workers who have not stopped work or who have resumed work after an absence;
- (b) treatment of the victims of occupational accidents;
- (c) treatment of occupational diseases and of health impairment aggravated by work;
- (d) medical aspects of vocational re-education and rehabilitation.

26. Taking into account national law and practice concerning the organisation of health care, and distance from clinics, occupational health services might engage in other health activities, including curative medical care for workers and their families, as authorised by the competent authority in consultation with the most representative organisations of employers and workers, where they exist.

27. Occupational health services should co-operate with the other services concerned in the establishment of emergency plans for action in the case of major accidents.

E OTHER FUNCTIONS

28. Occupational health services should analyse the results of the surveillance of the workers' health and of the working environment, as well as the results of biological monitoring and of personal monitoring of workers' exposure to occupational hazards, where they exist, with a view to assessing possible connections between exposure to occupational hazards and health impairment and to proposing measures for improving the working conditions and environment.

29. Occupational health services should draw up plans and reports at appropriate intervals concerning their activities and health conditions in the undertaking. These plans and reports should be made available to the employer and the workers' representatives in the undertaking or the safety and health committee, where they exist, and be available to the competent authority.

30. (1) Occupational health services, in consultation with the employers' and the workers' representatives, should contribute to research, within the limits of their resources, by participating in studies or inquiries in the undertaking or in the relevant branch of economic activity, for example, with a view to collecting data for epidemiological purposes and orienting their activities.

(2) The results of the measurements carried out in the working environment and of the assessments of the workers' health may be used for research purposes, subject to the provisions of Paragraphs 6(3), 11(2) and 14(3) of this Recommendation.

31. Occupational health services should participate with other services in the undertaking, as appropriate, in measures to prevent its activities from having an adverse effect on the general environment.

III. ORGANISATION

32. Occupational health services should, as far as possible, be located within or near the place of employment, or should be organised in such a way as to ensure that their functions are carried out at the place of employment.

33. (1) The employer, the workers and their representatives, where they exist, should co-operate and participate in the implementation of the organisational and other measures relating to occupational health services on an equitable basis.

(2) In conformity with national conditions and practice, employers and workers or their representatives in the undertaking or the safety and health committee, where they exist, should participate in decisions affecting the organisation and operation of these services, including those relating to the employment of personnel and the planning of the service's programmes.

34. (1) Occupational health services may be organised as a service within a single undertaking or as a service common to a number of undertakings, as appropriate.

(2) In accordance with national conditions and practice, occupational health services may be organised by -

- (a) the undertakings or groups of undertakings concerned;
- (b) the public authorities or official services;
- (c) social security institutions;
- (d) any other bodies authorised by the competent authority;
- (e) a combination of any of the above.

(3) The competent authority should determine the circumstances in which, in the absence of an occupational health service, appropriate existing services may, as an interim measure, be recognised as authorised bodies in accordance with subparagraph 2(d) of this Paragraph.

35. In situations where the competent authority, after consulting the representative organisations of employers and workers concerned, where they exist, has determined that the establishment of an occupational health service, or access to such a service, is impracticable, undertakings should, as an interim measure, make arrangements, after consulting the workers' representatives in the undertaking or the safety and health committee, where they exist, with a local medical service for carrying out the health examinations prescribed by national laws or regulations, providing surveillance of the environmental health conditions in the undertaking and ensuring that first-aid and emergency treatment are properly organised.

IV. CONDITIONS OF OPERATION

36. (1) In accordance with national law and practice, occupational health services should be made up of multidisciplinary teams whose composition should be determined by the nature of the duties to be performed.

(2) Occupational health services should have sufficient technical personnel with specialised training and experience in such fields as occupational medicine, occupational hygiene, ergonomics, occupational health nursing and other relevant fields. They should, as far as possible, keep themselves up to date with progress in the scientific and technical knowledge necessary to perform their duties and should be given the opportunity to do so without loss of earnings.

(3) The occupational health services should, in addition, have the necessary administrative personnel for their operation.

37. (1) The professional independence of the personnel providing occupational health services should be safeguarded. In accordance with national law and practice, this might be done through laws or regulations and appropriate consultations between the employer, the workers, and their representatives and the safety and health committees, where they exist.

(2) The competent authority should, where appropriate and in accordance with national law and practice, specify the conditions for the engagement and termination of employment of the personnel of occupational health services in consultation with the representative organisations of employers and workers concerned.

38. Each person who works in an occupational health service should be required to observe professional secrecy as regards both medical and technical information which may come to his knowledge in connection with his functions and the activities of the service, subject to such exceptions as may be provided for by national laws or regulations.

39. (1) The competent authority may prescribe standards for the premises and equipment necessary for occupational health services to exercise their functions.

(2) Occupational health services should have access to appropriate facilities for carrying out the analyses and tests necessary for surveillance of the workers' health and of the working environment.

40. (1) Within the framework of a multidisciplinary approach, occupational health services should collaborate with—

- (a) those services which are concerned with the safety of workers in the undertaking;
- (b) the various production units, or departments, in order to help them in formulating and implementing relevant preventive programmes;
- (c) the personnel department and other departments concerned;
- (d) the workers' representatives in the undertaking, workers' safety representatives and the safety and health committee, where they exist.

(2) Occupational health services and occupational safety services might be organised together, where appropriate.

41. Occupational health services should also, where necessary, have contacts with external services and bodies dealing with questions of health, hygiene, safety, vocational rehabilitation, retraining and reassignment, working conditions and the welfare of workers, as well as with inspection services and with the national body which has been designated to take part in the International Occupational Safety and Health Hazard Alert System set up within the framework of the International Labour Organisation.

42. The person in charge of an occupational health service should be able, in accordance with the provisions of Paragraph 38, to consult the competent authority, after informing the employer and the workers' representatives in the undertaking or the safety and health committee, where they exist, on the implementation of occupational safety and health standards in the undertaking.

43. The occupational health services of a national or multinational enterprise with more than one establishment should provide the highest standard of services, without discrimination, to the workers in all its establishments, regardless of the place or country in which they are situated.

V. GENERAL PROVISIONS

44. (1) Within the framework of their responsibility for their employees' health and safety, employers should take all necessary measures to facilitate the execution of the duties of occupational health services.

(2) Workers and their organisations should provide support to the occupational health services in the execution of their duties.

45. The occupational health-related facilities provided by the occupational health services should not involve any expense to the worker.

46. In cases where occupational health services are established and their functions specified by national laws or regulations, the manner of financing these services should also be so determined.

47. For the purpose of this Recommendation the term "workers' representatives in the undertaking" means persons who are recognised as such under national law or practice.

48. This Recommendation, which supplements the Occupational Health Services Convention, 1985, supersedes the Occupational Health Services Recommendation, 1959.

